

35 TARPTAUTINIS AKTUALIOS MUZIKOS FESTIVALIS
INTERNATIONAL CONTEMPORARY MUSIC FESTIVAL

RECYCLING & CROSSOVER

SPALIO 18 – 8 **LAPKRIČIO**
OCTOBER NOVEMBER

INTRO: **RUGSĖJO 23** SEPTEMBER

VILNIUS
2 0 2 5

IN FOCUS:

ANDERS HILLBORG, PASCAL DUSAPIN, HELEN GRIME

Bilietus platina | Tickets:

kakava.lt

bilietai.lt

Festivalį finansuoja:
Supported by:

LIETUVOS
KULTŪROS
TARYBA

Festivalio vežėjas
Official carrier of the Festival

MABRE
RESIDENCE HOTEL

Informaciniai partneriai:
Media partners:

Rėmėjai ir partneriai:
Sponsors and partners:

LIETUVOS
VALSTYBINIS
SIMFONINIS
ORKESTRAS

Rengėjai:
Organizers:

13 Rugsėjo 23, antradienis, LVSO koncertų salė, 19:00
Pirmąkart Lietuvoje – pasaulinio garso kontratenoras JAKUB JÓZEF ORLIŃSKI
ALEKSANDER DĘBICZ (kompozitorius, pianistas)
WOJCIECH GUMIŃSKI (bosas)
MARCIN UŁANOWSKI (mušamieji)
Intro: GEDIMINAS GELGOTAS ir Vilniaus miesto ansamblis NIKO

23 Spalio 18, šeštadienis, Lietuvos nacionalinė filharmonija, 19:00
Smuiko žvaigždė INMO YANG
Britų trimito virtuožė MATILDA LLOYD
LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS
Dirigentas JONATHAN BERMAN (Jungtinė Karalystė)

35 Spalio 22, trečiadienis, Lietuvos nacionalinė filharmonija, 19:00
Garsusis lietuvių pianistas ANDRIUS ŽLABYS
LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS
PAVEL GIUNTER, GUNTARS FREIBERGS (mušamieji)
RIMVYDAS SAVICKAS (klarnetas)
Dirigentas ELIAS BROWN (JAV)

51 Spalio 24, penktadienis, Lietuvos nacionalinė filharmonija, 19:00
Smuiko įžymybė CAROLIN WIDMANN
Violončelės virtuožas GLEB PYŠNIAK
LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS
Dirigentas GEDIMINAS GELGOTAS

61 Spalio 25, šeštadienis, Lietuvos nacionalinė filharmonija, 19:00
Pasaulinio garso violončelininkas NICOLAS ALTSTAEDT:
koncertas su Valstybiniu kameriniu choru POLIFONIJA

71 Spalio 26, sekmadienis, LMTA Naujųjų rūmų Teatro salė, 19:00
Vieno žymiausių Lenkijos šiuolaikinės muzikos kolektyvų KWARTLUDIUM audiovizualinis koncertas:
Dagna Sadkowska (smuikas)
Piotr Nowicki (fortepijonas)
Michał Górczyński (klarnetai)
Paweł Nowicki (mušamieji)
Michał Jacaszek (gyvoji elektronika)

77 Spalio 28, antradienis, Lietuvos nacionalinė filharmonija, 19:00
Garsusis lietuvių pianistas LUKAS GENIUŠAS
Išskirtinis koncertas „+1“
Dalyvauja:
ANNA GENIUSHENE (fortepijonas)
GABRIEL PROKOFIEV (elektronika, Jungtinė Karalystė)

91 Spalio 29, trečiadienis, Lietuvos nacionalinė filharmonija, 19:00
Garsusis lietuvių tenoras EDGARAS MONTVIDAS
LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS
Dirigentas CHRISTIAN JOST (Vokietija)

99 Spalio 30, ketvirtadienis, LVSO koncertų salė, 19:00
Pasaulinio garso pianistas FAZIL SAY
LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS
ARVYDAS KAZLAUSKAS (saksofonas)
Dirigentas MODESTAS PITRĖNAS

109 Lapkričio 5, trečiadienis, LVSO koncertų salė, 19:00
ARVO PÄRT 90
Koncertas legendinio kompozitoriaus jubiliejui:
GRAMMY laimėtojas LATVIJOS RADIJO CHORAS
Dirigentas KASPARS PUTNĪŠ

115 Lapkričio 7, penktadienis, LVSO koncertų salė, 19:00
Pasaulinio garso alto virtuožas LAWRENCE POWER
LIETUVOS VALSTYBINIS SIMFONINIS ORKESTRAS
ZBIGNEVAS IBELHAUPTAS (fortepijonas)
Dirigentas ROBERTAS ŠERVENIKAS

125 Lapkričio 8, šeštadienis, Menų fabrikas Loftas, 20:00
Elektroninės muzikos legenda CARL CRAIG
Hybrid Set
Intro: MARIA PASKEVIC

13 September 23, Tuesday, LVSO Concert Hall, 7:00 PM

For the first time in Lithuania – world-renowned countertenor
JAKUB JÓZEF ORLIŃSKI
ALEKSANDER DĘBICZ (composer, pianist)
WOJCIECH GUMIŃSKI (bass)
MARCIN UŁANOWSKI (percussion)

Intro: **GEDIMINAS GELGOTAS & Vilnius city ensemble NICO**

23 October 18, Saturday, National Philharmonic Hall, 7 PM

Famous violin soloist **INMO YANG**
British trumpet virtuoso **MATILDA LLOYD**
LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA
Conductor **JONATHAN BERMAN** (UK)

35 October 22, Wednesday, National Philharmonic Hall, 7 PM

Famous Lithuanian pianist **ANDRIUS ŽLABYS**
LITHUANIAN CHAMBER ORCHESTRA
PAVEL GIUNTER, GUNTARS FREIBERGS (percussion)
RIMVYDAS SAVICKAS (clarinet)
Conductor **ELIAS BROWN** (USA)

51 October 24, Friday, National Philharmonic Hall, 7 PM

Famous violin soloist **CAROLIN WIDMANN**
Cello virtuoso **GLEB PYŠNIAK**
LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA
Conductor **GEDIMINAS GELGOTAS**

61 October 25, Saturday, National Philharmonic Hall, 7 PM

World-famous cellist **NICOLAS ALTSTAEDT**:
concert with State Chamber Choir **POLIFONIJA**

71 October 26, Sunday, LMTA New Building, Theatre Hall, 7 PM

Audiovisual concert of one of the leading Poland's
contemporary music ensembles **KWARTLUDIUM**:
Dagna Sadkowska (violin)
Piotr Nowicki (piano)
Michał Górczyński (clarinet)
Paweł Nowicki (percussion)
Michał Jacaszek (live electronics)

77 October 28, Tuesday, National Philharmonic Hall, 7 PM

Famous Lithuanian pianist **LUKAS GENIUŠAS**
Exclusive concert "++1"
With:
ANNA GENIUSHENE (piano)
GABRIEL PROKOFIEV (electronics, UK)

91 October 29, Wednesday, National Philharmonic Hall, 7 PM

Famous Lithuanian tenor **EDGARAS MONTVIDAS**
LITHUANIAN CHAMBER ORCHESTRA
Conductor **CHRISTIAN JOST** (Germany)

99 October 30, Thursday, LVSO Concert Hall, 7 PM

World-famous pianist **FAZIL SAY**
LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA
ARVYDAS KAZLAUSKAS (saxophone)
Conductor **MODESTAS PITRĖNAS**

109 November 5, Wednesday, LVSO Concert Hall, 7 PM

ARVO PÄRT 90
Concert for the legendary composer's jubilee:
GRAMMY winner **LATVIAN RADIO CHOIR**
Conductor **KASPARS PUTNIŅŠ**

115 November 7, Friday, LVSO Concert Hall, 7 PM

World-famous viola virtuoso **LAWRENCE POWER**
LITHUANIAN STATE SYMPHONY ORCHESTRA
ZBIGNEVAS IBELHAUPTAS (piano)
Conductor **ROBERTAS ŠERVENIKAS**

125 November 8, Saturday, Art Factory Loftas, 8 PM

Electronic music legend **CARL CRAIG**
Hybrid Set
Intro: **Maria Paskevici**

Anders Hillborg

Vienas garsiausių Švedijos kompozitorių **Andersas Hillborgas** (g. 1954) yra tas retas menininkas, kurio muzika paveikia daugelio skirtingų šalių ir kultūrų klausytojus. Menininkas anksti susidomėjo elektronine muzika ir pradėjo savo karjerą improvizuodamas klavišiniaus pop grupėje. Tačiau susidūrimas su Brianu Ferneyhoughu ir György Ligeti muzika greitai paskatino jį susidomėti sudėtingesnėmis kontrapunktinėmis struktūromis ir orkestrine kūryba.

Nuo to laiko Hillborgo meilė „grynajam garsui“ ir jo perteikiama energija patraukė daugelio garsiausių dirigentų dėmesį, tarp jų – Alano Gilberto, Sakari Oramo, Kento Nagano ir Gustavo Dudamelio. Anderso Hillborgo muziką orkestrui taip pat dirigavo daugybė kitų iškilių batutos meistrų, tarp kurių – Esa-Pekka Salonen, Yannickas Nézet-Séguinas, Jukka-Pekka Saraste, Susanna Mälkki, Hannu Lintu, Johnas Storgårdsas, Danielis Hardingas ir daugelis kitų. Hillborgo kompozicijas atlieka aukščiausio kalibro kolektyvai – Los Andželo filharmonijos, Čikagos simfoninis, Berlyno filharmonijos, Ciuricho Tonhalle, Niujorko filharmonijos, Švedijos radijo, Karališkosios Stokholmo filharmonijos, Geteborgo simfoninis ir kiti orkestrai.

Kompozitoriaus reputacija tarptautinėje erdvėje kasmet nuosekliai auga, o jo plati diskografija aprėpia bent 24 albumus, iš kurių keturi yra portretiniai.

Hillborgo kūryba aprėpia ne tik koncertų sales – jis taip pat aktyviai dirba popmuzikos ir kino srityse. 1996 m. Hillborgas laimėjo Švedijos „Grammy“ apdovanojimą už kūrinių *Jag vill se min älskade komma från det vilda*. Pripažindama jo muzikos tarptautinį žinomumą, Švedijos vyriausybė 2015 m. kūrėjui skyrė Muzikos eksporto premiją – apdovanojimą, kuris dažniausiai atitenka pop ir roko muzikos atlikėjams.

Tarp ryškiausių Hillborgo kūrinių yra *Peacock Tales* – teatrališkas koncertas klarnetui kuriame atsiskleidžia dar viena Hillborgo kūrybos pusė: humoro jausmas ir polinkis į absurdą. *Mouyayoum* – kūrinys 16 balsų *a cappella* chorui – yra vienas populiariausių kompozitoriaus kūrinių, kuriame išradingai žaidžiama ritmiškai sudėtingomis frazėmis be žodžių. Hillborgo Koncertas fortepijonui Nr. 2 – The MAX Concerto – buvo parašytas Emanueliui Axui ir Esa-Pekka Salonenui, premjera įvyko su San Francisko simfoniniu orkestru, o vėliau kūrinių atliko Niujorko filharmonijos ir Švedijos radijo orkestrai. 2025 m. gegužę Klausas Mäkelä su Amsterdamo „Concertgebouw“ orkestru atliko naujojo Hillborgo kūrinio *Hell Mountain* premjerą.

fabermusic.com

One of Sweden's leading composers, **Anders Hillborg** is that rare artist whose music strikes a chord across many different countries and cultures. Born in Sweden in 1954, an early interest in electronic music developed from a beginning as a keyboard improviser in a pop band, but contact with Ferneyhough, and the music of Ligeti quickly led to a fascination with counterpoint and orchestral writing. Since then, Hillborg's love of pure sound and the energy that he gives it, has appealed to many major conductors including Alan Gilbert, Sakari Oramo, Kent Nagano, and Gustavo Dudamel. Anders Hillborg's orchestral music has been performed by many other major conductors including Esa-Pekka Salonen, Yannick Nézet-Séguin, Jukka-Pekka Saraste, Susanna Mälkki, Hannu Lintu, John Storgårds, Daniel Harding, and many others. Orchestras that have performed his music include Los Angeles Philharmonic, Berlin Philharmonic, Chicago Symphony, New York Philharmonic, San Francisco Symphony, Tonhalle Orchester Zürich, Bayerische Rundfunk Orchester, Royal Stockholm Philharmonic, BBC Symphony Orchestra, Swedish Radio Orchestra, etc.

With each passing year, Hillborg's international reputation grows apace. He has received commissions from leading performing organisations such as Los Angeles Philharmonic, Chicago Symphony, Berlin Philharmonic, Tonhalle Zürich, New York Philharmonic, Carnegie Hall, Swedish Radio Orchestra, Royal Stockholm Philharmonic and the Gothenburg Symphony among others. An extensive discography (at least 24 recordings) includes four portrait discs on BIS.

Hillborg's sphere of activity extends well beyond the concert hall to embrace a wide range of Pop and Film music. In 1996 Hillborg won a Swedish Grammy for his work on *Jag vill se min älskade komma från det vilda*. In recognition of his music's extraordinary international reach, Hillborg was awarded the Swedish Government's 2015 Music Export Prize, an accolade more usually reserved for Pop and Rock artists.

Some of his most notable compositions include *Peacock Tales* – a theatrical clarinet concerto that displays another strand of Hillborg's large and varied output: a sense of humour and the absurd. *Mouyayoum* for 16-voice a cappella choir is one of his most popular works, riffing on a rhythmically complex overtone series unadorned with words. His Piano Concerto No.2 – the MAX Concerto was written for Emanuel Ax and Esa-Pekka Salonen, and premiered with the San Francisco Symphony, receiving further performances from the New York Philharmonic and Swedish Radio Orchestra. In May 2025, Klaus Mäkelä premiered Hillborg's new orchestral work *Hell Mountain* with the Concertgebouw Orchestra.

fabermusic.com

Pascal Dusapin

Prancūzų kompozitoriaus **Pascalio Dusapino** (g. 1955) muzika pasižymi mikrotonalumu, įtampa ir energija. Jis buvo Iannis Xenakio ir Franco Donatoni mokiny, Varėse'o gerbėjas, 1970-aisiais studijavo Paryžiaus I-ajame ir Paryžiaus VIII-ajame universitetuose. Dusapino melodijos pasižymi vokaline raiška net ir grynai instrumentiniuose kūriniuose. Kompozitorius yra sukūręs solinių, kamerinių, orkestrinių, vokaliųjų ir chorinių kūrinių bei operų ir yra pelnęs daugybę prizų bei apdovanojimų. Augdamas Lotaringijos kaimelyje ir Paryžiaus priemiestyje, Dusapinas aistringai domėjosi visais muzikos žanrais – jį vienodai žavėjo ir Bachas, ir grupė The Doors, o laisvąjį džiazą jis mylėjo tiek pat, kiek Beethoveną. Tačiau kai būdamas aštuoniolikos pirmą kartą išgirdo Edgardo Varėse'o kūrinį Arcana, Dusapino gyvenimas pasikeitė. Nuo to momento jis žinojo, kad visą savo laiką ir energiją skirs kompozicijai. 1974–1978 m. jis studijavo pas Ianni Xenakį, kurį laikė Varėse'o moderniuoju įpėdiniu. Xenakis tapo jo mokytoju, išmokiusiu mąstyti kitaip, praplėtusiu jo akiratį architektūros ir matematikos link, o kitas prancūzų kompozitorius André Boucourechlievas Dusapinui suteikė vertingų patarimų ir deizus, lydinčius visą jo karjerą: „Niekada nepamiršk instrumento orkestro gale“ ir „Nuoširdumas mene niekada nėra vertybė“.

Dusapino interesai ir pomėgiai labai įvairūs – nuo morfogenezės iki filosofijos (ypač Deleuze'o), nuo fotografijos iki architektūros, nuo Samuelio Becketto teatro iki Flaubert'o kūrybos ir kt. Visa tai prisideda prie jo kūrybinės laisvės ir leidžia jo kūriniuose atsiskleisti daugiaprasmiškumui, skirtingiems supratimo bei emocijų sluoksniams. Jis bendradarbiavo su daugybe įvairių menininkų: Sasha Waltz, Jamesu Turellu, Peteriu Mussbachu, Laurence Equilbey, ansambliu Accroche Note, Berlyno filharmonijos orkestru, Simonu Rattle'u ir Arditti kvartetu. Nauji projektai Dusapiną atvedė ir į elektroninės muzikos sritį – jo muzika skambėjo tokiuose ypatinguose renginiuose kaip Richardo Serra parodoje Monumenta Grand Palais rūmuose ar Dovilio paplūdimyje minint miesto 150 metų jubiliejų.

Tarp ryškiausių Dusapino kūrinių – *Musique captive* (1980) ir *Musique fugitive* (1980); *La Rivière* (1979) ir *L'Aven* (1980–1981); *Niobé ou le Rocher de Syphile* (1982); opera *Roméo et Juliette* (1985–1988); bei ciklas *Seven Solos for Orchestra* (1992–2009).

durand-salabert-eschig.com, pcmsconcerts.org

The music of contemporary French composer **Pascal Dusapin** (b. 1955) is marked by microtonality, tension and energy. A pupil of Iannis Xenakis and Franco Donatoni and an admirer of Varèse, Dusapin studied at the University of Paris I and Paris VIII during the 1970s. His melodies have a vocal quality, even in purely instrumental works. Dusapin has composed solo, chamber, orchestral, vocal, and choral works, as well as several operas, and has been honored with numerous prizes and awards.

Growing up part time in a small village in Lorraine and part time in a Parisian suburb, he embraced all genres with equal fervour, as enthusiastic about Bach as about the Doors, loving free jazz as much as Beethoven. But when he first heard Arcana by Edgar Varese when he was 18, his life was transformed. From that moment, he knew that he would devote all of his time and energy to composition. From 1974 to 1978, he studied devotedly with Iannis Xenakis, whom he considered to be the modern descendant of Varese. Xenakis became his master in thinking differently, broadening his horizons to include architecture and mathematics, while a French composer André Boucourechliev gave him precious advice and the mottos that would accompany him throughout his career: "Never forget the instrument at the back of the orchestra." and "Sincerity is never a virtue in art."

Dusapin's interests and passions are many, from morphogenesis to philosophy (with a particular interest in Deleuze), from photography, to architecture, to the theatre of Samuel Beckett, to Flaubert's work, among others. All of these contribute to his freedom of invention, and allow multiple layers of meaning, understanding and emotion in his works. He has collaborated with many different artists: Sasha Waltz, James Turell, Peter Mussbach, Laurence Equilbey, The Accroche Note Ensemble, the Berlin Philharmonic, Simon Rattle, and the Arditti Quartet. New projects have also brought him into the realm of electronics on a grand scale in such exceptional venues as the Grand Palais for the Monumenta by Richard Serra or the beach at Deauville for the 150th anniversary of the city.

Prominent works by Dusapin include *Musique captive* (1980) and *Musique fugitive* (1980); *La Rivière* (1979) and *L'Aven* (1980–1981); *Niobé ou le Rocher de Syphile* (1982); and the opera *Roméo et Juliette* (1985–1988), *Seven Solos for Orchestra* (1992–2009).

durand-salabert-eschig.com, pcmsconcerts.org

Helen Grime

Helen Grime (g. 1981) muziką atlieka garsiausi pasaulio orkestrai, tarp kurių – Londono simfoninis, Hallé, Bostono simfoninis, Paryžiaus, Karališkasis Concertgebouw, Vokietijos Berlyno simfoninis ir Švedijos radijo simfoninis orkestrai. Jos kūrinius yra dirigavę seras Simonas Rattle'as, seras Markas Elderis, Pierre'as Boulezas, Kentas Nagano, Oliveris Knussenas, George'as Benjaminas, Danielis Hardingas, Marin Alsop ir Thomasas Dausgaardas. Grime kūrinius užsakė Londono simfoninis orkestras, Barbicano centras, Aldeburgo muzikos festivalis, Birmingamo šiuolaikinės muzikos grupė, Britten Sinfonia, BBC Škotijos simfoninis orkestras, Linkolno centro kamerinės muzikos draugija ir Tanglewoodo muzikos centras.

Grime muzika neretai įkvėpta kitų meno sričių – tapybos (*Two Eardley Pictures*, *Three Whistler Miniatures*), skulptūros (*Woven Space*) bei literatūros (*A Cold Spring*, *Near Midnight*, *Limina*) ir yra girama tiek dėl kruopščios struktūros, tiek dėl įtaigumo.

Gimusi 1981 m., Grime mokėsi Šv. Marijos muzikos mokykloje Edinburge, o vėliau studijavo Londono Karališkajame muzikos koledže pas Julianą Andersoną ir Edwiną Roxburghą (kompoziciją) bei Johną Andersoną (oboju). Plačiosios visuomenės dėmesį ji patraukė 2003 m., kai jos Koncertas obojui pelnė Britų kompozitorių apdovanojimą. 2008 m. Grime gavo Leonardo Bernsteinio stipendiją studijuoti Tanglewoodo muzikos centre. 2011–2015 m. ji buvo Mančesterio Hallé orkestro asocijuota kompozitorė, o 2016 m. – Londono Wigmore Hall reziduojanti kompozitorė. 2010–2017 m. ji dirbo kompozicijos lektore Londono Karališkajame Holloway universitete, o šiuo metu yra kompozicijos profesorė Londono Karališkojoje muzikos akademijoje. 2020 m. jai buvo suteiktas Britų imperijos ordino narės titulas už nuopelnus muzikai.

wisemusicclassical.com, helengrime.com

The music of **Helen Grime** (b. 1981) has been performed by leading orchestras around the world, among them the London Symphony Orchestra, Hallé Orchestra, Boston Symphony Orchestra, Orchestre de Paris, Royal Concertgebouw Orchestra, Deutsches Symphonie-Orchester Berlin and Swedish Radio Symphony Orchestra. Conductors who have championed her music include Sir Simon Rattle, Sir Mark Elder, Pierre Boulez, Kent Nagano, Oliver Knussen, George Benjamin, Daniel Harding, Marin Alsop and Thomas Dausgaard. Her music frequently draws inspiration from related artforms such as painting (*Two Eardley Pictures*, *Three Whistler Miniatures*), sculpture (*Woven Space*) and literature (*A Cold Spring*, *Near Midnight*, *Limina*) and has won praise in equal measure for the craftsmanship of its construction and the urgency of its telling.

Grime has had works commissioned by ensembles and institutions including the London Symphony Orchestra, Barbican Centre, Aldeburgh Music, Birmingham Contemporary Music Group, Britten Sinfonia, BBC Scottish Symphony Orchestra, Chamber Music Society of Lincoln Center and the Tanglewood Music Center.

Born in 1981, Grime attended St Mary's Music School in Edinburgh and studied at the Royal College of Music with Julian Anderson and Edwin Roxburgh (composition) and John Anderson (oboe). She came to public attention in 2003, when her Oboe Concerto won a British Composer Award. She was awarded a Leonard Bernstein Fellowship to attend Tanglewood Music Center in 2008. Between 2011 and 2015 she was Associate Composer to the Hallé Orchestra in Manchester and in 2016 was appointed Composer in Residence at Wigmore Hall in London. She was Lecturer in Composition at Royal Holloway, University of London, between 2010 and 2017 and is currently Professor of Composition at the Royal Academy of Music in London. She was appointed MBE in the 2020 New Year Honours List for services to music.

wisemusicclassical.com, helengrime.com

Rugsėjo 23, antradienis, LVSO koncertų salė, 19:00

September 23, Tuesday, LVSO Concert Hall, 7:00 PM

JAKUB JÓZEF ORLIŃSKI

(kontratenoras | countertenor)

ALEKSANDER DĘBICZ

(kompozitorius, pianistas | composer, pianist)

WOJCIECH GUMIŃSKI (bosas | bass)

MARCIN UŁANOWSKI (mušamieji | percussion)

(Lenkija | Poland)

#LetsBaRock:

Aleksander Dębicz. *Intro*

Francesco Nicola Fago, arr. Aleksander Dębicz. *Alla Gente*

Henry Purcell, arr. Aleksander Dębicz. *Strike the Viol*

Claudio Monteverdi, arr. Aleksander Dębicz. *Oblivion soave*

Henry Purcell, arr. Aleksander Dębicz. *Sound the Trumpet*

Henry Purcell, arr. Aleksander Dębicz. *Fairest Isle*

Georg Friedrich Handel, arr. Aleksander Dębicz. *Pena tiranna*

Aleksander Dębicz. *Przqśniczka*

Aleksander Dębicz. *Toccata 1*

Henry Purcell, arr. Aleksander Dębicz. *Music for a while*

Antonio Vivaldi, arr. Aleksander Dębicz. *Vedro con mio diletto*

Aleksander Dębicz. *Finale*

Partneris | Partner

Intro:

GEDIMINAS GELGOTAS & Vilniaus miesto ansamblis NIKO | Vilnius City

Ensemble NICO: Augusta ZUOKĖ, Julija ANDERSSON, Dalia SIMAŠKA,

Agata URSUL, Iveta JANULYTĖ (smuikai | violins), Liudvikas SILICKAS,

Povilas PAUKŠTĖ, Augustinas SOKALSKI (violončelės | cellos), meno

vadovas ir dirigentas | artistic director and conductor Gediminas GELGOTAS
(fortepijonas | piano)

Gediminas Gelgotas. *Vertigo* (rekomponuota XVII a. kompozitoriaus Pancrace Royer muzika, pasaulinė premjera | recomposed music by 17th century composer Pancrace Royer, world premiere, 2025)

Ludovico Einaudi. *Sequence* (premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Max Richter. *And Some Will Fall* (2024) (premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Gediminas Gelgotas. *Sanctification* (2014)

Max Richter. *Love Song* (rekomponuota XVII a. kompozitoriaus Johno Eccles muzika | recomposed music by 17th century composer John Eccles)

#LetsBaRock

#LetsBarock yra naujausias Jakubo Józefo Orlińskiego ir Aleksanderio Dębiczio projektas, kuriame baroko muzika pakylėjama į visiškai naują lygį. Orliński ir Dębicz ir anksčiau atliko baroko muziką moderniu stiliumi, tačiau šį kartą jie nusprendė dar labiau pabrėžti jos belaiskiškumą. Tam tikra prasme jie sukūrė baroko kūrinį koverius, remdamiesi XXI a. muzikos stiliais. Šiam tikslui jie pakvietė drauge prisijungti geriausius Lenkijos muzikantus – Marciną Ulanowską (būgnai) ir Wojciechą Gumińską (bosas). **#LetsBarock** programoje Aleksanderio Dębiczio aranžuotos papildoma trys jo paties kompozicijos. „Ar senąją muziką galima pateikti išsaugant jos grožį ir tuo pačiu patraukiant šandienos auditoriją? Būtent taip mes suprantame *crossover* – žanrų, stilių ir epochų mišinį, kuris kviečia melomanus atrasti naujus muzikinius pasaulius. Abu mes mėgstame baroko muziką ir degame aistra užtikrinti, kad puikios Vivaldi, Bacho ir Purcell'o kompozicijos pasiektų naujas kartas. Mūsų versijoje baroko kūriniai skamba neabejotinai šiuolaikiškai, tačiau išlaiko savo charakterį, nors ir pakeitėme kai kuriuos akcentus. Pavyzdžiui, kūrinys *Oblivion*, sukurtas pagal ariją *Oblivion soave* iš Monteverdi operos *Popėjos karūnavimas*, išlieka savotiška lopšinė – tačiau mūsų versijoje ji primena svajingą transo stiliaus kūrinį. O pagal Vivaldi ariją *Vedrò con mio diletto* sukurtas *Vedro* savo kinematografišku skambesiu pabrėžia žmogaus, kuris negali gyventi be mylimosios, dramą ir gali priminti epinį filmą.“

warnerclassics.com

#LetsBarock is the new artistic project by Jakub Józef Orliński and Aleksander Dębicz in which Baroque music is elevated to a completely new level. Orliński and Dębicz have performed Baroque music in a modern way before, but this time they decided to emphasize its timelessness even further. In a sense, they have created cover versions of Baroque pieces, anchoring them in musical styles of the 21st-century. That is why they have invited the best musicians from the Polish music scene to join them: Marcin Ulanowski (drums) and Wojciech Gumiński (bass). In **#LetsBaRock** Aleksander Dębicz's arrangements are complemented by three of his own compositions. Can early music be presented in a way that preserves its beauty while appealing to contemporary audiences? This is precisely how we understand *crossover*: a blend of genres, styles, and eras that invites music lovers to discover new musical worlds. Both of us love Baroque music and are passionate about ensuring the brilliant compositions of Vivaldi, Bach, and Purcell reach new generations. In our version, Baroque pieces sound decidedly modern but retain their character, even if we've shifted some accents. For instance, *Oblivion*, based on *Oblivion soave* from Monteverdi's *L'incoronazione di Poppea*, remains a sort of lullaby, yet in our version, it has the qualities of a trance-like, dreamlike club track. Similarly, the drama of a man who cannot live without his beloved in Vivaldi's *Vedrò con mio diletto* is emphasized with a more cinematic sound. Our *Vedrò* might remind some listeners of an epic film.

warnerclassics.com

Gedimino Gelgoto (g. 1986) muzika skamba prestižiškiausiose pasaulio koncertų salėse, tarp kurių – Berlyno „Konzerthaus“, Leipcigo „Gewandhaus“, Paryžiaus „Théâtre des Champs-Élysées“ ir kt. Jis netgi koncertavo Dalai Lamai ir popiežiui Pranciškui – tai akimirkos, kurios pabrėžia gilų žmogiškąjį ryšį, slypintį jo muzikos širdyje. Gelgoto

muzika žinoma dėl darnaus minimalizmo, klasikinės tradicijos ir modernios estetikos derinio. Menininkas kuria garsines patirtis, kurios yra ir giliai asmeniškos, ir stulbinamai universalios. „Štai kokia beribė gali būti šiuolaikinė muzika!“, 2013 m. rašė „Kieler Nachrichten“. Gelgotas glaudžiai bendradarbiauja su pasaulinio garso solistais, į kiekvieną partnerystę įnešdamas savo išskirtinę energiją ir įžvalgą. Kaip dirigentas, jis reguliariai pasirodo su Lietuvos nacionaliniu simfoniniu orkestru (LNSO) – šiam kolektyvui jis dirigavo Ciuricho „Tonhalle“ ir Odesos filharmonijoje, taip pat pasirodė Provanso Didžiajame teatre su Lietuvos kameriniu orkestru. Šalia kompozicijos ir dirigavimo, Gelgotas yra Vilniaus miesto ansamblio NIKO įkūrėjas ir meno vadovas – su šiuo novatorišku ansambliu jis koncertuoja visoje Europoje ir iš naujo brėžia šiuolaikinės klasikinės muzikos ribas. Gelgotas taip pat inicijavo Lietuvos ir Lenkijos jaunimo orkestrą – projektą, skatinantį dialogą ir bendradarbiavimą tarp abiejų šalių jaunųjų muzikantų. Už scenos ribų savo patirtimi ir menine vizija jis dalinasi Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, kur yra docentas Kompozicijos katedroje ir ugdo jaunųjų muzikantų kartą.

gediminasgelgotas.com

Gediminas Gelgotas ir Vilniaus miesto ansamblis NIKO atliks specialiai šiam vakarui sukurta vientisą muzikinę programą. Įdomu tai, kad visa čia skambėsianti šių kūrėjų muzika yra įkvėpta baroko arba cituoja šios epochos kompozitorius. Joje – šiam vakarui Gedimino Gelgoto sukurtos italų ir prancūzų kompozitoriaus Pancrace'o Royerio *Vertigo* kūrinio rekompozicijos premjera ir kūriniai iš pačių naujausių Ludovico Einaudi ir Maxo Richterio albumų, išleistų per pastaruosius dvyliką mėnesių. Kaip pats Ludovico Einaudi apibūdino savo kompoziciją *Sequence*, šio kūrinio atsiradimui daug įtakos turėjo Antonio Vivaldi bei Johno Ecclesio muzika. O Ecclesas taip pat aiškiai girdimas ir čia skambėsiančioje Maxo Richterio kūrinėje *Love Song*. Kitas Richterio kūrinys – *And Some Will Fall*, kuriame kompozitorius naudoja lėtus arpedžio ir styginių faktūras, atspindinčias baroko epochos kontrapunktinį stilių. Kiek anksčiau sukurta Gedimino Gelgoto kompozicija *Sanctifaction* prasideda ryškiai barokine įžanga, vėliau konstruojančia su ritmiška ir aštria kūrinio muzikine medžiaga.

Gediminas Gelgotas' (1986) music has echoed through some of the world's most prestigious concert halls – including the Berlin Konzerthaus, Leipzig Gewandhaus, Paris Théâtre des Champs-Élysées and others. He has even performed for the Dalai Lama and Pope Francis – moments that underscore the profound human connection at the heart of his music. Known for his seamless fusion of minimalism, classical tradition, and modern aesthetics, Gelgotas crafts sonic experiences that are both deeply personal and strikingly universal. „That's how unlimited the contemporary music can be!“ (Kieler Nachrichten, C. Strehk, 2013). A sought-after collaborator, Gelgotas works closely with world-renowned soloists, bringing his signature energy and insight to every partnership. As a conductor, he regularly leads the Lithuanian National Symphony Orchestra LNSO and has recently made significant conducting debuts at the Zurich

Tonhalle and Odessa Philharmonic with the LNSO, as well as at the Grand Theatre of Provence with the Lithuanian Chamber Orchestra. In addition to his acclaimed work as a music creator and performer, he is the founder and artistic director of the Vilnius City NICO Ensemble, an innovative ensemble performing across Europe and redefining the boundaries of contemporary classical music. Gelgotas is also the initiator of the Lithuanian-Polish Youth Orchestra, a project fostering dialogue and collaboration among young musicians of the two countries. Beyond the stage, he shares his expertise and artistic vision as an associate professor at the Lithuanian Academy of Music and Theatre, where he teaches in the Department of Composition, mentoring the next generation of young musicians.

gediminasgelgotas.com

Gediminas Gelgotas and the Vilnius City Ensemble NICO will perform a specially curated, continuous musical program for this evening. Interestingly, all the music performed during this concert is either inspired by the Baroque period or refers to composers from that era. The program includes the world premiere of a recomposition of the Italian and French composer Pancrace Royer's *Vertigo*, specially arranged by Gediminas Gelgotas for this evening, alongside works from the newest albums of Ludovico Einaudi and Max Richter, released within the past twelve months. As Ludovico Einaudi himself described his composition *Sequence* (2024), its creation was heavily influenced by the music of Antonio Vivaldi and John Eccles. The influence of Eccles is also clearly audible in Max Richter's piece *Love Song* (2024), which will be performed during the concert. Another composition by Richter, *And Some Will Fall* (2023), features slow arpeggios and string textures reflecting the contrapuntal style of the Baroque era. Gediminas Gelgotas' work *Sanctification* (2014) begins with a distinctly Baroque introduction, which later contrasts with rhythmic and sharp musical material.

Atlikėjai | Performers

Viena mylimiausių ir garsiausių šio dešimtmečio operos žvaigždžių vadinamas **Jakubas Józefas Orliński** įsitvirtino tarp ryškiausių pasaulio menininkų. Jis triumfoja teatro scenose, koncertuose ir įrašuose, o jo koncertai Europoje ir Amerikoje į operą pritraukia naujas auditorijas. Į Orliński „užburiančius“ („The Guardian“) gyvus pasirodymus koncertų salėse ir operos teatruose visame pasaulyje bilietai būna visiškai išparduodami. Jis koncertavo prestižinėse vietose – Karališkojoje Alberto salėje, Wigmore Hall, Hamburgo Elbės filharmonijoje, Amsterdamo „Concertgebouw“, Karališkojoje operoje Versalyje, Eliziejaus laukų teatre, Ženevos didžiajame teatre, Reino nacionalinėje operoje Strasbūre, Edinburgo tarptautiniame festivalyje, Bairoito baroko operos festivalyje. Išskirtinai su „Warner Classics“ / „Erato“ įrašinėjantis atlikėjas pelnė kritikų pripažinimą už neatrastų senosios muzikos perlų įrašus; „The Times“ jo įrašą *Beyond* išrinko vienu geriausių 2023 m. klasikinės muzikos albumų. Orliński disko grafija ir toliau plečiasi į naujus horizontus – 2024 m. jis išleido naują Glucko *Orfeo ed Euridice* įrašą, kuris kartu yra ir menininko režisūrinis debiutas. Naujausiam savo

projekte *#LetsBaRock* su Aleksandru Dębiczu tenoras perprasmia baroko muziką su popmuzikos instrumentais – būgnais, bosine gitara ir kt. Orliński turi gerbėjų ratą visame pasaulyje ir šimtus tūkstančių sekėjų socialiniuose tinkluose. Jis dirba modeliu bei nuomonės formuotoju, bendradarbiaudamas su prekės ženklais „Netflix“, „Louis Vuitton“, „Levi's“, „Nike“, BMW, „Lacoste“ ir „MAC Cosmetics“. Taip pat jis šoka breiką ir yra laimėjęs apdovanojimų įvairiuose konkursuose.

jakubjzeforlinski.com

One of the most beloved and celebrated opera stars of this decade, **Jakub Józef Orliński** has established himself as one of the world's leading artists, triumphing on stage, in concert, and in recording. His concerts and recitals throughout Europe and America have attracted new followers to the art form. His “ravishing” (The Guardian) live performances have sold out concert halls and opera houses all over the world. He performed at prestigious venues such as the Royal Albert Hall as part of the BBC Proms, Wigmore Hall, Elbphilharmonie Hamburg, Amsterdam Concertgebouw, Opera Royal in Versailles, Theatre des Champs-Élysées, Grand Théâtre de Genève, Opéra national du Rhin in Strasbourg, Edinburgh International Festival, Bayreuth Baroque Opera Festival. As an exclusive recording artist for Warner Classics/Erato, Jakub has earned critical acclaim for his recordings of undiscovered early music gems; his recording, *Beyond*, was named one of The Times' best classical albums of 2023. Jakub's discography continues to expand to new horizons. In 2024, he released a new recording of Gluck's *Orfeo ed Euridice*, representing his directorial debut. His most recent project *#LetsBaRock* with Aleksander Dębicz reimagines baroque music with pop instruments including drums and bass guitar. Jakub has a global fanbase with hundreds of thousands of social media followers and has worked as a model and influencer with international brands including Netflix, Louis Vuitton, Levi's, Nike, BMW, Lacoste and MAC Cosmetics. He is also an accomplished breakdancer.

jakubjzeforlinski.com

Aleksander Dębicz yra vienas universaliausių Lenkijos pianistų ir kompozitorių. Du jo kūrybos kertiniai taškai yra improvizacija ir jo paties originali muzika, kurią jis dažnai derina su senųjų meistrų kūriniais. Daugelį metų jo kūryboje atsispindėjusi Dębicz meilė kino muzikai šiuo metu žymi pagrindinę jo, kaip kompozitoriaus, veiklos kryptį. 2015 m. pasirodžiusiam kūrėjo debiutiniame albume *Cinematic Piano* („Warner Classics“) įrašytas kino juostų įkvėptas 12 originalių kūrinių ciklas. Nuo to laiko Dębiczas aktyviai kuria muziką filmams, radijo dramoms ir teatrui. 2018 m. pasirodė jo trečiasis albumas *Invention* („Warner Classics“), kuriame menininkas įrašė visas J. S. Bacho invencijas ir sinfonijas bei originalius savo paties kūrinius, įkvėptus Bacho ir hip-hopo.

Dębiczas nuolat bendradarbiauja su kitais muzikantais, jis sukūrė keletą originalių programų, derinančių klasikinę muziką su improvizacija. Nuo 2020 m. Dębiczas koncertuoja kartu su Jakubu Józefu Orlińskiu, kartu jie pristato neįprastas baroko muzikos aranžuotes ir originalias kompozicijas. Menininkas yra pelnęs nemažai apdovanojimų, tarp kurių ryškiausi – pirmosios vietos „Transatlantyk“ momentinės kompozicijos konkurse (tai vienintelis konkursas pasaulyje, kurio metu gyvai improvizuojama muzika kino filmams) ir „Spitfire Audio“ rengtame seriale „Bridgerton“ garso takelio kūrimo konkurse.

aleksanderdebicz.com

Aleksander Dębicz is a versatile Polish pianist and composer, blending classical, cinematic, and improvised music in his work. His artistic pursuits encompass composition, arrangements, as well as performances as a soloist and chamber musician.

Improvisation and original music are the foundation of his career, and his passion for film art is one of the main directions in his creative work. On his debut album *Cinematic Piano* (2015, Warner Classics), he presented a cycle of 12 tracks inspired by cinema. Since then, he has composed music for films, radio plays, and theater productions, collaborating with institutions such as the Polish Theatre in Warsaw and the Juliusz Słowacki Theatre in Kraków. He has released seven albums: *Cinematic Piano* (2015), *Bach Stories* (2017, nominated for a Fryderyk Award), *Invention* (2018, nominated for a Fryderyk Award), *Adela* (2021, nominated for a Fryderyk Award), *Sideways* (2022), *Magnolia* (2024), and *#LetsBaRock* (2024).

Magnolia is a fully original album where Dębicz acts as composer and producer, giving the compositions a cinematic character. The *#LetsBaRock* project, developed with Jakub Józef Orliński, includes new arrangements of Baroque music, with Dębicz serving as pianist, arranger, and composer. The album was promoted through concerts in venues such as Concertgebouw in Amsterdam and the Berlin Philharmonie. Since 2024, Aleksander Dębicz has been recording for the international label Warner Classics, with whom he signed an exclusive contract. In 2022, he won the Bridgerton Scoring Competition organized by Spitfire Audio. His music for a segment of the series *Bridgerton* was selected as the best out of 4,000 submissions and was evaluated by Kris Bowers, the composer of the original Netflix soundtrack. As a pianist, he performs in Poland and abroad, combining classical works with improvisation and original music. He collaborates with renowned artists such as Jakub Józef Orliński, Marcin Zdunik, and Łukasz Kuropaczewski to create unique musical projects. Throughout his career, Dębicz has won numerous awards, including the Transatlantyk Instant Composition Contest (2013), and has worked with various orchestras, such as Sinfonietta Cracovia and the Polish Radio Orchestra. As a musical director, he has been responsible for events such as the Minister of Culture's Gala, the TVN Foundation Ball, and New Year's Eve at the Lublin Opera. A graduate of the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw, Aleksander Dębicz remains one of the most original voices in contemporary music, merging tradition with modernity.

Wojciech Gumiński yra bosistas, kontrabosininkas, kompozitorius ir muzikos prodiuseris. Jis yra Fryderyko Chopino muzikos universiteto Varšuvoje ir Berlyno menų universiteto absolventas. Gumińskis kuria kino ir teatro muziką, taip pat jam pažįstami tokie žanrai kaip hip-hopas, folkloras, popmuzika ir rokas. Jis save vadina „kiekvienos grojamos natos kariu“. Menininkas bendradarbiauja su daugeliu Lenkijos teatrų, tarp kurių – Nacionalinis, Dramos, „Polonia“, Ocho, Varšuvos, „Syrena“, „Collegium Nobilium“ teatrai ir kt. Jis bendradarbiavo su kompozitoriais ir Mateuszu Dębskiu, Michału Lamża, Urszula Borkowska ir kt. Gumińskis taip pat reguliariai kolaboruoja su Lenkijos menininkais – Julia Pietrucha, Anna Karwan, Leski.

teatrroma.pl

Wojciech Gumiński: A graduate of the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw, he also studied at Post-Secondary Jazz School on Bednarska Street and the University of the Arts in Berlin. For the philosophy of playing a double bass, he abandoned the piano and architecture (and well). He plays every type of music with full commitment. For five years, he has been a teacher of young adepts of art at the PSM I-degree in Warsaw. He owes his energy during classical concerts to the orchestras: The Crew String Orchestra, Junges Klang Forum mitte Europa, Sommer Opera Bamberg, Youth Lutosławski Orchestra, Baltic Youth Philharmonic, Swedish National Orchestra Academy, International Jugend Orchestra Bayreuth, Chopin Academy Orchestra, Open mind Orchestra, Radom Chamber Orchestra, Beethoven Academy Orchestra, Inter Camerata Chamber Orchestra. Collaborates with the following Warsaw theatres: National Theatre, Dramatic Theatre, Contemporary Theatre, Polonia Theatre, Och Theatre, WARS-awy Theatre, Syrena Theatre, Collegium Nobilium Theatre, Polish Theatre, Rampa Theatre, Roma Theatre, Ateneum Theatre, Kamienica Theatre, Jewish Theatre, Powszechny Theatre. In his theatre work, he has had the pleasure of collaborating with outstanding composers and arrangers such as: Michał Lamża, Mateusz Dębski, Urszula Borkowska, Wojciech Borkowski, Andrzej Perkman, Paweł Lucewicz, Jan Stokłosa, Tadeusz Woźniak, Konrad Wantrych, Wojciech Błajczyk, Aleksander Dębicz and Teresa Wrońska. He has performed over 20 theatre premieres. He is an accompanist in recitals with excellent actors such as: Anna Sroka-Hryń, Anna Dereszowska, Olga Bończyk, Jacek Bończyk, Magdalena Smalara, Katarzyna Dąbrowska. In popular music, he collaborates with the following bands: Ewelina Flinta, Le-ski, Bemine, Anita Lipnicka & John Porter, Voice Band, Julia Pietrucha, Kasia Stankiewicz, Kasia Kowalska, Andrzej Bachleda, Michał Hochman, Izabella Kopeć, Jelonek, Kala, Mateusz Krautwurst, Kasia Kiklewicz, Andaluzjon, Kameleoni, PGR, Izaiah, Navi, Missio Musica and Wujek Samo Zło. As an orchestral double bassist on TV, he collaborates with: Stokłosa Collective Orchestra, Grzegorz Urban Band, Kukla Band, Grott Orkiestra, where he performed dozens of concerts broadcast live. In Folk Music, he collaborates with the following bands: Anna Riverio, Alter Etno, Tango Fuerte, ZPIT Warszawianka, Propabanda. As a session musician, he recorded film music for over 30 films. He has recorded over 20 albums:

Marcin Ulanowski – lenkų perkusininkas. Jis baigė Varšuvos Bednarskos džiazio fakultetą, kur studijavo pas Casimirą Jonkiszą, o vėliau įgijo magistro laipsnį Katovių muzikos akademijos Džiazio institute, Adamo Buczeko klasėje. Ulanowskis bendradarbiavo su daugybe atlikėjų: Sistars, Sto % Bawełny, Muzykoterapią, Kucz/Kulka, Blast Muzungu, Poke, Benzyna, Zagi, Timeless ir kt. Šiuo metu jis groja mušamaisiais Dawido Podsiadłos, Artūro Rojeko, Anios Dąbrowskos, Kortezo, Loco Star, Ballady i Romanse grupėse, taip pat Barboros Wrońskos solo projekte.

pl.wikipedia.org

Marcin Ulanowski began his musical education at the Ilawa Wind Orchestra under the baton of Bogdan Olkowski and under the supervision of Karol Jurczak. He continued at the State Music School in Olsztyn in the drum class under the direction of Karol Jurczak. He graduated from PSM II degree, Faculty of Jazz at Bednarska in Warsaw in Kazimierz Jonkisz's class, and then master's degree at the Jazz Institute of the Academy of Music in Katowice in the class of Adam Buczek. He collaborated with, among others, bands: Sistars, Muzykoterapia, Kucz/Kulka, Blast Muzungu,

Cieślak and Księżniczki and Kasia Kowalska, Muniek solo, Andrzej Smolik, Kortez, Kasia Sochacka, Sanah, Maria Peszek. He is currently creating a rhythm section in the band of Ania Dąbrowska, Meli Koteluk, Barbara Wrońska, Monika Borzym, Dawid Podsiadło, Artur Rojek and the "Lets Barock" project Orlński/Dębicz.

Vilniaus miesto ansamblis NIKO – styginių instrumentų grupė, žinoma dėl savo patrauklių ir originalių pasirodymų, atliekanti progresyviąją klasikinę muziką mintinai, integruojanti į savo pasirodymus aukščiausio lygio styginių instrumentų meistriskumą bei minimalistinius vizualinius scenos efektus. Muzikavimo džiaugsmas, originalumas, drąsa ir išskirtinė atlikimo kokybė – visi šie žodžiai tinka apibūdinti NIKO. Pastaraisiais metais vykstantys debiutai prestižinėse koncertų salėse, tokiose kaip Ciuricho „Tonhalle“ (2024), „Grand Théâtre de Provence“ (2024) ar „Weill Recital Hall at Carnegie Hall“ (2023), taip pat „Warner Classics“ išleistas naujas ansamblio albumas *Consonance* (2024) žymi dar vieną reikšmingą šuolį jau ir taip įspūdingoje ansamblio istorijoje. Ankstesni NIKO albumai įrašyti prestižinėse „Peermusic Classical“ (Hamburgas), „Paramount“ (Los Andželas) ir „Metropolis“ (Londonas) studijose. Aktyvi koncertinė orkestro geografija aprėpia Europą, Aziją ir Šiaurės Ameriką. NIKO buvo įkurtas 2006 metais kompozitoriaus ir dirigento Gedimino Gelgato, kolektyvas yra Vilniaus miesto Rotušės rezidentas, nuolatos atstovaujantis Vilniaus ir Lietuvos vardui svarbių diplomatinė misijų metu. Ansamblis aktyviai reprezentuoja Lietuvą svarbių diplomatinė ir kultūrinių renginių metu Lietuvoje ir užsienyje tarp kurių pasirodymai pasaulinėse „EXPO“ parodose Astanoje (Kazachstane) ir Dubajuje (JAE), Europos Parlamente Briuselyje, užsienio monarchų ir valstybinių delegacijų priėmimų metu Lietuvoje, nacionalinių ir valstybinių apdovanojimų progomis ir t.t. NIKO taip pat pasirodė Jo Šventenybės Dalai Lamos bei Popiežiaus Pranciškaus vizitų Lietuvoje metu, koncertavo Jos Ekscelencijai Norvegijos Karalienei Sonjai. NIKO bendradarbiauja su pasaulinio lygio atlikėjais, tarp kurių – Kristjan Järvi, David Geringas,

Roman Patkoló Mari Samuelsen, David Nebel, Peter Gregson, Ksenija Sidorova, Ole Edvard Antonsen, Janusz Wawrowski, Francesco Tristano ir kiti.

nicomusic.eu

NICO Ensemble constantly takes the stage of leading classical and contemporary music venues and festivals across Europe, Asia and the United States, reaching new and young audiences of classical music with their highly attractive, captivating and original performances. NICO concerts are based on the unique blend of classical and pop-rock music culture, reinventing the visual component of music performance and updating it into something entirely new. In recent years, the ensemble has reached new milestones with debuts at prestigious concert halls, including Zurich's Tonhalle (2024), the Grand Théâtre de Provence (2024), and Weill Recital Hall at Carnegie Hall (2023). Additionally, their latest album, *Consonance*, released under the Warner Classics label in 2024, marks another significant chapter in the ensemble's already impressive journey. NICO Ensemble (NICO – the New Ideas Chamber Orchestra) was founded by one of the most recognised young Baltic composers Gediminas Gelgotas back in 2006 and his music makes up most of the repertoire performed by the ensemble. NICO shows also incorporate stunning modern recompositions of most beloved classical works by Bach, Vivaldi, and Mozart, as well as new music of other minimalists and postminimalists, such as Riley, Glass, Tavener, Pärt, Richter and others. NICO already performed in such concert halls as Leipzig Gewandhaus, St Martin-in-the-Fields in London, Usedomer, Elverum and Vilnius music festivals, collaborated with famous musicians, such as Ole Edvard Antonsen, Sergej Nakariakov, David Geringas, Kristjan Järvi, Mari Samuelsen, Avi Avital, Ksenija Sidorova, Roman Patkoló, Janusz Wawrowski among others. Besides their constant appearances across Europe, Asia and the United States, throughout the latest concert seasons NICO have also performed for His Holiness Dalai Lama and Pope Francis, Her Majesty Queen Sonja of Norway.

nicomusic.eu

Smuiko žvaigždė | Famous violin soloist

INMO YANG

Britų trimito virtuozė | British trumpet virtuoso

**MATILDA LLOYD
& LNSO**

**LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS | LITHUANIAN
NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA**

Solistai | Soloists:

INMO YANG (smuikas, Pietų Korėja | violin, South Korea)

MATILDA LLOYD (trimitas, Jungtinė Karalystė | trumpet, UK)

Dirigentas | Conductor JONATHAN BERMAN (Jungtinė Karalystė | UK)

Helen Grime. *Limina* simfoniniam orkestrui | for symphony orchestra (2019, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Helen Grime. Koncertas trimitui ir orkestrui | Trumpet Concerto (2022, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Vytautas Germanavičius. *Twilight Tide* simfoniniam orkestrui | for symphony orchestra (2025, pasaulinė premjera | world premiere)

Unsuk Chin. Koncertas smuikui ir orkestrui Nr. 1 | Violin Concerto No. 1 (2001, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Helen Grime, žr. p. 10 | see page 11

Kūrinys *Limina* (2019) sukurtas dideliame orkestrui (triguboms medinių pučiamųjų ir mušamųjų sudėtims, fortepijonui, arfai ir styginiams). Tai vientisas, maždaug 12 minučių trukmės opusas. Jo energija, niuansai ir daugiaplanė faktūra reikalauja iš atlikėjų didžiulio virtuoziško ir darnumo. „Limina“ reiškia „slenksčius“ – momentą, kai viena būseną virsta kita; Grime kūrinys slenksčiai žymi muzikines idėjas, atspindinčias skirtingas emocines būsenas. Šią idėją inspiravo norvegų rašytojo Tarjei Vesaas 1963 m. romanas „Ledo rūmai“, kuriame aprašomi jaunos mergaitės išgyvenimai, keliaujant tarp užšalusio krioklio „salų“. Nors kai kurie ankstesni Grime kūriniai taip pat buvo susiję su vaizdinėmis ar literatūrinėmis idėjomis, *Limina* ryšys su Vesaaso pasakojimu yra neįprastai aiškus ir tiesioginis: skirtingi kambariai ir mergaitės emocijos nulėmė epizodinę kūrinio struktūrą. Nepaisant keleto akivaizdžių perėjimų, šios muzikinės būsenos dažnai persidengia ir jungiasi viena su kita, klausytoją palikdamos tarsi ties pačiu slenksčiu. Platesnių idėjų susiliejimas su smulkiosiomis ritinėmis variacijomis tarp panašių instrumentų partijų „išsklaido“ bet kurios išraiškos būsenos poveikį – tai

paralelė mergaitės sumišusiems jausmams, kuriuose maišosi baimė, džiaugsmas ir sumišimas. Muzikoje taip pat perteikiamas kontrastas tarp mergaitės fizinio trapumo ir šalto, abejingo ledo galios.

wisemusicclassical.com

Scored for a large orchestra (triple winds, three percussionists, piano, harp, and strings), **Limina (2019)** is a single movement of about 12 minutes' length. Its energy, nuance, and multi-levelled activity require a high level of virtuosity and cohesion among the players. "Limina" signifies "thresholds," a point at which one state becomes another; in Grime's piece the thresholds are between musical ideas representing expressive states. The idea of shifting states was suggested by a chapter in the Norwegian author Tarjei Vesaas's 1963 novel *The Ice Palace*, which describes a young girl's emotions as she moves between chambers within a frozen waterfall. Although some of Grime's previous works have links to imagery or literary ideas, *Limina's* connection to Vesaas's narrative was unusually explicit and direct; the various chambers and the girl's corresponding emotions determined the episodic structure of Grime's piece. Although there are a few clear shifts, these musical states are frequently layered and dovetailed with one another, leaving the listener balanced, as it were, right on that liminal boundary. The overlapping of larger ideas and small rhythmic variations among similar parts "blurs" the impact of any expressive state, paralleling the girl's unsettled blend fear, joy, and confusion. The music also contrasts the girl's physical fragility with the dispassionate strength and coldness of the ice.

wisemusicclassical.com

Helen Grime **Koncerto trimitui (2022)** atspirties taškas – nakties, ypač naktinių sodų, tema. Įkvėpimo kompozitorė sėmėsi iš fotografijų albumo, kuriame vaizduojama gamta sutemus. Augimo ir naktinio gyvenimo vaizdai užpildė kompozitorės mintis ir atsispindi nuolat kintančioje muzikoje.

Koncertas yra vienos dalies, muzika vystosi per tarpusavyje susijusių sekcijų seriją. Kūrinys prasideda tylia ramybe, į kurią įsilieja trimitas, įvesdamas plačią melodiją. Palaipsniui solo linija tampa vis įmantresnė ir virtuoziškesnė. Muzikai pereinant į antrąją sekciją, tarp solisto ir orkestro pirmyn atgal skamba ritmiškas, perkusinis motyvas. Muzika toliau sukasi ir įgauna pagreitį, mainydamasi su laisvesniais, svajingais pasažais, kurių fone sklindo vibrafonas ir arfa. Augant greičiui ir intensyvumui, Koncertas galiausiai pasiekia kulminaciją su orkestro spalvų sprogimu. Po jo grįžtama į pradžios sąstingį. Kūrinio pabaigrašė „Nakties dangaus mėlynumas“ suteikta pagal Fionos Benson eilėraščių.

wisemusicclassical.com

The starting point for Helen Grime's **Trumpet Concerto (2022)** was the theme of night, in particular nocturnal gardens. Her inspiration came from a book of photographs depicting scenes from the natural world taken after darkness had fallen. Images of organic growth and the nocturnal life filled the composer's mind and are reflected in music that is in a constant state of transformation.

The concerto is in a single movement, the music evolving over a series of interlinked sections. It begins in a mood of hushed stillness, over which the trumpet introduces an expansive melody. Gradually the solo line becomes more elaborate and virtuosic. As the music moves into its second section, a rhythmic, percussive motif is fired back

and forth between soloist and orchestra. The music continues to spin and gain momentum, whilst alternating with freer, dreamlike passages in which vibraphone and harp hover in the background. Increasing in speed and intensity, the concerto finally reaches its climax with an explosion of orchestral colour. In its wake comes a return to the stasis of the opening music. The work's subtitle, night-sky-blue, is taken from a poem by Fiona Benson.

wisemusicclassical.com

Vytauto Germanavičiaus (g. 1969) kūryboje galima atsekti įvairių stilių įtakų – neoromantizmo, minimalizmo, mikrotonalikos. Kompozitorius vartoja įvairias muzikos raiškos priemones, itin daug dėmesio skiria garso spalvų spektrui. „Žvalgomas jau nebe ritmas, o garso spalva, nebe struktūra, o faktūra. Kompozitoriui tapo lyg ir nebereikalingas architektūrinis griežtumas ar programinė vizualizacija. Juntama įvaldyta ne tik muzikinė kalba, bet ir muzikinė mintis, kuriai jau visiškai pakanka paties garso abstrakcijos“, – teigia muzikologė Vita Gruodytė. Germanavičiaus kūryba apima kamerinę, orkestrinę, vokalinę ir elektroakustinę muziką. Jo kompozicijoms būdinga laisva stilistika, balansas tarp intuicijos ir naujų kompozicinių technikų, ypatingas dėmesys garso spalvai, naujų atlikimo galimybių paieškos.

Germanavičius baigė Lietuvos muzikos akademijos muzikos magistro studijas prof. Juliaus Juzeliūno kompozicijos klasėje (1996) bei elektroninės muzikos magistrantūrą Millso koledže (JAV, 2005); taip pat studijavo kompoziciją pas Jonathaną Harvey, Alviną Curraną. 1998-2005 m. Vytautas Germanavičius buvo ISCM Lietuvos sekcijos prezidentas, 2001 m. – naujosios muzikos festivalio „Iš arti“ meno vadovas.

Kompozitoriaus kūrinius atlieka lietuvių ir užsienio šalių atlikėjai, tokie kaip „Cuarteto Latinoamericano“ (Meksika), „Amstel Saxophone Quartet“ (Olandija), „Stockholm Saxophone Quartet“ (Švedija), „Helikon Ensemble“ (Kanada), „KammarensembleN“ (Švedija), Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras, Lietuvos kamerinis orkestras ir kt. Kūriniai skambėjo festivaliuose Lietuvoje ir užsienyje: Kanadoje („Vancouver New Music“, „Niagara International Chamber Music Festival“, „Ergo Projects“), JAV („Other Mind BRINK Music Series“, „Signal Flow Music and Intermedia Festival“), Prancūzijoje („Est-Ouest“), Olandijoje („Gaudeamus Music Week“, „Night of the Unexpected“), Honkonge (ISCM Pasaulio muzikos dienos), Japonijoje (ISCM Pasaulio muzikos dienos), Meksikoje („Foro International de Musica Nueva“) ir kt., taip pat koncertuose Anglijoje, Austrijoje, Danijoje, Latvijoje, Olandijoje, Švedijoje, Šveicarijoje, Vokietijoje, JAV.

mic.it

Kūrinio pavadinime **Twilight Tide (2025)** („Saulėlydžio banga“) užkoduotas ramybės jausmas, stebint nežemišką vandenyno grožį saulėlydžio metu. Šiame kūrinyje šis jausmas pasireiškia kylančių bangų, lūžio taško, audros atmosfera, kuri palaipsniui tirpsta mistinėje spalvų gamoje. Artėjant sutemoms, vandens paviršiuje vyksta unikalus optiniai reiškiniai, lemiantys pakitusią šviesos sklaidą ir vizualius atspindžius,

stebimus jūros ar vandenyno paviršiuje, kurie partitūroje lemia kintančią orkestro instrumentų tekstūrų dinamiką. Kūrinio epizoduose integruotos senųjų lietuviškų dermių intervalinės struktūros, įpinant *sutartinį* garsaelių fragmentus, *medinių trimių* natūralaus derinimo struktūras, plečia kūrinio harmonijos tėkmę nelygių temperacijų garsais, natūraliais sąskambiais – *rugiapjūtės dainos*, ar viename epizode M. K. Čiurlionio kūrinio ištraukos fragmentais. Šių elementų sintezė ištirpsta šiuolaikinėje garsinėje erdvėje, kurią formuoja naujos harmoninės struktūros.

Vytautas Germanavičius

In **Vytautas Germanavičius's** (b. 1969) work, one can trace the influence of various styles – neo-Romanticism, minimalism, and microtonality. The composer employs a wide range of musical means of expression, paying particular attention to the spectrum of tone colors. "What is being explored is no longer rhythm, but sound color; no longer structure, but texture. The composer seems to no longer require architectural strictness or programmatic visualization. What is felt is mastery not only of musical language but also of musical thought, which is now fully sustained by the very abstraction of sound itself," states musicologist Vita Gruodytė.

Germanavičius' oeuvre includes music for chamber ensembles, orchestra, choir, traditional instruments, electro-acoustic compositions. His works are distinguished by unrestricted stylistic range, balance between intuition and new compositional techniques, particular attention to the sound colour, and search for new performing possibilities. Germanavičius graduated from the Lithuanian Academy of Music with a BA and MA in composition under Prof. Julius Juzeliūnas (1996). In 2005 he received an MFA in electronic music from Mills College, USA. He also studied composition with Prof. Jonathan Harvey, Alvin Curran. Vytautas Germanavičius was President of the Lithuanian Section of the ISCM in 1998–2005, and Artistic Director of the contemporary music festival *Iš arti* in 2001.

His works have been performed by prominent orchestras and ensembles from Lithuania and abroad, such as Cuarteto Latinoamericano (Mexico), Amstel Saxophone Quartet (the Netherlands), Stockholm Saxophone Quartet (Sweden), Helikon Ensemble (Canada), KammarensembleN (Sweden), Lithuanian National Symphony Orchestra, Lithuanian Chamber Orchestra, among others. His music is featured at the festivals in Lithuania and world-wide: Vancouver New Music, Niagara International Chamber Music Festival, Ergo Projects (Canada), Other Mind BRINK Music Series, Signal Flow Music and Intermedia Festival (USA), Est-Ouest (France), Gaudeamus Music Week, Night of the Unexpected (the Netherlands), ISCM World Music Days (Hong Kong and Japan), Foro International de Musica Nueva (Mexico), etc., as well as in concerts in England, Austria, Denmark, Latvia, the Netherlands, Sweden, Switzerland, Germany, USA.

mic.lt

The title ***Twilight Tide* (2025)** evokes a complex atmosphere inspired by the ocean at sunset – not a static calm, but a dynamic scene of rising waves, a breaking point, and a storm fading into the mystical colors of dusk. The *Twilight tide* phase also refers to unique optical phenomena observed on the water's surface at dusk, where altered light refraction and reflections create mesmerizing visual effects, mirroring the piece's exploration of shifting harmonies and textures. The work integrates the authentic

intervallic structures of ancient Lithuanian scales, weaving them into the flow of contemporary harmony. The natural tuning of traditional *wooden trumpet* melodies is expanded, incorporating fragments of vocal *sutartinės* – traditional Lithuanian polyphonic chants, a *harvest song* and a fragment from M. K. Čiurlionis's orchestral work. This fusion of elements penetrates the episodes of the composition, dissolving into a contemporary sonic landscape shaped by new harmonic structures.

Vytautas Germanavičius

Unsusuk Chin (g. 1961 m. Seule) mokėsi pas Sukhi Kang ir György Ligeti, nuo 1988 m. gyvena Berlyne. Jos muzika patraukė tarptautinių dirigentų Simono Rattle'o, Gustavo Dudamelio, Alano Gilberto, Kento Nagano, Esa-Pekka Salonen, Davido Robertsono, Peterio Eötvöso, Susannos Mälkki, Jukka-Pekka Saraste, François-Xaviero Rotho, Hannu Lintu dėmesį. Chin muzikos kalba šiuolaikiška, bet komunikacine prasme lyriška ir nedoktriniška. Chin pelnė daugybę apdovanojimų, tarp kurių – „Grawemeyer“ apdovanojimas už muzikos kompoziciją (2004 m.) ir prestižinė Ernsto fon Siemseno muzikos premija (2024 m.). Kompozitoriui kūriniai užsako lyderiaujantys kolektyvai, jos muziką didžiuosiuose festivaliuose ir koncertuose Europoje, Tolimuosiuose Rytuose ir Šiaurės Amerikoje atliko tokie orkestrai ir ansambliai kaip Berlyno filharmonijos, Niujorko filharmonijos, Londono filharmonijos, Leipziger „Gewandhaus“, BBC simfoninis, Los Andželo filharmonijos, Tokijo simfoninis, San Paulo simfoninis orkestrai, „Ensemble Intercontemporain“, „Ensemble Modern“, „Kronos“ kvartetas ir „Arditti“ kvartetas. Taip pat Unsusuk Chin aktyviai rašo elektroninę muziką, gauna užsakymus iš IRCAM ir kitų elektroninės muzikos studijų.

Ji buvo Liucernos festivalio, Hamburgo Elbės filharmonijos orkestro ir daugelio kitų įstaigų reziduojanti kompozitorė. 2006–2017 m. Chin buvo Seulo filharmonijos orkestro reziduojanti kompozitorė, kuravusi jos pačios sumanytą šiuolaikinės muzikos koncertų seriją. Nuo 2022 m. penkeriems metams Chin pradėjo eiti Tongyeong tarptautinio festivalio Pietų Korėjoje meno vadovės ir Weiwuying tarptautinio muzikos festivalio Taivane meno vadovės pareigas.

boosey.com

Unsusuk Chin was born in 1961 in Seoul, South Korea. She studied with Sukhi Kang and György Ligeti and has lived in Berlin since 1988. Her music has attracted the attention of international conductors including Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Alan Gilbert, Kent Nagano, Esa-Pekka Salonen, David Robertson, Peter Eötvös, Susanna Mälkki, Jukka-Pekka Saraste, François-Xavier Roth, and Hannu Lintu, among others. It is modern in language, but lyrical and non-doctrinaire in communicative power. Chin has received many honours, including the Grawemeyer Award for Music Composition (2004), and the prestigious Ernst von Siemens Music Prize (2024).

She has been commissioned by leading performing organisations and her music has been performed in major festivals and concert series in Europe, the Far East, and North America by orchestras and ensembles such as the Berlin Philharmonic, New York Philharmonic, London Philharmonic Orchestra, Leipzig Gewandhaus Orchestra, BBC Symphony Orchestra, Los Angeles Philharmonic Orchestra, Tokyo Symphony, Sao Paulo Symphony Orchestra, Ensemble Intercontemporain, Ensemble Modern, Kronos Quartet and Arditti Quartet. In addition, Unsuk Chin has been active in writing electronic music, receiving commissions from IRCAM and other electronic music studios.

She has been Composer-in-Residence of the Lucerne Festival, the NDR Elbphilharmonie Orchestra in Hamburg, and many more. Between 2006 and 2017 Chin was Composer-in-Residence with the Seoul Philharmonic Orchestra, overseeing its contemporary music series which she founded. In 2022 she started a five year tenure as Artistic Director of the Tongyeong International Festival in South Korea and her Artistic Directorship of the Weiwuying International Music Festival in Taiwan.

boosey.com

Koncertas smuikui ir orkestrui Nr. 1 (2001). Tiek kūrinio orkestruotė, tiek struktūra yra iš esmės klasikinės – po pirmosios dalies skamba lėtoji, po jos – *scherzo* ir finalas, kuriame girdimos aliuzijos į pirmąją dalį. Smuiko solo partija yra itin sudėtinga, kupina nepaprastų techninių iššūkių, tačiau solistas čia tampa labiau orkestro partneriu, o ne jo oponentu.

Unsuk Chin kompozicija per savo garsinį pasaulį atveria langus į skirtingus muzikos istorijos laikotarpius – ir senesnius, ir vėlesnius nei klasikinė tradicija. Nesiekama provokuoti klausos, tačiau taip pat ji negali pasikliauti tuo, kas įprasta. Tai, kad laiką būtina pripildyti įvykių gausa, tapo tokia įprasta praktika, jog meno kūrinys, atsilaukiantis prieš pagundą būti per daug išpūstas, nusipelno aukščiausių pagyrų.

boosey.com

Violin Concerto No. 1 (2001). Not only is the orchestration primarily classical, but the structure as well – with the opening movement followed by a slow one, then a *scherzo* and finale, which contains references to the first movement. The solo violin part is extremely demanding, with extraordinary technical challenges and yet the soloist forms more of a partnership with the orchestra, rather than being in opposition.

Unsuk Chin's composition, through her soundworld, opens windows to different periods of music history – both younger and older – than those within the classic tradition. The ear is not provoked, but at the same time it cannot depend on what is familiar. The fact that time must be filled with a flurry of events has become such standard practice that a work of art which resists the temptation to be over-inflated deserves highest praise.

boosey.com

Atlikėjai | Performers

Korėjiečio smuikininko **Inmo Yango** išgaunamas kerintis skambesys yra persmelktas poezijos ir paremtas nepriekaištinga technika – tai greitai atvėrė jam duris į prestižiškiausias pasaulio scenas. Jis yra pasirodęs su Niujorko filharmonijos, Los Andželo filharmonijos, Prancūzijos nacionaliniu, BBC simfoniniu orkestru bei grojęs Carnegie Hall. Inmo Yang taip pat grojo su daugeliu kitų pripažintų orkestrų, tarp jų – Karališkasis filharmonijos, BBC filharmonijos, Drezdeno filharmonijos, Stokholmo karališkasis filharmonijos, Helsinkio filharmonijos, Bostono simfoninis, Čikagos simfoninis, Liucernos simfoninis, Ciuricho filharmonijos, Danijos nacionalinis simfoninis, Seulo filharmonijos ir Honkongo filharmonijos orkestrai. Smuikininkas muzikavo drauge su tokiais žymiais dirigентаis kaip Marin Alsop, Jaapas van Zwedenas, Myung-whun Chungas, Jamesas Gaffiganas, Neeme Järvi, Fabio Luisi, Sakari Oramo, Davidas Robertsonas, Johnas Storgårdsas ir Osmo Vänskä.

2021 m. Inmo Yang su „Deutsche Grammophon“ išleido savo antrąjį albumą *The Genetics of Strings*. Ta pati prestižinė leidykla 2019 m. išleido jo gyvai įrašytą debiutinį albumą – N. Paganini *24 kaprisai*.

Inmo Yang yra laimėjęs pirmąsias premijas 2015 m. tarptautiniame smuikininkų konkurse „Premio Paganini“ Genujoje ir 2022 m. J. Sibelijaus smuikininkų konkurse. Tai buvo pirmas kartas nuo 2006 m., kai Paganini konkurso žiuri paskyrė pirmąją premiją. Tuometinis žiuri pirmininkas Fabio Luisi pakomentavo: „Inmo yra intuityvus muzikantas. Jo Paganini – užburiantis ir nepriekaištingas.“

inmoyang.com

South Korean violinist **Inmo Yang's** beguiling sound is imbued with poetry and underpinned by unwavering technical prowess which quickly brought him to some of the most prestigious stages in the world including New York Philharmonic, the LA Phil, Orchestre National de France, BBC Symphony Orchestra, and Carnegie Hall.

Inmo Yang has already appeared with many renowned orchestras including the Royal Philharmonic Orchestra, BBC Philharmonic, Dresdner Philharmonie, Royal Stockholm Philharmonic Orchestra, Helsinki Philharmonic Orchestra, Boston Symphony Orchestra, Chicago Symphony Orchestra, Lucerne Symphony Orchestra, Zurich Philharmonic Orchestra, Danish National Symphony Orchestra, Seoul Philharmonic Orchestra, and Hong Kong Philharmonic Orchestra with leading conductors such as Marin Alsop, Jaap van Zweden, Myung-whun Chung, James Gaffigan, Neeme Järvi, Fabio Luisi, Sakari Oramo, David Robertson, John Storgårds, and Osmo Vänskä.

Inmo released his second Deutsche Grammophon album *The Genetics of Strings* in 2021. His debut album – *24 Caprices* by N. Paganini – was recorded live and released under the same label in 2019.

He is the first prize winner of both the 2015 International Violin Competition 'Premio Paganini' in Genoa, Italy, and the 2022 Jean Sibelius Violin Competition. It was the first time since 2006 that the Paganini Competition jury awarded First Prize and Fabio Luisi, the chair of the jury at the time, commented: 'Inmo is an intuitive musician. His Paganini is captivating and exquisite.'

inmoyang.com

Trimitininkė **Matilda Lloyd** yra tikra savo instrumento ambasadorė. Ji žavi klausytojus ne tik virtuozišku meistriškumu ir charizma, bet ir „nepriekaištingu legato, itin plačia spalvų gama bei puikiems vokalistams prilygstančia frazuote“ („Fanfare Magazine“). 2024–2025 m. sezoną atlikėja buvo Europos koncertų salių organizacijos (ECHO), „Kylanti žvaigždė“ ir surengė pasirodymus 18 prestižiškiausių Europos scenų, tarp kurių – Amsterdamo „Concertgebouw“, Vienos „Musikverein“, Hamburgo Elbės filharmonijoje, Paryžiaus filharmonijoje ir kt. Praėjusį trimitininkės sezoną taip pat puošė atlikta

„nuostabi ir kruopšti“ („Planet Hugill“) pasaulinė premjera – Robino Haigho Koncertas trimitui „LUCK“ Aldeburgo festivalyje. Atlikėja gastroliaavo po visą Europą su BBC Škotijos simfoniniu, Lilio nacionaliniu, Estijos nacionaliniu simfoniniu, Ulsterio, Konstancos Pietvakarių Vokietijos filharmonijos ir San Carlo teatro orkestrais. Matilda Lloyd taip pat reguliariai bendradarbiauja su tokiais kolektyvais kaip „Britten Sinfonia“, „London Mozart Players“, Malmės simfoniniu orkestru, „Rotterdam Sinfonia“ ir „Manchester Camerata“. 2014 m. atlikėja laimėjo BBC Jaunojo muzikanto konkursą varinių pučiamųjų kategorijoje, o po dvejų metų debiutavo „BBC Proms“ su BBC filharmonijos orkestru. Šalia daugelio kitų laimėjimų, ji užėmė pirmąją vietą 2017 m. Eric Aubier tarptautiniame trimitininkų konkurse. Matilda Lloyd yra pasirašiusi bendradarbiavimo sutartį su „Yamaha“. Dar viena svarbi Matildos Lloyd veikla yra švietimas – ji yra London Mozart Players edukacijos ambasadorė, dėsto Škotijos Karališkojoje konservatorijoje bei Liubeko muzikos aukštojoje mokykloje. Ji vadovauja trimito studijai „OAcademy“ (JAV) bei dalyvauja tarptautiniuose pučiamųjų instrumentų muzikos festivaliuose. Būdama organizacijos Brass for Africa ambasadorė, 2024 m. Matilda Lloyd lankėsi Ugandoje, kur iš arti stebėjo muzikos poveikį vietos bendruomenėms. Ji taip pat mentorina jaunuosius Jungtinės Karalystės atlikėjams per labdaros organizaciją „Future Talent“.

matildalloyd.com

Matilda Lloyd is a true champion of her instrument: the trumpet. Not only does she impress audiences with her virtuosic skill and panache, but she also “produces a seamless legato, a wide range of colour and shapes the music like a fine singer.” (Fanfare Magazine). In the 2024/25 season, Matilda was a European Concert Halls Organisation (ECHO) Rising Star with 18 recitals on Europe’s most prestigious stages, including Concertgebouw Amsterdam, Musikverein Wien, Elbphilharmonie Hamburg and Philharmonie de Paris. Last season’s highlights include Matilda’s “marvellous and meticulous” (Planet Hugill) performance of the world premiere of Robin Haigh’s Trumpet Concerto LUCK at the Aldeburgh Festival with Britten Sinfonia and Jessica Cottis. She travelled all over Europe for engagements with the Estonian National Symphony Orchestra with Jonathan Bloxham, Orchestre National de Lille with James Feddeck, BBC Scottish Symphony Orchestra with Mark Elder and Martyn Brabbins, Ulster Orchestra and Südwestdeutsche Philharmonie Konstanz with Paweł Kapuła, and the orchestra of Teatro San Carlo with Marco Armiliato. Matilda also regularly collaborates with orchestras such as Britten Sinfonia, London Mozart Players, Malmö Symphony Orchestra, Rotterdam Sinfonia and Manchester Camerata.

Matilda won the BBC Young Musician Brass Final in 2014 and debuted at the BBC Proms in 2016. She took First Prize at the 2017 Eric Aubier International Trumpet Competition and is a Yamaha Artist.

Music education is very important to Matilda; she is a London Mozart Players’ Education Ambassador and has recently been a guest professor at music conservatoires including the Royal Conservatoire of Scotland, Royal Irish Academy of Music and Hochschule für Musik Lübeck. She is the Trumpet Studio Head for the OAcademy Artist Diploma course in America and regularly joins the faculties of brass festivals. Matilda is an ambassador for the charity Brass for Africa and saw first-hand on her trip to Uganda in February 2024 the transformative power of music and how essential it is to the strength of a community. She is also working with charity Future Talent to mentor young brass players in the UK.

matildalloyd.com

Lietuvos nacionalinį simfoninį orkestrą (LNSO) 1940 m. įkūrė kompozitorius, dirigentas ir pianistas Balys Dvarionas, 1964–2015 m. orkestrui dirigavo ir vadovavo Juozas Domarkas, nuo 2015 m. rudens kolektyvo meno vadovo ir vyriausiojo dirigento pareigas eina Modestas Pitrenas. Kolektyvas kasmet surengia apie 50 koncertų Filharmonijos Didžiojoje salėje ir kitose Lietuvos scenose, dažnai gastroliauoja užsienyje. Lankytasi daugelyje Europos šalių, Japonijoje, Pietų Amerikoje, Pietų Korėjoje, grota garsiose salėse ir prestižiniuose muzikos festivaliuose. LNSO aktyviai rengia įvairius koncertinius turus. Minėtini pasirodymai Tailandė ir Indijoje 2017 m., 2018 m. nusedriekė „Šimtmečio gastrolijų“ maršrutai. Orkestrui dirigavo istorinės asmenybės ir pasaulinio garso batutos meistrai, kolektyvas koncertavo su daugeliu žymių atlikėjų, įvairių kartų ir tautybių nuostabių instrumentininkų bei vokalistų.

LNSO sukaupė repertuarą – ir praėjusių epochų oratorinio bei simfoninio žanro kūrinių, ir moderni šiuolaikinė muzika, kurios kontekste išsiskiria solidžios lietuvių kompozitorių partitūros nuo Čiurlionio simfoninių poemų iki Dvariono, Balsio,

Juzeliūno, Rekašiaus, Bajoro, Barkausko, Balakausko, Bartulio, Narbutaitės, Šerkšnųtės, Šenderovo, Germanavičiaus, Malcio opusų, taip pat daugelio jaunų kompozitorių pirmųjų simfonijų. Nuo 1991 m. orkestras yra nuolatinis šiuolaikinės muzikos festivalio „Gaida“ dalyvis. Lietuvos kompozitorių muziką orkestras pristato ir tiesioginėse Europos radijo transliacijose. LNSO įrašų išleista Lietuvoje ir užsienyje („Melodija“, „Marco Polo“, „Col legno“, „Ella Records“, „Naxos“, „Avie Records“).

filharmonija.lt

The **Lithuanian National Symphony Orchestra (LNSO)** was established in 1940 by composer, conductor, and pianist Balys Dvarionas. From 1964 to 2015 it was led by maestro Juozas Domarkas, and since the autumn of 2015 the artistic director and chief conductor of the LNSO has been Modestas Pitrenas. The orchestra annually presents around 50 concerts at the Great Hall of the Lithuanian National Philharmonic and other stages in both Lithuania and various foreign countries. The LNSO has performed in many European countries, Japan, South America, and South Korea and has given concerts in prominent concert venues around the world and at prestigious festivals. The LNSO has always actively participated in concert tours, among which the most prominent are appearances in Thailand and India in 2017. In 2018 the orchestra embarked on the Tour of the Centenary. Throughout the years the orchestra has been led by important historical personalities and world-famous masters of the baton. The LNSO has collaborated with many famous performers, wonderful musicians, and vocalists of all generations and nationalities.

The basis of LNSO's rich repertoire consists of oratorios and symphonies from various epochs as well as modern contemporary music, in the context of which we see the prominent leadership of solid works by Lithuanian composers, spanning from symphonic poems by Čiurlionis to works written by Dvarionas, Balsys, Juzeliūnas, Rekašius, Bajoras, Barkauskas, Balakauskas, Bartulis, Narbutaitė, Šerkšnųtė, Šenderovas, Germanavičius, and Malcys as well as first symphonies of many young composers. Since 1991 the LNSO has participated in the Gaida Festival without interruption. The orchestra also regularly presents music by Lithuanian composers during Euroradio broadcasts. Various recordings featuring the LNSO have been released both in Lithuania and abroad by such labels as Melodija, Marco Polo, Col legno, Ella Records, Naxos, and Avie Records.

filharmonija.lt

Jonathanas Bermanas – tarptautiniu mastu pripažintas dirigentas, bendradarbiaujantis su tokiais kolektyvais kaip Klivlando orkestras ir Londono filharmonijos orkestras. Jo pasirodymai nuolat sulaukia aukščiausių įvertinimų, o įrašai tarptautiniu mastu vienbalsiai giriami už gilų repertuaro supratimą. Atvira Bermano kūrybinė laikysena atsispindi įspūdingai plačiame jo repertuare. Jis nenuilstamai propaguoja šiuolaikinę ir naująją muziką ir yra

atlikęs daugiau nei 70 premjerų, tačiau puikiai išmano ir klasizmo bei romantizmo tradicijas. Nors muzika yra Bermano veiklos ašis, menininkas taip pat giliai domisi

literatūra, vaizduojamaisiais menais, teatru, kinu, Japonijos kultūra – tai nuolat skatina jį permąstyti klasikinės muzikos ribas ir įkvepia unikalias bei kūrybiškas formas, kuriomis jis mezga ryšį su klausytojais.

2014 m. Bermanas tapo pirmuoju britų muzikantu ir pirmuoju dirigentu, laimėjusiu prestižinę „Kempinski Art Programme“ stipendiją, kuri suteikė galimybę praleisti du mėnesius stebint Franzą Welsę-Möstą ir Klivlando orkestrą bei Michaelą Tilsoną Thomasą su „New World Symphony“. 2014–2015 m. sezoną Bermanas tapo Vladimiro Jurowskio asistentu Londono filharmonijos orkestre.

Pastaraisiais metais Bermanas dirigavo Londono filharmonijos, BBC Velso nacionaliniam, BBC Škotijos simfoniniam, Birmingamo simfoniniam, BBC simfoniniam, Filharmonijos, Škotijos karališkamajam nacionaliniam, Klivlando, Roterdamo filharmonijos, „George Enescu“ filharmonijos, Lietuvos nacionaliniam filharmonijos orkestrui, „Britten Sinfonia“, „Sinfonietta Riga“ ir Honkongo miesto kameriniam orkestrui ir kt. Taip pat menininkas yra dirigavęs daugiau nei 45 operas Karališkajame operos teatre, Aldeburgo festivalyje, bendradarbiavo su „Nationale Reisopera“, „English Touring Opera“ ir kt.

jonathanberman.co.uk

Jonathan Berman is an internationally renowned conductor working with orchestras such as The Cleveland Orchestra and the London Philharmonic Orchestra. His live performances receive the highest acclaim and his recordings have been universally praised in the international press and media for his deep understanding of the repertoire. Jonathan's open-minded approach to music making is reflected in his impressively broad repertoire. A fearless advocate of contemporary and new music, with more than 70 premières under his belt, Jonathan is equally well versed in the music of the classical and Romantic periods. Whilst music is central to all his interests, Jonathan's deep engagement with literature, visual art, theatre, film, and a particular fascination with Japanese culture, leads to constant questioning of the boundaries of classical music and feeds into the unique and creative ways in which he connects to his audiences.

In 2014 Jonathan was the first British musician and the first conductor to win the prestigious Kempinski Art Programme Fellowship, which enabled him to spend two months observing Franz Welsę-Möst and the Cleveland Orchestra, and Michael Tilson Thomas and the New World Symphony. In the 2014-2015 season he became Assistant Conductor to Vladimir Jurowski at the London Philharmonic Orchestra.

In recent years, Jonathan has conducted the London Philharmonic Orchestra, BBC National Orchestra of Wales, Philharmonia Orchestra, BBC Scottish Symphony Orchestra, City of Birmingham Symphony Orchestra, BBC Symphony Orchestra, Britten Sinfonia, Royal Scottish National Orchestra, Cleveland Orchestra, Rotterdam Philharmonic Orchestra, Filharmonica 'George' Enescu, Sinfonietta Riga, Lithuanian National Philharmonic Orchestra, City Chamber Orchestra of Hong Kong, Additionally, he has conducting over 45 operas working at the Royal Opera House, Nationale Reis Opera, English Touring Opera, Aldeburgh Festival, and many other recognized venues.

jonathanberman.co.uk

Garsusis lietuvių pianistas | Famous Lithuanian pianist

ANDRIUS ŽLABYS & LKO | LCO

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS | LITHUANIAN CHAMBER ORCHESTRA

Solistai | Soloists:

ANDRIUS ŽLABYS (fortepijonas | piano)

PAVEL GIUNTER, GUNTARS FREIBERGS (mušamieji | percussion)

RIMVYDAS SAVICKAS (klarnetas | clarinet)

Dirigentas | Conductor ELIAS BROWN (JAV | USA)

Pascal Dusapin. *Khôra* styginių orkestrui | for string orchestra (1993, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Kristupas Bubnelis. *Substantia Innominata* klarnetui, perkusijai ir kameriniam orkestrui | for clarinet, percussion and chamber orchestra (2025, pasaulinė premjera | world premiere)

Silvija Miliūnaitė. Koncertas dviems perkusininkams ir styginių orkestrui | Concerto for two percussionists and string orchestra *Fire Games for Two*

Pascal Dusapin. *Etude No. 6* fortepijonui solo | for piano solo (2012, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Sofia Gubaidulina. *Introitus* fortepijonui ir styginių orkestrui | for piano and string orchestra (1978)

Andrius Žlabys. *Echoes of Light* fortepijonui solo | for piano solo (2020)

Pascal Dusapin, žr. p. 8 | see page 9

Khôra (1993): (erdvė, materija, erdvinė aplinka). Pažodžiui Khôra – tai teritorija, supanti gyvenvietę, neapibrėžta erdvė, priešinga žmogaus sutvarkytai erdvei. (Ištrauka iš Khôra apibrėžimo „Filosofinių sąvokų žodyne“, leid. PUF). Kūrinys parašytas Prancūzijos radijo užsakymu.

Khôra (1993): (space, matter, spatial environment). In the literal sense, Khôra is the territory surrounding a settlement, the undetermined space as opposed to the space organized by humans. (Excerpt from the definition of Khôra in the Dictionary of Philosophical Notions, PUF edition). The work was commissioned by Radio France.

philharmoniedeparis.fr

Kristupas Bubnelis (g. 1995) – lietuvių kompozitorius, šiuo metu gyvenantis ir kuriantis Niujorke (JAV). Jo muzika apibūdinama kaip „ryžtinga ir nepriklausoma, sukelianti betarpišką estetinį poveikį“ (Bernhard Uske, „Frankfurter Rundschau“). Bubnelio kūryboje susipina struktūrinis tikslumas, poetiškos garsinės faktūros ir konceptualus mąstymas; jo muzika skamba prestižiniuose tarptautiniuose festivaliuose bei koncertų salėse Europoje, Šiaurės Amerikoje ir Azijoje. Kompozitoriaus kūrinius yra atlikę tokie kolektyvai kaip Ensemble Modern (Vokietija), Wet Ink Ensemble (JAV), Quasar Saxophone Quartet (Kanada), Caput Ensemble (Islandija), IEMA Ensemble, New Art and Music

Ensemble Salzburg (Austrija), Lietuvos nacionalinis ir kamerinis orkestrai, Klaipėdos kamerinis orkestras, Šv. Kristoforo kamerinis orkestras ir kiti.

Šiuo metu K. Bubnelis studijuoja Kolumbijos universiteto (JAV) muzikos kompozicijos doktorantūroje, kur gilinais į šiuolaikinę muziką prof. Georgo Friedricho Haaso klasėje. 2020 m. baigė magistrantūros studijas Londono Karališkojoje muzikos akademijoje (RAM), Rubenso Askenaro ir Edmundo Finniso klasėse, pelnydamas aukščiausią įvertinimą bei DipRAM apdovanojimą. Bakaluro studijas baigė toje pačioje institucijoje, Christopherio Austino klasėje. Lietuvoje kompozicijos mokėsi pas prof. Ričardą Kabelį. 2021–2024 m. buvo Lietuvos muzikos ir teatro akademijos Kompozicijos katedros lektorius.

K. Bubnelis aktyviai dalyvauja tarptautinėse kompozitorių meistriško programose, kur mokėsi pas tokius kūrėjus kaip Oliver Knussen, Hans Abrahamsen, Unsuk Chin, Harrison Birtwistle, Claus-Steffen Mahnkopf, ir kt. Jo kūriniai skambėjo įvairiuose tarptautiniuose forumuose: Lucerne Festival Academy (Šveicarija), IYCA Ticino (Šveicarija), ISCM World New Music Days (Farerų salos), Baltic Music Days (Latvija), California Festival (JAV), Tarptautiniame Krokuvos kompozitorių festivalyje (Lenkija), Crossroads (Austrija) ir kt.

music.columbia.edu, mic.lt

Substantia Innominata (2025) klarnetui, perkusijai ir styginių orkestrui

Kuomet manęs klausia, apie ką naujasis kūrinys, šiek tiek sudvejoju. Galbūt klajojančio klarneto odisėja, punktyriškai palydima perkusijos? Galečiau išskirti struktūrinius „Substantia Innominata“ bruožus, tačiau man daug artimesnės ne apčiuopiamos formos, o tai, kas anapus jų. Vengdamas tiesioginių programinių užuominų, palieku šio kūrinio interpretacijos horizontą be išankstinių nuorodų. Galbūt vertėtų paminėti tik tai, jog kūrinio harmoninės struktūros grįstos neįprasta septyniolikos dalių temperacija, dalinančia oktavą į lygius intervalus. Panašią sistemą dar XIII-ame amžiuje sumanė artimųjų rytų muzikos teoretikas Safi al-Din al-Urmawi.

Šią kompoziciją galima laikyti ir mano ankstesnio kūrinio styginių orkestrui „Substantia Alba“ (2023) tęsinio. Juos sieja kai kurios stilistinės ypatybės, pavyzdžiui, faktūrų daugiassluoksniškumas, mikrotonalumas bei skirtingų harmoninių sistemų

derinimas. Nors solisto ir orkestro santykis čia netiesiogiai ir siejasi su Koncerto žanro bruožais, jų dinamika labiau primena skirtingas chemines reakcijas, kuriančias abstrakčios dramaturgijos įspūdį. Tai tarsi balso arba tapatybės paieškos nuolat kintančių aplinkybių fone.

Substantia Innominata užsakė Lietuvos nacionalinė filharmonija, solisto partiją redagavo Rimvydas Savickas.

Kristupas Bubnelis

Kristupas Bubnelis (b. 1995) is a Lithuanian composer based in New York, interested in microtonality, timbral and temporal hybridity, and the poetics of decay. Noted for “decisive clarity and captivating harmonic brilliance” (Bernhard Uske, Frankfurter Rundschau), Bubnelis’ works are often inspired by urban and natural environments as well as literature and visual art forms. Working in concert halls and beyond, his music contains both composed and unmanipulated sonic structures, creating “a sense of fragile beauty, and unerring professionalism.” (Anna Veismann, ISCM)

Bubnelis has worked in a variety of genres, including symphony and chamber orchestras, ensembles, solo instruments, as well as electronics. Growing international acclaim in recent years has brought his works to countries such as Germany, Austria, Denmark, France, Indonesia, the UK, the US, Canada, and Switzerland. His collaborations include performances with renowned collectives such as Ensemble Modern (Germany), Wet Ink Ensemble (US), Caput Ensemble (Iceland), and Quasar Saxophone Quartet (Canada), among others.

Currently, he is a doctoral candidate at Columbia University, studying with Georg Friedrich Haas and Marcos Balter. He holds a master’s degree from the Royal Academy of Music in London, where he studied with Rubens Askenar and Edmund Finnis, graduating with distinction and receiving the DipRAM Award for an outstanding portfolio. He also earned his bachelor’s degree from the same institution under the tutelage of Christopher Austin, where he received the G. V. Turner-Cooke Composition Award.

Bubnelis has participated in masterclasses and seminars with Hans Abrahamsen, Oscar Bianchi, Harrison Birtwistle, Unsuk Chin, Oliver Knussen, and Claus-Steffen Mahnkopf. His works have been featured at major international festivals, including the International Rostrum of Composers (2022), the Lucerne Festival Academy (2023), California Festival (2023), ISCM World New Music Days (2024), and the International Young Composers Academy Ticino (2025).

music.columbia.edu, mic.lt

Substantia Innominata (2025) for clarinet, percussion, and string orchestra

When asked what my new piece is about, I hesitate for a moment. Perhaps it’s the journey of a wandering clarinet, punctuated by percussion? I could talk about its structure, but I’m more interested in what lies beyond that – what’s beneath or outside the form. I try to avoid giving any specific programmatic hints, leaving space for each listener to interpret the piece in their own way.

One thing I can mention is the harmonic system. It’s built on an unusual seventeen-part temperament, dividing the octave into intervals slightly larger than the usual quarter tone. Interestingly, a similar kind of system was developed back in the 13th century by Middle Eastern music theorist Safi al-Din al-Urmawi.

This piece can also be seen as a continuation of my previous work for string orchestra, “Substantia Alba” (2023). Both share common features: shifting textures, microtonality, and the blending of different harmonic systems. While the relationship between soloist and orchestra is not strictly in the style of a traditional concerto, here it feels more like a kind of chemical reaction – dynamic, unpredictable, and multi-layered. It’s a search for expression or voice amid constantly changing surroundings.

Substantia Innominata was commissioned by the Lithuanian National Philharmonic. The solo part was prepared and edited by Rimvydas Savickas.

Kristupas Bubnelis

Silvija Miliūnaitė – kompozitorė, kurios darbuose susijungia iš atlikėjiškos patirties atsineštos baroko ar klasikinės muzikos įtakos su menininkei artima minimalistine, neoromantine estetika. Miliūnaitės kūrybinių idėjų varomoji jėga – ne nuolatinio eksperimento ar revoliucijos poreikis, o kūryba, kylanti iš pagarbos Vakarų klasikinės muzikos tradicijai ir dėmesio šiuolaikinėms muzikinės raiškos priemonėms. Kompozitorės žvilgsnis į kiekvieną kūrinį – individualus, poetiškas, intymus, o požiūris į klausytoją – komunikatyvus.

Kaip sako pati kompozitorė, jos muzikoje galima jausti ir populiariosios ar roko muzikos „švelnų kvėpavimą į nugarą“. Tai įrodo kompozitorės bendradarbiavimas su legendine Lietuvos roko grupe „Antis“ – jos Antisimfonija buvo įtraukta į grupės albumą „Baisiai džiu“. Pastaruoju metu ypatingą vietą Silvijos kūryboje užima bendradarbiavimas su šokio menininkais, kuriant muziką baletui,

šokio spektakliams. 2019 m. ji įgijo kompozicijos bakalauro, o 2022 m. magistro laipsnį Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (prof. Mindaugo Urbaičio klasė). Kompozitorės kūrinius atlieka ryškiausi Lietuvos solistai ir kolektyvai, tarp kurių – Džeraldas Bidva, Indrė Baikštytė, Giedrė Dirvanauskaitė, Viktorija Miškūnaitė, Rokas Zubovas, Gleb Pyšniak, Lietuvos kamerinis orkestras, Šv. Kristoforo kamerinis orkestras, Kauno miesto simfoninis orkestras ir kt. Jos kūriniai skambėjo Lietuvoje, Austrijoje, Vengrijoje, Ukrainoje, Šveicarijoje, Belgijoje.

Rasa Murauskaitė

Silvija Miliūnaitė is a composer whose works combine the influence of baroque or classical music brought from her performing experience with the minimalist and neo-romantic aesthetics close to the artist. The driving force behind Miliūnaitė’s creative ideas is not the need for constant experimentation or revolution: it is creativity arising from respect for the Western classical music tradition and attention to modern elements of musical expression. The composer’s look at each work is individual, poetic and intimate, and her approach to the listener is communicative.

As the composer herself says, you can also feel the breath of popular or rock music in her compositions. This is proven by the composer’s collaboration with the legendary Lithuanian rock group Antis: her Antisymphony was contained in the group’s album Baisiai džiu. Lately, Miliūnaitė collaborates with dance artists, creating music for ballet and dance performances. She graduated from the Lithuanian Academy of Music and Theater with a Master’s degree in Composition (Prof. Mindaugas Urbaitis’ class). The composer’s works are performed by the most prominent Lithuanian soloists and ensembles, including Džeraldas Bidva, Indrė Baikštytė, Giedrė Dirvanauskaitė, Viktorija Miškūnaitė, Rokas Zubovas, Gleb Pyšniak, Lithuanian Chamber Orchestra, St. Christopher Chamber Orchestra, Kaunas City Symphony Orchestra, etc. Her works were performed in Lithuania, Austria, Hungary, Ukraine, Switzerland, and Belgium.

Rasa Murauskaitė

Fire Games for Two (2025). Koncertas dviems perkusininkams ir styginių orkestrui. Keturių dalių koncertas, kuriame Ugnis tampa pagrindine kūrinio ašimi. Ugnis, interpretuojama tarsi įvairialypė būtybė, besitransformuojanti per įvairias simbolines formas, baltšką jos sampratą. Ji, Ugnis – tarp gyvybės ir mirties, nuo apeiginio ritualo, nenuspėjamos gyvybės paslapties žaidimo, viltingo sakralumo iki visa ko griaujančios stichijos ir nuolatinio atgimimo.

Fire Games for Two (2025). Concerto for Two Percussionists and String Orchestra

A four-movement Concerto in which Fire becomes the central axis of the work. Fire is interpreted as a multifaceted being, transforming through various symbolic forms and reflecting its Baltic conception. Fire plays between life and death, from ritual ceremony and the game of life’s unpredictable mystery, through hopeful sacredness, to an all-destroying force of nature and constant rebirth.

Pascal Dusapin, žr. p. 8 | see page 9

Etude 6 (2012). Pascalui Dusapinui prireikė dvidešimties karjeros metų, kad imtųsi parašyti kūrinį fortepijonui. Tai nereiškė, kad instrumentas jam buvo svetimas – kompozitorius ilgą laiką privačiai grojo fortepijonu, mėgo džiazą ir kitas improvizacijos formomas. Tačiau, kaip yra patyrę nemažai kompozitorių, fortepijonas savyje talpina sunkią istorinę našą, nekalbant apie gausybę atlikėjų puoselėjamų muzikinių idealų. Fiksuotas temperamentas ir harmoninė skalė reikalauja kur kas didesnio dėmesio, nei rašant kitiems instrumentams. Etiudai šiuos galimus sunkumus įveikia su didžiuliu meistriškumu; visiškai idiomatiškai savo harmonija, skambesiu ir artikuliacija, jie vis dėlto neleidžia pernelyg lengvai įsilieti į jau egzistuojančius modelius. Į kitus Etiudus savo atmosfera panašiam Šeštajame etiude įnirtingi tremolo, variantys dinaminiai kontrastai ir dažnai kartojamos natos pasiekia nuožmios aistros ir neregėto audringumo dimensiją.

Etude 6 (2012). It took Pascal Dusapin twenty years of his career before he decided to write a work for piano. It wasn’t that he was unfamiliar with the instrument, as he had been playing it privately for a long time, practicing jazz and other forms of

improvisation. But as many composers have experienced, the piano carries with it a heavy historical baggage, not to mention the abundance of musical ideals of performers. The fixed temperament and harmonic scale require greater attention than when writing for other instruments.

The Studies overcome these potential difficulties with immense skill; absolutely idiomatic in their use of harmony, sonority, and articulation, they nevertheless prevent any overly facile assimilation of existing models.

With the sixth piece, which has a similar atmosphere to the other Studies, the frenetic tremolos, penetrating dynamics, and frequency of repeated notes reach a dimension of fierce passion and unprecedented turbulence.

Sofija Gubaidulina gimė 1931 m. Čistopolyje. 1961 m. baigusi Maskvos konservatoriją, ji tapo laisvai samdoma kompozitore ir pragyveno daugiausia iš muzikos vaikams kūrimo bei ypač – muzikos kinui, kuri tris ateinančius dešimtmečius buvo pagrindinis jos pragyvenimo šaltinis. 1992 m. ji persikėlė į kaimą netoli Hamburgo, kur gyveno iki pat savo mirties 2025 m. kovo 13 d.

Net ankstyvuojų kūrybos laikotarpiu Gubaidulinos kūrinių pavadinimai ir charakteris aiškiai liudijo jos susižavėjimą religija, dėl kurio į kompozitorę nepalankiai

žvelgė Sovietų valdžia, ypač kai Gubaidulinos muzika buvo atliekama užsienyje. 1980 m. ji sukūrė savo pirmąjį koncertą smuikui *Offertorium*, skirtą Gidonui Kremeriui. Jis šį kūrinį plačiai atliko visame pasaulyje, taip pelnydamas kompozitoriui tarptautinį pripažinimą bei daugybę užsakymų iš atlikėjų ir orkestrų Vakarų Europoje, JAV ir Japonijoje.

Gubaidulinos kūrybinis palikimas per paskutinius keturis gyvenimo dešimtmečius yra stulbinantis – nuo vėlyvojo sovietmečio simfoninių kūrinių, tokių kaip *Stimmen... verstummen...* (1986), iki ankstyvojo posovietinio laikotarpio kūrinių, kaip *Zeitgestalten* (1994) ir *The Light of the End* (2003), bei vieno paveikiausio jos pareiškimo – *The Wrath of God* (2020). Ji taip pat sukūrė dar du koncertus smuikui,

keletą koncertų violončelei bei daugybę kitų koncertinių kūrinių, tarp jų – koncertą jos mėgstamam laisvo bosų akordeonui ir kūrinių japonų instrumentams su simfoniniu orkestru.

Pačiai kompozitoriui ypač svarbūs buvo jos kūriniai chorui ir orkestrui, ypač – monumentalus viso vakaro trukmės diptikas *Johannes-Passion* (2000) ir *Johannes-Ostern* (2001).

boosey.com

Sofia Gubaidulina was born in 1931 in Chistopol. After graduation from the Moscow Conservatory in 1961, she became a freelance composer, surviving by writing children's music and, more importantly, film scores. Music for cinema became her main source of income for the next 30 years. In 1992, she moved to a small village outside Hamburg, where she lived until her death on 13 March 2025.

Even at the early period, the titles and character of her pieces made strikingly clear Gubaidulina's fascination with religion, something which caused her trouble with the Soviet authorities, especially when her music was performed abroad. In 1980, she composed her first violin concerto, *Offertorium*, for Gidon Kremer, who performed the piece widely across the world, thus garnering her international attention and commissions from many performers and orchestras in Western Europe, the USA and in Japan. Her musical output over the last four decades of her life has been astonishing, including a whole sweep of orchestral pieces from late Soviet works like *Stimmen... verstummen...* (1986) through early works from the post-Soviet period like *Zeitgestalten* (1994) and *The Light of the End* (2003) to the recent *The Wrath of God* (2020), one of her most powerful utterances. She has also completed two more violin concertos, several concertos for cello and many other concertante works including one for her beloved free-bass accordion and another for Japanese instruments with symphony orchestra.

For the composer herself, her choral and orchestral works were especially important, perhaps most of all the massive full-evening diptych of the *Johannes-Passion* (2000) and its companion piece *Johannes-Ostern* (2001).

boosey.com

Introitus (1978). Kūrinio pavadinimas – nuoroda į katalikų mišių pradžią, simbolizuojanti vartus į apmąstymus ir atsidavimą. Gubaidulinos dėmesys eksperimentinėms technikoms ir religinėms temoms dažnai sulaukdavo oficialaus SSRS nepritarimo, tačiau tai tik sustiprino jos menines nuostatas. Jos kūryba vystėsi nuosekliai, be radikalių stiliaus poslinkių.

Gubaidulinos muziką ypač paveikė Bachas, taip pat Šostakovičius ir Webernas, iš kurių ji semiasi griežtos muzikinės medžiagos kontrolės, itin jautraus santykio su instrumentų spalva bei dvasinės dimensijos, kurią ji laikė esmine muzikai. Taip pat jos kūrybą formavo totoriška kilmė, suteikdama Gubaidulinos muzikai apmąstymų ir introspekcijos atspalvį, besiskiriantį tiek nuo Vakarų, tiek nuo Rytų tradicijų.

Introitus (1978). The title alludes to the opening of the Catholic Mass, symbolizing a gateway into reflection and devotion. Gubaidulina's focus on experimental techniques and her religious themes often drew official disapproval in the Soviet Union, but this only strengthened her artistic convictions. Over the past three decades, her development has been steady, without radical shifts in style.

Influenced most by Bach, as well as Shostakovich and Webern, she combines strict control of musical material with acute sensitivity to instrumental color and a spiritual dimension she views as essential. Her Tartar heritage also shapes her music, lending it a contemplative and introspective quality that stands apart from both Western and Eastern traditions.

„Grammy“ nominuotas pianistas **Andrius Žlabys** pelnė tarptautinį pripažinimą, koncertuodamas su tokiais kolektyvais kaip Niujorko ir Buenos Airių filharmonijų, Bostono simfoninis orkestras, Klivlando orkestras, „Rotterdam Symphony“. Jo atliekama muzika skamba prestižiškiausiame pasaulio koncertų salėje – Niujorko „Carnegie Hall“, Amsterdamo „Concertgebouw“, Londono „Wigmore Hall“, Vašingtono „Phillips Collection“, Buenos Airių „Teatro Colón“, Vienos „Musikverein“, Tokijo „Suntory Hall“ ir kt. Atlikėjo muzikalumas ir meninė įtaiga nuolat sulaukia pačių aukščiausių įvertinimų. Jo grojimas apibūdinamas kaip „tiesiog virtuoziskas“ („The Strad“), „skoningas, komunikabilus ir visiškai įtraukiantis“ („The New York Times“). Kritikai taip pat pabrėžia pianisto interpretacijų intelektualumą: „Atrodo, kad jis negaili nė vienos smegenų ląstelės, tyrinėdamas didžiuosius fortepijono literatūros kūrinius, ieškodamas prasmės, ir visa tai pateikia su nepajudinamu skaidrumu.“ („The Philadelphia Inquirer“)

Prestižinio Curtis muzikos instituto absolventas, taip pat Klivlando muzikos institute ir Jeilio muzikos mokykloje studijavęs Andrius Žlabys yra skambinęs kartu su tokiomis klasikinės muzikos įžymybėmis kaip smuikininkė Hilary Hahn ir altininkas Jurijus Bašmetas. Ilgalais bendradarbiavimas pianistą sieja ir su smuikininku, orkestro „Kremerata Baltica“ įkūrėju ir vadovu Gidonu Kremeriu, su kuriuo drauge gastroliavo Europoje, Japonijoje, Pietų Amerikoje ir JAV. Su šio kolektyvo atlikėjais parengtas George'o Enescu Forte-pijoninio kvinteto įrašas Andriui Žlabiui 2003 m. pelnė „Grammy“ nominaciją.

Nors Andriaus Žlabio vardas daugeliui bene pirmiausia siejasi su genialiomis J. S. Bacho muzikos interpretacijomis, šiandien kuriama muzika pianistui taip pat yra ne ką mažiau įdomi. Pianistas yra sukaupęs platų repertuarą, kuriame – nemažai šiuolaikinės muzikos opusų, dalis kurių parašyti specialiai jam. Atlikėjo aistrą šiuolaikinei muzikai atskleidžia ir faktas, jog jis pats rašo kūrinius.

Echoes of Light (Homage to W.A. Mozart) (2020)

Echoes of Light šerdis yra faktūra, kurią atradau improvizacijos metu. Kūrinio centre – du fragmentai iš Mozarto *Requiem*. Tolesnė pastraipa, įkvėpta Carlo Sagano raštų, per-teikia vaizdinį, kylantį mano mintyse klausantis šio kūrinio.

Žemę supančioje erdvėje plečiasi nematoma sfera. Nuo pat pirmųjų mūsų radijo transliacijų ji didėja šviesos greičiu, talpindama viską, ką transliuojame. Praėjus daug laiko po to, kai Žemės nebebus, o žmonių civilizacija tebus tik mirksnis Visatos akyse, ši sfera – kad ir vos juntama bei neaptinkama – plėsis amžinai. Ji gali savyje išsaugoti gražiausius signalus, kuriuos žmonija buvo pajėgi skleisti. Įsivaizduoju Mozarto *Requiem* fragmentus, toliau aidinčius erdve ir laiku – galbūt niekada daugiau neaptiktus, tačiau visada egzistuojančius.

Grammy-nominated pianist **Andrius Žlabys** has received international acclaim for his appearances with many of the world's leading orchestras, including The New York Philharmonic, Boston Symphony Orchestra, Cleveland Orchestra, Rotterdam Symphony, and Philharmonic Orchestra of Buenos Aires. He performs at the most prestigious concert halls around the world – New York's Carnegie Hall, Amsterdam's Concertgebouw, London's Wigmore Hall, Washington's Phillips Collection, Buenos Aires's Teatro Colón, Vienna's Musikverein, Tokyo's Suntory Hall, among others.

Žlabys's artistry has received many other accolades from the press for his performances of “easy virtuosity” (The Strad), being “... tasteful, communicative and utterly absorbing.” (The New York Times). Critics also emphasize the intellectual depth of his interpretations: “He seems not to spare a single brain cell in scrutinizing the great works of the piano literature for meaning, and delivers it all at the keyboard with unflinching clarity” (The Philadelphia Inquirer).

A graduate of the prestigious Curtis Institute of Music, Andrius Žlabys also studied at the Cleveland Institute of Music and Yale School of Music. He has enjoyed collaborations with classical music stars such as violinist Hilary Hahn and violist Yuri Bashmet. He also has a long-standing collaboration with violinist Gidon Kremer, founder and leader of the Kremerata Baltica orchestra, with whom he has toured across Europe, Japan, South America, and the USA. The recording of George Enescu's Piano Quintet with members of Kremerata Baltica earned Andrius Žlabys a Grammy nomination in 2003.

Although Andrius Žlabys's name is often primarily associated with his brilliant interpretations of J.S. Bach's music, contemporary compositions are no less captivating to him. The pianist has developed a vast repertoire, which includes numerous modern works, some of which have been written especially for him. His passion for contemporary music is also proved by the fact that he composes pieces himself.

andriuszlaby.com

Echoes of Light (Homage to W.A. Mozart) (2020)

The core of *Echoes of Light* is a texture I stumbled upon during an improvisation. At the center of the piece, there are two fragments from Mozart's *Requiem*. The following paragraph, influenced by Carl Sagan's writings, conveys the image that the piece evokes in my mind.

In the space surrounding Earth, an invisible sphere expands. Ever since our first radio transmissions, it has been growing at the speed of light, containing everything we broadcast. Long after Earth is gone and human civilization but a blink in the eyes of the universe, the sphere, however faint and undetectable, will continue forever. It may contain emissions of the most beautiful of which humanity was capable. I imagine fragments of Mozart's *Requiem* continuing to echo through space and time, perhaps never again detected, yet always present.

Atlikėjai | Performers

Andrius Žlabys, žr. p. 42 | see page 43

Pavel Giunter – pripažintas Lietuvos perkusininkas ir iškilius solistas, atliekantis klasikinę, modernią, pasaulio ir džiazo muziką. P. Giunteriui dedikuoti daugelis lietuvių autorių mušamiesiems parašytų kūrinių. Atlikėjas nuolat dalyvauja klasikinės ir šiuolaikinės muzikos projektuose kartu su Šv. Kristoforo kameriniu orkestru, Lietuvos valstybiniu simfoniniu orkestru, Lietuvos nacionaliniu simfoniniu orkestru, įvairiais kamerinės muzikos ansambliais ir solistais. Kaip solistas dalyvavo šiuolaikinės muzikos festivaluose Didžiojoje Britanijoje, Italijoje, Vokietijoje, Suomijoje, Lenkijoje, Baltijos šalyse ir kt. 1995 m. įkūrė ansamblį „Vilniaus mušamieji“ (dabar – „Gunter Percussion“). Ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje sulaukęs pripažinimo ansamblis daug koncertuoja įvairiuose renginiuose ir tarptautiniuose festivaliuose.

Pavelas Giunteris koncertuose dalyvavo kartu su puikiais atlikėjais, tokiais kaip Martha Argerich (fortepijonas), Nelson Freire (fortepijonas), Julian Rachlin (smuikas), David Geringas (violončelė), garsūs perkusininkai Nebojsa Jovan Zivkovic (Vokietija), Linda Maxey ir Michaelas Udowas (JAV), Frederikas Makarezas (Prancūzija), Pedro Carneiro (Portugalija), Anthony Di Sanza, Rogeris Braunas, Fernando Meza, Benjaminas Tithas (JAV), Vladimiras Tarasovas (Lietuva) ir kt.

Pavel Giunter is a renowned Lithuanian percussionist and distinguished soloist, performing classical, modern, world, and jazz music. Many Lithuanian composers have dedicated their works for percussion to him. He regularly takes part in classical and contemporary music projects with the St. Christopher Chamber Orchestra, the Lithuanian State Symphony Orchestra, the Lithuanian National Symphony Orchestra, as well as various chamber ensembles and soloists. As a soloist, he has appeared at contemporary music festivals in the United Kingdom, Italy, Germany, Finland, Poland, the Baltic States, and beyond. In 1995, he founded the ensemble Vilniaus mušamieji (now Gunter Percussion), which has earned recognition both in Lithuania and abroad, performing extensively at concerts and international festivals.

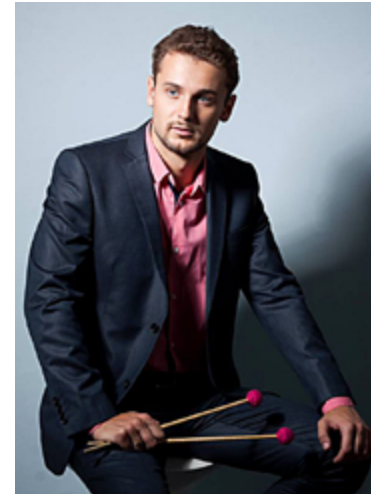
Pavel Giunter has shared the stage with top-class performers such as Martha Argerich (piano), Nelson Freire (piano), Julian Rachlin (violin), David Geringas (cello), as well as acclaimed percussionists including Nebojsa Jovan Zivkovic (Germany), Linda Maxey and Michael Udow (USA), Frederic Macarez (France), Pedro Carneiro (Portugal), Anthony Di Sanza, Roger Braun, Fernando Meza, Benjamin Toth (USA), Vladimir Tarasov (Lithuania), among others.

Perkusininkas **Guntars Freibergs** yra nuo 2014 m. gyvuojančio ansamblio Perpetuum ritmico įkūrėjas ir narys. Jis yra surengęs solinių pasirodymų su orkestrais Latvijoje, Vokietijoje, Bulgarijoje, Čekijoje ir kt.

2010 m. Guntars Freibergs buvo nominuotas Latvijos Didžiajam muzikos apdovanojimui kaip Metų jaunas atlikėjas, o jo vadovaujamas perkusijos ansamblis „Perpetuum ritmico“ 2016 m. buvo nominuotas Didžiajam muzikos apdovanojimui už Metų koncertą. 2011 m. perkusininkas laimėjo Grand prix Perkusijos konkurse Fermoje, Italijoje, o 2012 m. – antrąją vietą prestižiniame Marimbos konkurse Zalcburge.

Guntars Freibergs 2007–2011 m. studijavo Strasbūro konservatorijoje, 2014 m. įgijo magistro laipsnį Antono Brucknerio universitete Lince, taip pat savo įgūdžius tobulino Karališkojoje Briuselio konservatorijoje. Jis dalyvavo meistriskumo kursuose pas žymius perkusijos ekspertus Keiko Abe, Momoko Kamią, Bogdaną Bačaną, Peterį Sadlo, plėtė savo meistriskumą Zalcburgo Mozarteumo vasaros akademijoje ir Villecroze muzikos akademijoje Prancūzijoje.

Percussionist **Guntars Freibergs** is the founder and member of the ensemble Perpetuum ritmico, established in 2014. He has given solo performances with several orchestras in Latvia, Germany, Bulgaria, and the Czech Republic.

Guntars Freibergs was nominated for Latvia's Grand Music Award in 2010 as the New Artist of the Year. His percussion ensemble Perpetuum ritmico was nominated for the Grand Music Award in 2016 for the Concert of the Year. In 2012, he received the second place in the prestigious Marimba Competition in Salzburg, and in 2011 – the Grand Prix award in the Percussion Competition in Fermo, Italy.

Guntars Freibergs studied at the Conservatoire de Strasbourg from 2007 to 2011, received his master's degree from Anton Bruckner Private University in Linz in 2014, and enhanced his skills at the Royal Conservatory of Brussels. Guntars has attended workshops with leading percussion experts Keiko Abe, Momoko Kamiya, Bogdan Bacanu, Peter Sadlo, and he has further expanded his musical abilities at the Summer Academy Mozarteum in Salzburg and the Music Academy of Villecroze in France.

en.Inso.lv

Rimvydas Savickas 2011 m. įgijo baka-
lauro laipsnį Lietuvos muzikos ir teatro aka-
demijoje, kur mokėsi prof. Algirdo Budrio
ir asist. Antano Taločkos klarneto klasėje, ir
metus dirigavimo doc. Dainiaus Pavilionio
klasėje. 2011–2014 m. atlikėjas studijavo
magistrą Kalifornijos valstijos Fullertono
universitete, kur mokėsi pas tarptautinį
pripažinimą pelniusį klarnetininką, Håkaną
Rosengreną.

2014 m. R. Savickas grįžo į Lietuvą ir netrukus
pradėjo dirbti klarneto dėstytoju Lietuvos
muzikos ir teatro akademijoje, o 2015 m. –
Nacionalinėje M. K. Čiurlionio menų mokyk-
loje. Klarnetininkas kaip solistas ir kaip ka-
merinės muzikos atlikėjas aktyviai dalyvauja
įvairiuose festivaliuose, tarp kurių – „Kristupo
vasaros festivalis“, „Nepaklusniųjų žemė“,

šiulaikinės muzikos festivalis „Permainų muzika“ ir kt. Kaip solistas koncertuoja su
Klaipėdos kameriniu, Lietuvos kariuomenės, Lietuvos Nacionaliniu simfoniniu, Lie-
tuvos kameriniu, LNF kameriniu ansambliu „Musica Humana“, Lietuvos simfoniniu
pučiamųjų orkestrais, Čiurlionio kvartetu, Klaipėdos brass kvintetu, rengia rečitalius.
Kaip pedagogas periodiškai veda meistrų kursus Lietuvos ir užsienio šalių insti-
tucijose, tarp kurių – Danijos karališkoji muzikos akademija, Latvijos J. Vitolio muzikos
akademija, Vigo muzikos konservatorija (Ispanija), K. Lipinskio Muzikos Akademija
Vroclave, Kalifornijos valstijos Fullertono universitetas (JAV) ir kt.

R. Savickas paskutiniu metu plečia savo artistinį spektrą ir kaip dirigentas.
2023 m. jis įgijo dirigavimo simfoniniam orkestrui magistro laipsnį. R. Savickas yra di-
rigavęs koncertuose Lietuvos kariuomenės orkestrui, jungtiniam Lietuvos simfoninio
pučiamųjų ir Jorkšyro pulko pučiamųjų orkestrui, Lietuvos simfoniniam pučiamųjų
orkestrui ir Nacionaliniam Nyderlandų fanfariniam jaunimo orkestrui. 2022 metais
tobulinosi dirigavimo meistrų kursuose pas švedų dirigentą, Leif Karlsson, ir
Amsterdamo konservatorijos profesorių, Danny Oosterman.

Rimvydas Savickas graduated from the Lithuanian Academy of Music and Theatre
in 2011, receiving his Bachelor's degree. He studied clarinet with Algirdas Budrys and
Antanas Taločka, as well as one year of conducting with Dainius Pavilionis. From 2011
to 2014, he pursued his Master's degree at California State University, Fullerton, study-
ing with internationally acclaimed clarinetist Håkan Rosengren.

In 2014, Savickas returned to Lithuania and soon began teaching clarinet at the Lithu-
anian Academy of Music and Theatre and the National M. K. Čiurlionis School of Arts. As
both a soloist and chamber musician, he actively participates in various festivals, includ-
ing the Christopher Summer Festival, Nepaklusniųjų žemė (Land of the Disobedient),
and the contemporary music festival Permainų muzika (Music of Changes), among oth-
ers. As a soloist, he has performed with the Klaipėda Chamber Orchestra, the Lithuanian
Armed Forces Orchestra, the Lithuanian National Symphony Orchestra, the Lithuanian
Chamber Orchestra, ensemble Musica Humana, the Lithuanian Wind Symphony, the

Čiurlionis Quartet, and the Klaipėda Brass Quintet, as well as giving solo recitals. As a
pedagogue, he regularly gives masterclasses at institutions in Lithuania and abroad, in-
cluding the Royal Danish Academy of Music, the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music,
the Vigo Conservatory of Music (Spain), the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław,
and California State University, Fullerton (USA), among others.

In recent years, Savickas has been expanding his artistic spectrum as a conductor. In
2023, he earned a Master's degree in Symphony Orchestra Conducting. He has con-
ducted the Lithuanian Armed Forces Orchestra, the joint orchestra of the Lithuanian
Wind Symphony and the Band of the Yorkshire Regiment, the Lithuanian Wind Sym-
phony, and the National Dutch Youth Fanfare Orchestra. In 2022, he refined his con-
ducting skills in masterclasses with Swedish conductor Leif Karlsson and Amsterdam
Conservatory professor Danny Oosterman.

Diriguodamas pripažintiems orkestrams ir iniciju-
odamas išradingas tarpdisciplinines kolaboracijas,
Elias Brownas yra šiuolaikinio dirigento įsikūni-
jimas – smalsus, universalus ir orientuotas į ateitį.
Neseniai jis buvo tapo Odensės simfoninio orkestro
asistuojančiu dirigentu.

Pagal programą Salonen Fellow 2023–2024 m. se-
zoną Brownas asmeniškai globojamas Esa-Pekka
Saloneno ir ėjo dirigento asistento pareigas San
Francisko simfoniniame orkestre, Los Andželo fil-
harmonijoje, Paryžiaus orkestre bei Ensemble Inter-
contemporain.

Talentai kompozicijai ir improvizacijai bei meilė
šiuolaikinei muzikai sustiprino jo bendradarbia-
vimą su garsiausiais šiuolaikinės muzikos ansambliais Europoje, tarp kurių – „Ensem-
ble Modern“, „Ensemble MusikFabrik“ ir „Divertimento Ensemble“.
Browną žavi meno formų sankirtos ir nauji muzikos pristatymo būdai. Savo magistro
darbe Karališkojoje muzikos akademijoje jis nagrinėjo koncertų kuratorystės teoriją
ir praktiką, o tarp naujausių jo paties kuratorystės pavyzdžių – Prahos kvadrienalėje
2019 m. atrinktas įvietintas pasirodymas Brunelio muziejuje CAVE, bei projektas Jeilio
universiteto dailės galerijoje less than a grain of dust.

maestroarts.com

Conducting leading orchestras and curating imaginative collaborations across art-
forms, **Elias Brown** is a quintessentially modern conductor – curious, versatile and
future-focused. He was recently appointed Assistant Conductor of the Odense Sym-
phony Orchestra.

He has been personally mentored by Esa-Pekka Salonen as Salonen Fellow for
2023/24, serving as Assistant Conductor to him at San Francisco Symphony, Los An-
geles Philharmonic, Orchestre de Paris and Ensemble Intercontemporain.

Brown's own talents as a composer and improviser, and his love of new music, have
strengthened collaborations with leading contemporary ensembles across Europe,
including Ensemble Modern, Ensemble MusikFabrik and Divertimento Ensemble.

Brown is fascinated by the intersection between artforms and new ways of presenting music. His Master's thesis at Royal Academy of Music explored the theory and practice of concert curation and recent examples of his own curation have included CAVE, a site-specific performance in the Brunel Museum, selected by the Prague Quadrennial 2019; and less than a grain of dust for Yale University Art Gallery.

maestroarts.com

1960 m. prof. Sauliaus Sondeckio įkurtas **Lietuvos kamerinis orkestras (LKO)** yra vienas iškiliausių ir labiausiai pasaulyje įvertintų mūsų šalies kolektyvų. Orkestro gastrolių maršrutuose užfiksuotos beveik visos Europos šalys, Šiaurės ir Pietų Amerika, Pietų Afrikos Respublika, Japonija, Kinija, Australija, Islandija, Kuba, Jungtiniai Arabų Emyratai; jam daugybę kartų plojo Berlyno filharmonijos ir Vienos Musikverein, Londono Royal Festival Hall ir Romos Santa Cecilia, Amsterdamo Concertgebouw ir Paryžiaus Salle Pleyel, Leipzigo Gewandhaus ir kitų garsių pasaulio koncertų salių klausytojai. LKO bendradarbiavo su Mstislavu Rostropovičiumi, Gidonu Kremeriu, Jurijumi Bašmetu, Davidu Geringu ir kitais iškiliais menininkais. Gilų pėdsaką jo biografijoje paliko didysis muzikas ir humanistas lordas Yehudi Menuhin. Orkestro koncertų programose šalia baroko ir klasicizmo šedevrų svarbią vietą užima šiuolaikinės muzikos interpretacijos. LKO dėmesingas lietuvių kompozitorių kūrybai, dažnai atlieka Mikalojaus Konstantino Čiurlionio, Eduardo Balsio, Juliaus Juzeliūno, Osvaldo Balakausko, Teisūčio Makačino, Jono Tamulionio, Algirdo Martinaičio, Mindaugo Urbaičio, Arvydo Malcio, Vidmanto Bartulio, Ramintos Šerkšnytės, Justės Janulytės, Loretos Narvilaitės kūrinius. Daugiau nei 60 metų gyvuojantis kolektyvas įrašė daugiau kaip 100 įvairiausio repertuaro vinilinių ir kompaktinių plokštelių.

www.filharmonija.lt

Founded in 1960 by Prof. Saulius Sondeckis, the **Lithuanian Chamber Orchestra (LCO)** is recognized as one of the finest and most internationally acclaimed Lithuanian orchestras. Its tour itineraries have covered the length and breadth of Europe as well as the Americas, the Republic of South Africa, Japan, China, Australia, Iceland, Cuba, and the United Arab Emirates. It has been many times applauded at many major European halls, such as the Berlin Philharmonic, the Vienna Musikverein, the London Royal Festival Hall, Rome Santa Cecilia, the Amsterdam Concertgebouw, the Paris Salle Pleyel, and the Leipzig Gewandhaus. LCO collaborated with Mstislav Rostropovich, Gidon Kremer, Yuri Bashmet, David Gering, and other prominent artists. The orchestra's biography has been greatly enriched by the artistic friendship with Lord Yehudi Menuhin. In addition to baroque and classical masterpieces, interpretations of contemporary music occupy an important place in the Orchestra's concert programs. Being an ardent champion of the works of Lithuanian composers, the LCO often performs opuses by Mikalojus Konstantinas Čiurlionis, Eduardas Balsys, Julius Juzeliūnas, Osvaldas Balakauskas, Teisutis Makačinas, Jonas Tamulionis, Algirdas Martinaitis, Mindaugas Urbaitis, Arvydas Malcys, Vidmantas Bartulis, Raminta Šerkšnytė, Justė Janulytė, and Loreta Narvilaitė. During more than six decades of existence, the LCO has produced over a hundred vinyl recordings and CDs featuring a diverse repertoire.

www.filharmonija.lt

Smuiko įžymybė | Famous violinist

CAROLIN WIDMANN

Violončelės virtuozas | Cello virtuoso

**GLEB PYŠNIAK
& LNSO**

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS | LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

Solistai | Soloists:

CAROLIN WIDMANN (smuikas, Vokietija | violin, Germany)

GLEB PYŠNIAK (violončelė | cello)

Dirigentas | Conductor **GEDIMINAS GELGOTAS**

Anders Hillborg. *Exquisite Corpse* simfoniniam orkestrui | for symphony orchestra (2002, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Anatolijus Šenderovas. Koncertas violončelei ir orkestrui Nr. 3 | Cello Concerto No. 3 (2012)

Pascal Dusapin. *Uncut* simfoniniam orkestrui | for symphony orchestra (2009, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Anders Hillborg. Koncertas smuikui ir orkestrui Nr. 2 | Violin Concerto No. 2 (2016, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Anders Hillborg, žr. p. 6 | see page 7

***Exquisite Corpse* (2002)** buvo užsakytas Karališkajam Stokholmo filharmonijos orkestrui ir skirtas Alanui Gilbertui. Kūriny buvo pristatytas 2002 m. spalį, jį atliko Karališkasis Stokholmo filharmonijos orkestras, diriguojamas Alano Gilberto.

„Pavadinimas yra literatūrinė nuoroda į Dada judėjimo nerišlius, atsitiktinius žodžių kombinacijos principus. Užlaikytos natos lėtai virsta akordais, o vėliau pereina į naujus kontekstus: pirmiausia – į didingas, drebiliu persmelktas kulminacijas, vėliau – į aštrias, paukščių klegesio įspūdį paliekančias pučiamųjų mases, dar vėliau – į daužomus būgnus, primenančius marširuojantį orkestrą. Pabaigoje iškyla saldžiai tonalūs akordai.“ („The New York Times“, Bernard Holland)

fabermusic.com

Exquisite Corpse (2002) was commissioned by the Royal Stockholm Philharmonic and dedicated to Alan Gilbert. The work premiered in October 2002 with The Royal Stockholm Philharmonic Orchestra conducted by Alan Gilbert.

‘The title is a literary reference to the Dada movement’s irrational, luck-of-the-draw word connections... Held notes build slowly into chords and then drift on to new situations: first to big, shuddering climaxes, later to shrill aviary masses of wind sound, later still to pounding drums reminiscent of a half-time marching band. At the end, sweetly tonal chords emerge.’ (The New York Times, Bernard Holland)

fabermusic.com

Mano **Antrojo koncerto smuikui (2016)** premjera nuskambėjo per Švedijos Karališkosios Stokholmo filharmonijos orkestro koncertą su dirigentu Sakari Oramo ir soliste Lisa Batiashvili, kuriai ir buvo dedikuotas šis kūrinys. Po trumpos įžangos styginiai sustoja ties minoriniu akordu, kuris tampa fonu solistės įžangai – tai aidas iš Bacho Sarabandos d-moll. Nuo čia smuikas pereina į ugningą kadenciją ir kelionę prasižada. Hiperaktyvūs epizodai su smarkiu styginių daužymu, kai solo smuikas „kalba“ nesuderintomis frazėmis, sklandžiai pereina į ilgą meditacinę dalį, kuriose solo smuikas skrieja virš lėtai kintančių akordų... Artėjant pabaigai, po kadencijos sugrįžta hiperaktyvi muzika, kuri galiausiai baigiasi džiaugsmingu gestu.

Anders Hillborg

My **2nd violin concerto** was written in 2016 and premiered by the Royal Stockholm Philharmonic conducted by Sakari Oramo with its dedicatee Lisa Batiashvili as soloist. After a brief introduction the strings land on a minor chord that becomes the backdrop for the soloist’s entrance – an echo from Bach’s Sarabande in d-minor. From there the violin goes into a fiery cadenza and the voyage has started. Hyperactive passages with violent hammering strings, with the solo violin ‘talking’ in ‘out-of-tune’ passages, melt into long meditative parts where the solo violin soars over slowly paced chords... Towards the end, after a cadenza, the hyperactive music returns and finally resolves in a jubilant gesture.

Anders Hillborg

Anatolijus Šenderovas (1945–2019) 1967 m. baigė Lietuvos muzikos akademijos prof. Eduardo Balsio kompozicijos klasę. Lygiagrečiai (1965–1967) kompoziciją studijavo Sankt Peterburgo Nikolajaus Rimskio-Korsakovo valstybinėje konservatorijoje pas prof. Orestą Jevlachovą.

Anatolijaus Šenderovo muzika nuolat skamba įvairiuose festivaliuose Lietuvoje, taip pat ir užsienyje: Muzikos bienalėje Berlyne, „Varšuvos rudenyje“, Edinburgo muzikos festivalyje, Šlėzvigo-Holšteino festivalyje, Pasaulio naujosios muzikos dienoje ir kt. Kompozitoriaus kūrinius atlieka tokie atlikėjai kaip David Geringas, Geir Draugsvoll, Mircea Ardeleanu, Elsbeth Moser, Jeff Moore, Cecile Peryol, Mark Drobinsky, Misha Machtin, Tamami Honma, Reinbert Evers, Emperor kvartetas, Edinburgo kamerinis orkestras, daugybė Lietuvos atlikėjų.

Specifinė derminė spalva, aritmiška, improvizacinė muzikinė medžiagos plėtotė, kūrinio auginimas iš tam tikro teminio motto, ryškus emociingumas, tvirta muzikos

dramaturgija, energetika – visa tai suteikė Anatolijaus Šenderovo muzikai ryškų atpažįstamą skambesį, kuriam netrūko magiško paveikumo. Joje tarsi susipynė archajiški rytietiškos muzikos motyvai ir abstraktesni atonaliosios muzikos bruožai. Autorius nedeklaravo prisirišimo prie kokios nors vienos komponavimo sistemos, tačiau kiekviename kūrinyje iš gausybės naudojamų priemonių atrinkdavo, jo manymu, svarbiausias konkrečiam kūriniui. Anatolijus Šenderovas daug dėmesio savo kūryboje skyrė sakralinei tematikai, pasitelkdamas Senojo ir Naujojo Testamento siužetus ir tekstus hebrajų ir lotynų kalbomis. Jo muzika puikiai įsiliejo į Europos naujosios muzikos kontekstą, yra atliekama Lietuvos ir įvairių Europos, Azijos, Pietų ir Šiaurės Amerikos šalių atlikėjų.

mic.lt

Koncertas violončelei ir orkestrui Nr. 3 (2012). Koncertas dedikuojamas ne tik Rimantui Armonui – puikiam muzikui, mano geram draugui ir kolegai, bet ir visai garsiajai Armonų dinastijai. Kaip žinome, Rimanto tėvas Augustinas Armonas – žymus Lietuvos fleitininkas, motina Emilija Pilotaitė-Armonienė – smuikininkė, garsi pedagogė, sesuo Ingrida – smuikininkė, žmona Irena – pianistė, sūnus Edvardas – violončelininkas. Dažnai girdime Irenos ir Rimanto Armonų duetą, Armonų trio. O man muzikų dinastijos dvasia itin artima, nes pats taip pat esu tokios dinastijos narys.

Koncertas violončelei – neprograminis kūrinys, bet jame yra nemažai muzikinių simbolių, susijusių su Rimanto gyvenimu. Koncertas prasideda smuiko ir fleitos – tarsi tėvo ir motinos dialogu. Aukščiausiam jo taške pasigirsta pirmas solinės violončelės garsas la – „a“ – Armonas. Artėjant kūrinio pabaigai panašus dialogas skamba violončelės ir fortepijono partijose, o jų rezultatas – naujas violončelės motyvas mi-re – garsai „e ir d“ – violončelininko sūnaus Edvardo vardo raidės. Taip pat girdėti fortepijoninio dueto ir trio fragmentai, Koncerte yra ir kitų muzikinių simbolių.

Kūrinį tarsi „žemės“ ir „dangaus“ ženklai vienija tik du motyvai. Jie nuolat skamba, dalyvauja kūrinio plėtojimo etapuose ir lemia jo dramaturgiją. Tačiau staiga visas tarytum „apsiverčia“, užleidžia vietą ironijai. „Dangaus“ tema virsta džiazo žaidimu. Koncertas baigiamas tarsi fejerverku.

Anatolijus Šenderovas

Anatolijus Šenderovas (1945–2019) studied composition with Prof. Eduardas Balsys at the Lithuanian Academy of Music, graduating in 1967, and simultaneously pursued composition studies with Prof. Orest Evlakhov at the St. Petersburg Nikolai Rimski-Korsakov State Conservatory.

His music is regularly performed at various festivals in Lithuania and abroad: Musik-Biennal in Berlin, Warsaw Autumn, Music Festival Edinburgh, World New

Music Days, etc. His works are part of the repertoire of many prominent performers, among them David Geringas, Geir Draugsvoll, Mircea Ardeleanu, Elsbeth Moser, Jeff Moore, Cecile Peryol, Mark Drobinsky, Misha Machtin, Tamami Honma, Reinbert Evers, Emperor Quartet, Edinburgh Chamber Orchestra, and numerous Lithuanian performers.

Anatolijus Šenderovas' music has distinctly recognizable sound and does not lack magic for its specific modal colour, improvisational character, development of the piece from a single thematic motto, emotionality, strong dramatic expression and energy. His music includes elements of both archaic Oriental music and more abstract atonal style. The composer did not adhere to a single method of composition, instead he chose particular most appropriate composing techniques for every new piece. Anatolijus Šenderovas gave a lot of attention to the sacred themes, using the stories and texts from the Old and New Testament in Hebrew and Latin. His music perfectly fits in the European new music context and is often performed by the Lithuanian musicians as well as performers from the other continents.

mic.lt

Cello Concerto No. 3 (2012). The concerto is dedicated not only to Rimantas Armonas – a remarkable musician, my good friend and colleague – but also to the entire famous Armonas dynasty. As we know, Rimantas's father, Augustinas Armonas, was a renowned Lithuanian flautist; his mother, Emilija Pilotaitė-Armonienė, a violinist and distinguished pedagogue; his sister Ingrida, a violinist; his wife Irena, a pianist; and his son Edvardas, a cellist. We often hear the duet of Irena and Rimantas Armonas, as well as the Armonas Trio. The spirit of a dynasty of musicians is especially close to me, since I myself belong to such a dynasty.

The Concerto for Cello is not a programmatic work, yet it contains numerous musical symbols connected to Rimantas's life. It begins with a dialogue between violin and flute – as if between father and mother. At its highest point the first sound of the solo cello emerges: A – for Armonas. Near the conclusion, a similar dialogue appears between cello and piano, resulting in a new cello motif, E–D – the notes representing the letters 'E' and 'D' of his son Edvardas's name. One can also hear fragments of the piano duo and trio; other musical symbols are present as well.

The work is unified by just two motifs – like signs of 'earth' and 'heaven'. They sound throughout, shaping the stages of development and determining the dramaturgy. Yet suddenly everything seems to 'turn upside down', giving way to irony: the 'heavenly' theme transforms into a jazz-like play. The Concerto ends like a firework.

Anatolijus Šenderovas

Pascal Dusapin, žr. p. 8 | see page 9

Uncut (2009). Septintojo solo (ciklo orkestrui paskutinės dalies) angliškas pavadinimas buvo pasirinktas siekiant perteikti pilnos, beribės erdvės idėją. Šis žodis man patiko dėl savo įtaigaus konceptualaus poveikio – jis siūlė judesį, o ne kokią nors sprendimą. Tačiau tuo metu kompozicija iškėlė problemą (aš paprastai labiau

mėgstu klausimus nei problemas): kaip sustabdyti tėkmę nesudarant įspūdžio, jog tai jau pabaiga. Tikslas nebuvo užbaigti kūrinį, nes niekas niekada nebuvo užbaigta ar judėjo link pabaigos. Tačiau *Uncut* galiausiai panaikino visus šaltinius, kurie sudarė viso ciklo pamatus. Čia viskas vertikalu; nėra jokios melodinės plėtotės, galinčios įveikti pastatytą konstrukciją. *Uncut* – tai muzika, beveik neturinti garso gylio.

Viskas pateikiama tiesiogiai, akis į akį, be jokio atstumo; nors pirmieji šeši solo pamažu išblėsta ramybės link, lyg muzika mėgintų prasiskverbti po žeme tam, kad vėl iškiltų kitame solo, *Uncut* yra trumpas, intensyvus kūrinys, sukurtas kaip atskiras vienetas ir pasibaigiantis smarkia kulminacija. Tai visiškai neabejotinai yra pabaiga... bet viskas gali tęstis.

durand-salabert-eschig.com

Uncut (2009). The English title of Solo No. 7 (the last of the orchestra solo cycle) was chosen to convey the idea of full, boundless scope. The word appealed to me because of its assertive conceptual impact suggesting a movement rather than any decision.

But by then the composition presented a problem (I usually prefer questions to problems): how could the flow be interrupted without giving the impression that it was the end. The goal was not to finish the work, as nothing has been completed or has even been moving towards completion. But *Uncut* did eventually banish all the sources which had formed the foundations for the entire cycle. Everything is vertical; there is no melodic deployment capable of surmounting the edifice which has been built. *Uncut* is music with virtually no depth of sound scope.

Everything is presented directly, head on, with no distance; and while the first six solos fade towards calm, as if the music were endeavoring to burrow underground so as to resurface in the next solo, *Uncut* is a short intense piece, designed as a single unit and culminating fiercely at the end. This is quite unmistakably an ending... but anything may continue.

durand-salabert-eschig.com

Atlikėjai | Performers

Carolyn Widmann – nepaprastai universali atlikėja: jos virtuoziškos rankoms paklūsta žymiausi koncertai smuikui, kamerinė muzika, taip pat ji groja istoriniais instrumentais ir netgi diriguoja, tačiau ypatingą vietą smuikininkės veikloje užima šiuolaikinė muzika. Atlikėja yra bendradarbiavusi su tokiais kompozitoriais kaip Pierre'as Boulezas, Peteris Eötvösas, Erkki-Svenas Tüüras, Wolfgangas Rihmas, Salvatore Sciarino, Enno Poppe ir Rebecca Saunders, kurie parašė ne vieną specialiai jai skirtą kūrinį.

Carolyn Widmann nuolat pasirodo su aukščiausio kalibro kolektyvais – Berlyno filharmonijos, Londono filharmonijos, BBC simfoniniu, Leipzigo „Gewandhaus“, Prancūzijos nacionaliniu, Los Andželo filharmonijos, Seulo filharmonijos, Paryžiaus, Ciuricho Tonhalės, Sidnėjaus simfoniniu ir Filadelfijos orkestrais, diriguojant tokiems pripažintiems batutos meistrams kaip seras Simonas Rattle'as, Riccardo Chailly, Edwardas Gardneris, Vladimiras Jurowskis, Sakari Oramo, Danielis Hardingas, François-Xavier Rothas, Santtu-Matias Rouvali, Esa-Pekka Salonenas, Sylvain Cambrelingas ir Jukka-Pekka Saraste. Smuikininkė taip pat koncertuoja žymiuose klasikinės muzikos festivaliuose – „Musikfest Berlin“, Zalcburgo, Liucernos, Edinburgo, Prahos, Paryžiaus, „Festival d'Automne“.

Nuo 2008 m. Carolyn Widmann įrašinėja su prestižine leidykla „ECM Records“, su kuria išleido ne vieną ikoniskų šiuolaikinės muzikos kūrinių albumą. 2009 m. pasirodė jos plokštelė „Phantasy of Spring“ – Mortono Feldmano, Berdo Aloiso Zimmermanno, Arnoldo Schönbergo ir Iannio Xenakio muzikos rečitalis, pelnęs platų pripažinimą už prieinamą sudėtingos medžiagos interpretaciją. 2013 m. „ECM“ išleido jos įrašą su Mortono Feldmano „Violin and Orchestra“. Carolyn Widmann studijavo pas pripažintą smuiko pedagogus Kelne, Bostone ir Londone. Nuo 2006 m. ji pati ugdo jaunąsias smuikininkų kartas ir yra profesorė Leipzigo muzikos mokykloje.

A wonderfully versatile musician, **Carolyn Widmann's** activities span the great classical concerti, new commissions specially written for her, solo recitals, a wide variety of chamber music and period instrument performances, including play/direction from the violin. Contemporary music has a special place in the violinist's career – she has collaborated with composers such as Pierre Boulez, Peter Eötvös, Erkki-Sven Tüür, Wolfgang Rihm, Salvatore Sciarino, Enno Poppe, and Rebecca Saunders, many of whom have composed works specifically for her.

Carolyn Widmann regularly performs with top-tier orchestras, including the Berlin Philharmonic, London Philharmonic, BBC Symphony, Leipzig Gewandhaus Orchestra, Orchestre National de France, Los Angeles Philharmonic, Seoul Philharmonic, Orchestre de Paris, Zurich Tonhalle Orchestra, Sydney Symphony, and Philadelphia Orchestra, under the baton of esteemed conductors such as Sir Simon Rattle, Riccardo Chailly, Edward Gardner, Vladimir Jurowski, Sakari Oramo, Daniel Harding, François-Xavier Roth, Santtu-Matias Rouvali, Esa-Pekka Salonen, Sylvain Cambreling, and Jukka-Pekka Saraste. The violinist also appears at renowned classical music festivals such as Musikfest Berlin, Salzburg, Lucerne, Edinburgh, Prague, and Paris's Festival d'Automne.

Since 2008, Carolyn Widmann has been recording with ECM Records, with which she has released several albums featuring iconic contemporary music works. In 2009, her album *Phantasy of Spring* – a recital of music by Morton Feldman, Bernd Alois Zimmermann, Arnold Schoenberg, and Iannis Xenakis – was released to wide acclaim for its accessible interpretation of complex material. In 2013, ECM released her recording of Morton Feldman's *Violin and Orchestra*. Carolyn Widmann studied under renowned violin pedagogues in Cologne, Boston, and London. Since 2006, she has been nurturing the next generation of violinists as a professor at the Leipzig University of Music.

Glebas Pyšniakas yra vienas ryškiausių savo kartos violončelininkų Baltijos šalyse. Gimęs 1987 m. Vilniuje, jau būdamas keturiolikos metų jis debiutavo kaip solistas su Lietuvos kameriniu orkestru (dir. prof. Saulius Sondeckis) Lietuvos nacionalinės filharmonijos scenoje.

Per savo karjerą menininkas kaip solistas ir kamerinės muzikos atlikėjas pasirodė daugelyje prestižinių koncertų salių, tarp jų – Amsterdamo Royal Concertgebouw, Vienos Musikverein, Romos Quirinal rūmai, Accademia Filarmonica Romana, Helsinkio Musiikkitalo, Porto Casa da Musica, Niujorko Juilliard School Paul Recital Hall, Čikagos kultūros centre. Atlikėjas yra surengęs solo ir kamerinės muzikos koncertų daugelyje Europos šalių, Kinijoje ir JAV.

Glebas Pyšniakas bakalauro laipsnį įgijo Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, o 2015 m. Vienos konservatorijoje su pagyrimu baigė magistro studijas pas prof. Natalią Gutman. Taip pat su pagyrimu baigė bakalauro studijas Vienos muzikos ir vaizduojamųjų menų universitete, kur mokėsi Johanno Meisslio kamerinės muzikos klasėje. Studijų metais Glebas Pyšniakas tobulinosi meistriskumo kursuose pas Yo-Yo Ma, Mstislavą Rostropovičių, Ivry Gitlį, Heinrichą Schiffą, Davidą Geringą, Tulsą Mørką, Philippe'ą Mullerį ir kt.

Šalia koncertinės veiklos G. Pyšniakas kartu su savo žmona smuikininke Dalia Dėdinskaitė groja smuiko ir violončelės duete „Duettissimo“, yra Kintų muzikos festivalio, Josepo Achrono muzikos festivalio ir festivalio „Kalėdinis Vilnius“ meno vadovas. Nuo 2019 m. Glebas Pyšniakas taip pat dėsto Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje.

glebpysniak.com

Gleb Pyšniak is one of the most prominent cellists of his generation in the Baltic States. Born in 1987 in Vilnius, the young cellist as early as at the age of 14, made his debut as a soloist with the Lithuanian Chamber Orchestra (conductor Professor Saulius Sondeckis) on the stage of the Lithuanian National Philharmonic Society. And now, throughout his career, the artist has performed as a soloist and chamber music artist in many prestigious concert halls such as, among others, the Royal Concertgebouw of Amsterdam, Vienna Musikverein, Rome Quirinal Palace, Accademia Filarmonica Romana, Helsinki Musiikkitalo, Casa da Musica of Porto, the Paul Recital Hall of Julliard School in New York, Chicago Cultural Centre. The artist has given solo and chamber music concerts in many European countries, China, and the USA.

Gleb Pyšniak obtained his bachelor's degree at the Lithuanian Academy of Music and Theatre, and in 2015, the aspiring musician earned an MA cum laude from the

Vienna Conservatory in the cello class of Professor Natalia Gutman as well as a BA cum laude from the University of Music and Performing Arts Vienna in the chamber music class of Johannes Meissl. During the studies Gleb Pyšniak was enriched by the master classes with Yo-Yo Ma, Mstislav Rostropovich, Ivry Gitlis, Heinrich Schiff, David Geringas, Tuls Mørk, Philippe Muller, and others.

Among concert activities Mr. Pyšniak together with his wife violinist Dalia Dėdinskaitė, violin and cello duo known as „Duettissimo“, is artistic director of Kintai Music Festival, Joseph Achron Music Festival and „Christmas in Vilnius“ („Kalėdinis Vilnius“) Festival. Since 2019, Gleb Pyšniak also teaches at the Lithuanian Academy of Music and Theatre.

glebpysniak.com

Koncerto rėmėjas | Supporter of the concert

Geros valios fondas
Good Will Foundation
קרן רצון טוב

Pasaulinio garso violončelininkas | World-famous cellist
NICOLAS ALTSTAEDT:
koncertas su choru | concert with a choir

NICOLAS ALTSTAEDT (violončelė, Prancūzija, Vokietija |
cello, France, Germany)
Valstybinis kamerinis choras | State Chamber Choir POLIFONIJA

Anders Hillborg. *Mouyayoum* (1983–1985, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Algirdas Martinaitis. *Šventasis pavasaris* (2021–2025, pasaulinė premjera | Lithuanian premiere)

Jēkabs Jančevskis. *When* violončelei ir chorui | for cello and choir (2016, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Pascal Dusapin. *Imago* violončelei solo | for cello solo (2004, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Galina Grigorjeva. *Molitva* violončelei ir chorui | for cello and choir (2016–2022, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Anders Hillborg. *The Breathing of the World* violončelei, saksofonui ir chorui | for cello, saxophone and choir (2019, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Anders Hillborg, žr. p. 6 | see page 7

***Mouyayoum* (1983–1985)** – nuolat besikeičiančių tembrų studija, inspiruota virštoninio dainavimo technikos, ir kurianti kompleksiską ir švytintį garso audinį. Šešiolikos balsų mišriam chorui parašytas opus yra dažniausiai atliekamas Hillborgo kūrinys – dažnai įrašinėjamas, užburiantis chorinis šedevras.

gehrmans.se

A study in ever-shifting tone colours, ***Mouyayoum* (1983–1985)**, draws its inspiration from overtone singing, creating an intricate and luminous tapestry of sound across its 13-minute span for sixteen-part mixed choir. Composed in the mid-80s, it is Hillborg's most performed work, a mesmerizing choral tour de force, and has been widely recorded.

gehrmans.se

Algirdas Martinaitis (g. 1950) – Lietuvos muzikos akademijos profesoriaus Eduardo Balsio kompozicijos klasės absolventas (1978). Jis – tikras romantinio kūrėjo tipas iš prigimties, ir toks išlieka nepaisant kai kurių „nu-krypimų“. Aštuntojo dešimtmečio pabaigoje, kai jis debiutavo kartu su bendraminčiais „neoromantikų“ kartos kompozitoriais, gamtiškųjų inspiracijų prisodrintos jo kompozicijos išsiskyrė ypatingu poetiškumu ir giliu emociniu poveikiu. Šį „gamtos ciklą“ vainikavo kamerinė kantata-koncertas *Cantus ad futurum* (1982), kuri

tapo savitišku šios kompozitorių kartos manifestu, išreiškiančiu jos estetines ir etines nuostatas, jausmus, baimes ir viltis. Paskutiniajame XX a. dešimtmetyje kurtame kamerinių kūrinių cikle – *Pradžios ir pabaigos knygoje* – liūdna džiūstančių medžių, senkančių upių ir nykstančių paukščių grožį pakeitė blogio, gyvuliškumo ir Paskutiniojo teismo motyvai. Savo naujuose kūriniuose kompozitorius nuolat provokuoja apmąstymus apie autorystės ribas, individualumo ir originalumo sąvokoms priešindamas banalybę, mėgdžiojimą ir jau atrastų, išmėgintų dalykų kartojimą. Tokius aukštosios ir žemosios kultūros hibridus kompozitorius vadina „muzika iš antrų rankų“. Dar viena itin svarbi ir visai kitokia kompozitoriaus dabartinės kūrybos sritis – religinė muzika.

Algirdo Martinaičio muzika yra nuolat atliekama naujosios muzikos festivaliuose Lietuvoje ir užsienyje: Baltijos muzikos festivalyje Stokholme, Vale of Glamorgan festivalyje, „Probalta“, „Varšuvos rudens“ festivalyje, „MaerzMusik“, ISCM Pasaulio muzikos dienos Vilniuje, Uzedomo muzikos festivalyje, Bratislavos muzikos festivalyje ir kt.

1989 metais kompozitorius buvo apdovanotas Lietuvos Nacionaline premija. Už muziką teatrui pelnė Kristoforo premiją (1997) ir du Auksinius scenos kryžius.

mic.lt

Šventasis pavasaris (Lietaus misterija) mišriam chorui ir perkusijai (2021–2025)

Kūrinys skirtas archeologės Marijos Alseikaitės-Gimbutienės gimimo šimtmečio paminėjimui (2021). Sekdamas archeologų pavyzdžiu, autorius „atsikasa“ kelis tekstus iš Senojo Testamento hebrajų kalba (naudojant ir vertimus į lietuvių kalbą). Taip pat yra keletas tekstinių transkripcijų iš lietuvių folkloro bei Juozo Naujalo dainos pagal Maironio eiles Lietuva brangi.

Raktinis viso kūrinio motto: *Vegešem matar, vegešem mitrot uzo* (hebr.) – „smulkus lietus ir liūtis jo (Viešpaties) valdžioje“ (Job 37,6).

Algirdas Martinaitis (b. 1950) studied composition with Prof. Eduardas Balsys at the Lithuanian Academy of Music, graduating in 1978. He is a true type of a romantic creator also in his heart, and remains being such in spite of his recent digressions. Back in the late 70's, when he made his debut together with the like-minded composers of 'neo-romantic' generation, his nature-inspired chamber compositions were distinguished for their exceptional poetic sensibility and deep emotional impact. This 'nature cycle' culminated in *Cantus ad futurum* (1982) – chamber cantata-concerto, acknowledged as one of the most important works in Lithuanian music of the late 20th century, becoming a manifesto for that whole generation of composers.

Another cycle of chamber works followed in the beginning of the 1990s, called *The Book of the Beginning and the End*. The images of evil, bestiality and the Last Judgment replaced a sad beauty of withering trees, drying rivers and vanishing birds. In

his recent works, the composer consistently provokes reflection on the boundaries of authorship, opposing the categories of individuality and originality with allusions to banality, mimicry, and repetition. Another important and completely different part of his recent oeuvre is religious music. His music is heard regularly at new music festivals in Lithuania and abroad, including Baltic Music Festival in Stockholm, Vale of Glamorgan Festival, Probalta'97, MaerzMusik, ISCM World Music Days in Vilnius, Usedom Music Festival, Bratislava Music Festival, etc.

He was among the first Lithuanian composers to receive the highest national artistic distinction – the Lithuanian National Award – in 1989. He was hailed the Best Theatre Composer of the Year in 1997 (St. Christopher Prize), 2008 (Golden Stage Cross), and 2012 (Golden Stage Cross).

mic.lt

Šventasis pavasaris (Lietaus misterija) | Holy Spring (Rain Mystery) for mixed choir and percussion (2021–2025)

The work is dedicated to the centenary of the birth of archaeologist Marija Alseikaitė-Gimbutienė (2021). Following the example of archaeologists, the composer “uncovers” several texts from the Old Testament in Hebrew (also using translations into Lithuanian). In addition, there are several textual transcriptions from Lithuanian folklore as well as Juozas Naujalis' song Lietuva brangi (Dear Lithuania), set to the poetry of Maironis.

The key motto of the entire work: *Vegešem matar, vegešem mitrot uzo* (Heb.) – “The gentle rain and the heavy downpour are in His (the Lord's) power” (Job 37:6).

Kompozitorius ir dirigentas **Jėkabas Jančevskis** (g. 1992) yra tapęs vienu paklausiausių savo kartos Latvijos kompozitorių. Jo muzikoje atsispindi šviesos, dvasinių bei filosofinių apmąstymų temos, o dramaturginių idėjų įgyvendinimui neretai pasitelkiami ir intensyvūs emociniai proveržiai. Svarbi Jėkabo Jančevskio kūrybos dalis yra chorinė muzika ir kūriniai įvairioms sudėtims su choru. Jis ne kartą bendradarbiavo su svarbiausiais Latvijos choralais – Valstybiniu choru „Latvija“, „Ave Sol“, Latvijos radijo choru ir kt. Tarpautinėje scenoje jo muziką chorui atliko Berliner Singakademie, Berlyno radijo choras bei Chór NFM (Lenkija). 2020 m. kartu su Rygos katedros chorinės mokyklos mišriuoju choru ir dirigentu Jurgiu Čabuliu Jančevskis įrašė pirmąjį savo originalios muzikos albumą „Aeternum“ (leid. „Hyperion Records“). Šį įrašą palankiai įvertino prestižinis britų žurnalas „Gramophone“. 2019 m. Jančevskis laimėjo pagrindinį prizą tarptautiniame kompozitorių konkurse ROSTRUM (amžiaus grupėje iki 30 metų). Jo simfoninius kūrinius yra atlikę Konzerthausorchester Berlin, Kremerata Baltica, Liepojos simfoninis orkestras ir orkestras RIGA. Dar viena svarbi kompozitoriaus kūrybos sritis – muzika teatrui ir kinui.

Šalia kūrybinės veiklos, Jančevskis taip pat dėsto kompoziciją Rygos katedros chori-
nėje mokykloje ir yra choro „Anima Mea“ dirigentas.

blommusicmanagement.com

When (2016) skirtas dvidešimt keturiems balsams ir violončelei. Šiame kūrinyje panaudojau ištrauką iš Williamo Shakespeare'o „Romeo ir Džuljetos“ III veiksmo, 2 scenos, kurioje šias subtilias eilutes ištaria Džuljeta, Romeo nesant šalia. Kūrinio premjera įvyko 2016 m. balandį – lygiai po 400 metų nuo Shakespeare'o mirties.

Norėjau sukurti meditaciją ir, pasirinkdamas ypatingai lėtą tempą, siekiau išplėsti laiko ir erdvės ribas, sukurti begalinės amžinybės pojūtį. Kūrinys yra dialogas tarp dviejų dimensijų: pasaulietinės (pagrindinis choras) ir amžinosios (puschoris), o violončelė tampa šviesos tiltu, jungiančiu jas abi.

Composer and conductor **Jēkabs Jančevskis** (b. 1992) has become one of the most sought-after Latvian composers of his generation. In his music, Jančevskis illustrates light, spiritual, and philosophic contemplation, but to execute the dramaturgical ideas, saturated emotional expressions also appear. A significant part of Jēkabs Jančevskis' creative work is dedicated to choir music and compositions including a choir. He has collaborated several times with the most significant Latvian choirs: State Choir Latvija, Ave Sol, Latvian Radio Choir, and others. On the international scene, his choir music has been performed by Berliner Singakademie, Rundfunkchor Berlin, and Chór NFM (Poland). In 2020, with Riga Cathedral Choir School's mixed choir and conductor Jurg'is Cābulis, he recorded his first original music album, Aeternum (Hyperion Records, Great Britain). The prestigious British magazine Gramophone has positively reviewed this CD. In 2019, he won the grand prize in the International Competition for composers ROSTRUM (in the age group up to 30 years). The symphonic pieces of Jēkabs Jančevskis have been performed by Konzerthausorchester Berlin, Kremerata Baltica, Liepāja Symphony Orchestra, and Orchestra RIGA. Another important field of the composer's creative work is theatre and movie scores.

In addition to Jančevskis' creative work as a composer, he is also a composition teacher at the Riga Cathedral Choir School and conductor of the choir Anima Mea.

blommusicmanagement.com

The work **When (2016)** was written for twenty-four voices and one cello. In this work I employed an excerpt from Act III Scene 2 of William Shakespeare's Romeo and Juliet, where these exquisite sentences are uttered by Juliet in Romeo's absence. The work was premiered in April 2016, exactly 400 years after the death of Shakespeare.

I wanted to create a meditation and did my best to expand the boundaries of time-space by choosing a distinctly slow tempo to achieve a sense of infinite eternity. The work is a dialogue between two dimensions: the secular (main choir) and the eternal (semi-chorus), with the cello creating a bridge of light between the two.

Jēkabs Jančevskis

Pascal Dusapin, žr. p. 8 | see page 9

Imago (2004). Kūrinys turi paantraštę „trys pjesės pagal (netikras) liaudies dainas“. Skliaustai aplink žodį „netikras“ išduoda dvigubą pareiškimą. „Vis tiek pats išrandu citatą“ (Pascal Dusapin). Melodijos neatrodo esančios tuo, kuo dedasi. Nebūdamos nei kopijos, nei citatos, jos vis dėlto primena tam tikras teritorijas ar kultūras, atmosferas

ar egzotiškus pojūčius. Melodijos nieko nemėgdžioja; jos nėra egzistuojančių liaudies dainų aidai, bet veikiau pačios melodijos originali transformacija, universalus melodizmo metamorfozės. Pascalius Dusapinas komponuoja ir individualizuoja šį melodinį charakterį įsivaizduojamose liaudies dainose. Ši perspektyva atveria naujas galimybes. *Imago* melodijos yra numatyto netikėtumo pratybos. Jos yra galutinis tradicijos apvertimas, *deut* metamorfozė, kilmė. Naujoji muzika *in modo contrario*. Spėlionės, kas įvyks, ir nuostaba, kai tai įvyksta. Spėlionės apie tai, kas jau įvyko, ir nuostaba, kai tai neįvyksta. Tie, kurie priešpriešina įprotį įpročiui, grįžta į pradžią, kuri visada yra vidurys. Tai ir yra tapsmas.

„Tapti reiškia tapti vis labiau asketiškam, vis paprastesniam, vis tuštesniam ir taip – vis labiau užpildytam.“ – Gilles Deleuze

Imago (2004). The work is subtitled “three pieces based on (false) folk songs”. The parentheses around “false” betray a double assertion. “I invent the quotation anyway” (Pascal Dusapin). The melodies do not seem to be what they are. Without intending to be copies or quotations, they evoke references to certain territories or cultures, atmospheres or exotic feelings. The melodies do not imitate anything; they are not figurative echoes of existing folk songs but rather the original transformation of the melody itself, the metamorphoses of universal melodism. Pascal Dusapin composes and individualizes this melodic character in imaginary folk songs. This perspective offers new possibilities. The melodies of *Imago* are an exercise in the art of the expected unexpected. They are the ultimate reversal of tradition, a metamorphosis of the *deut*, an origin. New music in *modo contrario*. Predicting what will happen and being surprised when it does. Predicting what has already happened and being surprised when it doesn't happen. Those who oppose habits to habit return to the beginning, which is always a middle. This is what becoming does.

“To become is to become more and more sober, more and more simple, more and more deserted, and thereby populated.” – Gilles Deleuze

Galinos Grigorjevos (g. 1962) kūryba pelnė pripažinimą dėl nepaprastai subtilaus ir gyvybingo melodingumo. Jos muzika glaudžiai susijusi tiek su slavų sakraline muzika, tiek su ankstyvąja Europos polifonija. Grigorjeva meistriškai ir grakščiai „orkestruoja“ polifoniją, kurdama prasmingus ir gražius harmoninius blyksnius takioje muzikinėje faktūroje. Ji itin daug dėmesio skiria kiekvieno intervalo ir intonacijos raiškiai bei prasmei. Jos muzikoje juntama daug erdvės ir kvėpavimo laisvės. Grigorjevos muzika skambėjo Ukrainoje, Rusijoje, Lenkijoje, Vokietijoje, Prancūzijoje, JAV ir kitose šalyse. Jos kūrinys atliko „Hortus Musicus“, Estijos filharmonijos kamerinis choras, „Kremerata Baltica“, Valstybinis choras „Latvija“, mušamųjų ansamblis „Kroumata“ (Švedija), „Raschèr“ saksofonų kvartetas, fleitininkas Conradas Steinmannas (Šveicarija), klarnetininkas Michelis Lethiecas (Prancūzija) ir kt. Grigorjevos muzika buvo atlikta įvairiuose festivaluose – Two Days and Two Nights (Ukraina), Naantali muzikos festivalyje (Suomija), Lokenhauzo festivalyje

(Austrija), Pablo Casalso festivalyje (Prancūzija) ir kt. Estijos radijas du kartus pasirinko Grigorjevos kūrinius atstovauti Estijai Tarptautiniame kompozitorių forume „Ros-trum“: 2000 m. Amsterdame – kompoziciją *On Leaving*, o 2002 m. Paryžiuje – *Lament*. Jos autorinė kompaktinė plokštelė „In Paradisum“ 2015 m. buvo apdovanota Estijos muzikos premija klasikinės muzikos albumo kategorijoje. 2020 m. Grigorjeva pelnė Lepo Sumera kompozicijos premiją.

emic.ee

Molitva (2005) buvo parašyta Pärnu vykusiame Davido Oistracho festivaliui, o originali versija buvo skirta altui saksofonui ir vargonams. Vėliau buvo sukurtos naujos aranžuotės įvairioms instrumentų kombinacijoms. Viktoras Hugo savo romane „Jūros darbininkai“ rašė: „Malda, ta didžioji sielos jėga, nesuvokiama jėga. Malda kreipia save į šešėlių kilnumą; malda stebi paslaptį jos užtemdytomis akimis, ir po jos tvirtai nukreiptu bei viliojančiu žvilgsniu jaučiame galimybę, kad Didžioji Nežinia gali atsakyti.“ Stačiatikybė teigia, kad malda gali būti tiek žodinė, tiek dvasinė. Paprastai savo pageidavimus išreiškiame išorėje. Stačiatikybėje aukščiausią vietą užima pagyrimo malda, o Dievo pagarbinimas skamba pabaigoje, ištariant: „Ir tebūnie pašlovintas Tavo vardas.“

The output of **Galina Grigorjeva** (b. 1962) has deserved appreciation for its remarkably subtle and animated melodic style. Her music is tightly linked to Slavonic sacred music as well as early European polyphony. Grigorjeva “orchestrates” polyphony with remarkable skill and grace, creating meaningful and beautiful harmonic flickers amidst the fluid texture. She pays utmost attention to the expressiveness and significance of each interval and intonation. There is a lot of air and space for breathing in her music. Music of Galina Grigorjeva has been performed in Ukraine, Russia, Poland, Germany, France, USA, etc. Grigorjeva’s works have been performed by Hortus Musicus, Estonian Philharmonic Chamber Choir, Kremerata Baltica, State Choir Latvija, percussion ensemble Kroumata (Sweden), Raschèr Saxophone Quartet, recorder player Conrad Steinmann (Switzerland), clarinetist Michel Lethiec (France) etc. Music of Galina Grigorjeva has been performed at several festivals, including Two Days and Two Nights (Ukraine), Naantali Music Festival (Finland), Lockenhaus Festival (Austria), Festival Pablo Casals in Prades (France) etc. The Estonian Radio has twice chosen Grigorjeva’s work to represent Estonia at the International Rostrum of Composers: *On Leaving* in 2000, in Amsterdam, and *Lament* in 2002, in Paris. Grigorjeva’s author CD “In Paradisum” was awarded the Estonian Music Prize in the category of Classical album in 2015. In 2020, Grigorjeva was given the Lepo Sumera Composition Award.

emic.ee

Prayer (Molitva) (2005) was written for the David Oistrakh Festival held in Pärnu in 2005, and the original version was composed for alto saxophone and organ. Subsequently, new arrangements were created for different instrumental combinations. Victor Hugo wrote the following in his novel *Toilers of the Sea*: “Prayer, that mighty force of the soul, an incomprehensible force. Prayer addresses itself to the magnanimity of the Shades; prayer regards mystery with eyes themselves overshadowed by it, and beneath the power of its fixed and appealing gaze, we feel the possibility of the great Unknown unbending to reply.” Orthodoxy maintains that prayer can be both verbal and ‘soulful’. We generally express our preferences externally. In Orthodoxy,

laudatory prayer is paramount, and a eulogy to God sounds like this at the end when the following words are said: “And let Your name be blessed.”

Anders Hillborg, žr. p. 6 | see page 7

The Breathing of the World (2019). Kūrinys skirtas atlikti aidinčioje erdvėje, pavyzdžiui, bažnyčioje. Tekstas yra „gamtinės lyrikos“ pobūdžio, melancholiškai apmąstantis mūsų planetos būklę.

Anders Hillborg

The Breathing of the World (2019). The piece is intended to be performed in an auditorium with reverberance, such as a church. The text is ‘nature-lyrical’, with an undertone of melancholic reflection on the state of our planet.

Anders Hillborg

Atlikėjai | Performers

Vokiečių-prancūzų violončelininkas **Nicolas Altstaedtas** šiandien yra vienas geidžiausiausių ir įvairiausių menininkų. Kaip solistas, dirigentas ir meno vadovas jis atlieka repertuarą nuo senosios iki šiuolaikinės muzikos. Tarp jo pastarųjų metų svarbiausių rezidencijų ir kolaboracijų – pasirodymai Helsinkio festivalyje su Esa-Pekka Salonen, su Roterdamo filharmonijos orkestru ir Lahavu Shani, Ciuricho Tonhalės orkestru, Seulo filharmonijos orkestru ir Osmo Vänskä, visais BBC orkestrais ir Johnu Storgårdsu, Prancūzijos nacionaliniu orkestru ir Cristianu Mău, NHK ir Yomiuri Nippon simfoniniais orkestrais, Vašingtono nacionaliniu ir Sietlo simfoniniu orkestrais bei Sidnėjaus ir Naujosios Zelandijos simfoniniais orkestrais. Altstaedtas taip pat reguliariai groja istoriniais instrumentais su ansambliais „Il Giardino Armonico“, „Orchestre des Champs-Élysées“, „Arcangelo“, „Academy of Ancient Music“ ir dirigentais René Jacobsu, Philippe’u Herreweghe’u, Andrea Marconu, Giovanni Antoniniu ir Jonathanu Cohenu.

2012 m. Gidonas Kremeris Nicolą pasirinko kaip savo įpėdinį tapti naujuoju Lokenhauzo kamerinės muzikos festivalio meno vadovu, o 2015 m. Adamas Fischeris paskyrė jį naujuoju Haydno filharmonijos meno vadovu iki 2022 m. Nicolas taip pat buvo festivalio „Pfungstfestspiele Ittingen“ meno vadovas 2019 ir 2023 m. Violončelininko scenos partneriai atliekant kamerinę muziką – Janine Jansen, Vilde Frang, Christianas Tetzlaffas, Joshua Bellas ir „Ebène“ kvartetas. Jis koncertuoja Zalcburgo Mocarto, ir Vasaros festivaluose, taip pat Verbje, Utrechte, BBC Proms, Liucernos, Brėmeno „Musikfest“, Šlėzvigo-Holšteino ir Reingau festivaliuose. Altstaedto, kaip išskirtinio šiuolaikinės muzikos interpretatoriaus, reputaciją sustiprina kolaboracijos su tokiais kompozitoriais kaip Thomas Adėsas, Jėrgas Widmannas, Wolfgangas Rihmas, Thomas Larcheris, Fazilas Say’us ir Sofia Gubaidulina. Specialiai Nicolui koncertus neseniai parašė Sebastianas Fagerlundas, Helena Winkelman, Andersas Hillborgas ir Fazilas Say’us. Praėjusį sezoną skambėjo violončelininko atliktos Erkki-Sveno Tüüro, Lizos Lim ir Mártono Illėso koncertų premjeros.

nicolas-altstaedt.com

German-French cellist **Nicolas Altstaedt** is one of the most sought after and versatile artists today. As a soloist, conductor and artistic director, he performs repertoire spanning from early music to the contemporary. His recent notable residencies and collaborations include Helsinki Festival with Esa-Pekka Salonen, Rotterdam Philharmonic Orchestra with Lahav Shani, Tonhalle-Orchester Zürich, Seoul Philharmonic and Osmo Vänskä, all the BBC Orchestras including with John Storgårds, Orchestre National de France with Cristian Măcelaru, NHK and Yomiuri Nippon symphony orchestras, Washington's National and Seattle Symphony Orchestra, and Sydney and New Zealand symphony orchestras.

He also regularly performs on period instruments with ensembles as Il Giardino Armonico, Orchestre des Champs-Élysées, Arcangelo, Academy of Ancient Music and conductors as René Jacobs, Phillippe Herreweghe, Andrea Marcon, Giovanni Antonini and Jonathan Cohen. In 2012, Nicolas was chosen by Gidon Kremer to succeed him as the new artistic director of the Lockenhaus Chamber Music Festival and in 2015 by Ádám Fischer to become the new Artistic Director of the Haydn Philharmonie until 2022. Nicolas was Artistic Director of the Pfingstfestspiele Ittingen 2019 and 2023.

As a chamber musician, Nicolas partners include Janine Jansen, Vilde Frang, Christian Tetzlaff, Joshua Bell, and the Quatuor Ébène. He performs at both Salzburg Mozart and Summer Festival, Verbier, Utrecht, BBC Proms, Lucerne, Musikfest Bremen, Schleswig-Holstein and Rheingau. Joint appearances with composers such as Thomas Adès, Jörg Widmann, Wolfgang Rihm, Thomas Larcher, Fazil Say and Sofia Gubaidulina also consolidate his reputation as an outstanding interpreter of contemporary music. Sebastian Fagerlund, Helena Winkelman, Anders Hillborg and Fazil Say have recently written concertos for Nicolas. New Concertos by Erkki-Sven Tüür, Liza Lim and Márton Illés were premiered during the last season.

nicolas-altstaedt.com

Choro „Polifonija“ pradžia – 1974 m. įkurtas Senosios muzikos ansamblis. Pamažu ansamblio veikla plėtėsi, 1986 m. choras tapo Lietuvos valstybinės filharmonijos dalimi, o 1998 m. atsiskyrė ir tapo Šiaulių valstybiniu kameriniu choru „Polifonija“.

„Polifonijos“ tradicija tapusiais renesanso ir baroko epochos kūrinių paremtas repertuaras nuolat pildomas įvairių epochų ir šalių kompozitorių kūrinių, didelių dėmesį skiriant lietuviškos chorinės muzikos sklaidai Lietuvoje ir pasaulyje.

Choras „Polifonija“ nuolat koncertuoja įvairiose pasaulio šalyse. Koncertinių kelionių biografoje – Italija, Brazilija, Argentina, Vokietija, Austrija, Švedija, Ukraina, Lenkija, Čekija, Slovakija, Bulgarija, Prancūzija diriguojant puikiems šalies ir užsienio dirigentams, tokiems kaip Saulius Sondeckis, Juozas Domarkas, Gintaras Rinkevičius, Vytautas Miškinis, Vaclovas Augustinas, Modestas Pitrenas, Robertas Šervenikas, Karmina Šilec (Slovėnija), Georg Mais (Vokietija), Mats Nilsson Sindenius (Švedija), Magnus Wassenius (Švedija), Ingo Ernst Reihl (Vokietija), Anthony Trecek-King (USA), Richard Bjella (USA), Ferdinando Sulla (Italija) ir kt. „Polifonija“ aktyviai koncertuoja su Lietuvos bei užsienio profesionaliais: orkestrais, ansambliais, instrumentalistais bei solistais. Kiekvienais metais choras dalyvauja įvairiuose muzikos festivaliuose Lietuvoje bei užsienyje, taip skleidamas lietuviškos chorinės muzikos žavesį.

Naujausias pelnytas pripažinimas – 2024 m. tarptautiniame stačiatikių bažnytinės muzikos festivalyje-konkurse „Hajnówka“ choras „Polifonija“ buvo paskelbtas abso-
liučiai geriausiu festivalio choru, kuriam buvo suteiktas naujas festivalio titulas „PRIMUS INTER PARES“ (lot. *pirmas tarp lygių*) ir Lenkijos kultūros ministro prizas. 2024 m. gruodį choras „Polifonija“ oficialiai tapo TENSO – Europos profesionalių kamerinių chorų tinklo (The European network for professional chamber choirs) nariu.

Choir Polifonija was founded in 1974 as an Early Music ensemble. Over time, the ensemble expanded its activities; in 1986, the choir became part of the Lithuanian State Philharmonic, and in 1998 it separated to become the Šiauliai State Chamber Choir Polifonija. The choir's repertoire, rooted in Renaissance and Baroque works which have become a hallmark of Polifonija, is continually enriched with compositions from various eras and countries, with particular emphasis on promoting Lithuanian choral music both in Lithuania and abroad. Polifonija regularly performs in numerous countries around the world. Its concert tours have included Italy, Brazil, Argentina, Germany, Austria, Sweden, Ukraine, Poland, the Czech Republic, Slovakia, Bulgaria, and France, collaborating with distinguished national and international conductors such as Saulius Sondeckis, Juozas Domarkas, Gintaras Rinkevičius, Vytautas Miškinis, Vaclovas Augustinas, Modestas Pitrenas, Robertas Šervenikas, Karmina Šilec (Slovenia), Georg Mais (Germany), Mats Nilsson Sindenius (Sweden), Magnus Wassenius (Sweden), Ingo Ernst Reihl (Germany), Anthony Trecek-King (USA), Richard Bjella (USA), Ferdinando Sulla (Italy), and others.

Polifonija actively collaborates with Lithuanian and international professional musicians, including orchestras, ensembles, instrumentalists, and soloists. Each year, the choir participates in various music festivals in Lithuania and abroad, spreading the charm of Lithuanian choral music.

The choir's latest recognition came in 2024 at the international Orthodox Church Music Festival-Competition Hajnówka, where Polifonija was named the absolute best festival choir and awarded the new festival title Primus Inter Pares (Latin: “first among equals”) along with the prize of the Polish Minister of Culture. In December 2024, Polifonija officially became a member of TENSO – the European Network for Professional Chamber Choirs.

Partneriai | Partners:

Latga

Vienas žymiausių Lenkijos šiuolaikinės muzikos kolektyvų |
One of the leading polish contemporary music ensembles

KWARTLUDIUM:

Audiovizualinis koncertas | Audiovisual concert

Šiuolaikinės muzikos ansamblis | Contemporary music ensemble
KWARTLUDIUM):

Dagna Sadkowska (smuikas | violin)

Piotr Nowicki (fortepijonas | piano)

Michał Górczyński (klarnetai | clarinet)

Paweł Nowicki (mušamieji | perkusion)

Michał Jacaszek (gyvoji elektronika | live electronics)

Egidija Medekšaitė. *Prakanda* (2025, pasaulinė premjera | world premiere)

Michał Jacaszek. *Catalogue des Arbres* (2015, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

.....

Egidija Medekšaitė (g. 1979) 2007 m. baigė Ryčio Mažulio kompozicijos klasę Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje. 2003 m. dalyvavo Komponavimo ir muzikos technologijų programoje Tamperėje (Suomija), 2004 m. – meistriškumo kursuose Istebnoje (Lenkija), Dundagoje (Latvija), kursuose „Acanthes“ Mece (Prancūzija), kur mokėsi pas Jonathaną Harvey'ų, Philippe'ą Manoury ir Martiną Mataloną. 2006 m. stažavosi Štutgarto muzikos akademijoje pas Marco Stroppą ir Casparą J. Walterį. Kompozitorė aktyviai reiškiasi įvairiuose tarpdisciplininuose projektuose, rašo muziką šokio spektakliams, filmams, jos kūryba nuolat skamba šiuolaikinės muzikos festivaliuose Lietuvoje bei užsienyje. Daugelis kompozitorės kūrinių atspindi du jos ilgalaikius kūrybinius interesus – tekstilės raštų (2003 m. ji baigė tekstilės dizaino studijas) ir muzikos struktūrų sąsajas bei dėmesį klasikinės Indijos kultūros idėjoms, jos muzikos skambesiams, dermėms ir būsenoms. Praktiškai visi po 2005 m. parašyti Egidijos Medekšaitės kūriniai pagrįsti jos išrasta tekstilės raštų perkėlimo į muzikos parametrus technika. Išėitinė kompozicijos formulė fiksuojama geometrinio tekstilės raštų pavidalu; baltos ir juodos rašto gardelės (apmatai ir ataudai) nulemia tokių garso parametrus kaip aukštis, trukmė, dinamika ar tembras. Toliau šis raštų perkėlimo principas derinamas su įvairiomis kitomis kompozicijos technikomis, tokiais kaip serializmas, minimalizmas, mikrotonalumas ar stochastinė kompozicija. Kompozitorė sako, kad „tekstilėmis“ gali būti vadinamos kone visos jos kompozicijos – ir tos, kurioms suteiktas individualusis pavadinimas. Į postminimalistinį Medekšaitės komponavimą dažnai įsiskverbia ir indų muzikos sandaros – tai liudija kūrinių pavadinimai (dažnai įvardijantys konkrečią ragą), pasitelkiamos dermės ar vakarietišku instrumentarijumi atkuriamas šios muzikos koloritas, tęsiami gaudžiantys tonai.

mic.lt

Prakanda (2025). Sanskrito kalboje „Prakanda“ reiškia medžio kamieną – nuo šaknų iki šakų. Taip pat šis žodis gali reikšti „puikus“, „išskirtinis“, „aukštesnis“ ar „transcendentinis“. Apie medžius mažiau klausydamasi įvairių menininkų įrašų, darytų kontaktiniais mikrofonais medžių viduje. Taip pat valandų valandas vaikščiojau po senąsias girias, jų klausydamasi ir jas stebėdama. Tačiau niekaip neradau to, ko ieškojau, kol atsitiktinai neaptikau pačių gražiausių medžio rėvių vaizdų. Jos man priminė dykumos paviršių, vandenyną, vandens raštus – asociacijos galėtų būti begalinės. Kiekviena medžio rievė turi savo struktūrą, formą ir išvaizdą; jos tapo pagrindiniu mano įkvėpimo šaltiniu. Muzikoje šiuos vaizdus perkėliau į daugybę garsinių raštų, o kūrinio struktūrą paremta nepriklausomomis melodinėmis linijomis, kurių kiekviena turi savo laiką, aukštį, tembrą ir artikuliaciją. Kūrinį 2025 m. užsakė Lietuvos organizacija LATGA, Muzikos autorių fondas.

Egidija Medekšaitė

Egidija Medekšaitė (b. 1979) studied composition with Rytis Mažulis at the Lithuanian Academy of Music and Theatre, graduating in 2007. In 2003 she took part in the Programme of Composition and Music Technology in Tampere (Finland). In 2004 she attended master classes in Istebna (Poland), Dundaga (Latvia) and the Acanthes Composition Workshop in Metz (France), where she studied with Jonathan Harvey, Philippe Manoury and Martin Matalon. In 2006 she studied at the Stuttgart Academy of Music with Marco Stroppa and Caspar J. Walter. The composer participates in various interdisciplinary projects, writes music for dance performances and movies, her music is constantly performed in contemporary music festivals in Lithuania and abroad. Many of her compositions reflect the composer's two long-standing creative interests – the

connection between textile patterns (in 2003, she graduated from textile design studies) and musical structures, as well as a focus on the ideas of classical Indian culture, the sounds, modes and states of its music. Practically all of Medekšaitė's compositions written after 2005 are grounded in the technique she discovered of mapping textile patterns onto musical parameters. The initial formula is fixed in the form of geometric textile patterns; the white and black grid cells (the warp and the weft) determine sound parameters like pitch, duration, dynamics or timbre. Later, this principle of the mapping of patterns is combined with various other compositional techniques, like, for example, serialism, minimalism, microtonality or stochastic composition. The composer says that almost all of her compositions can be titled 'textile' – even those that have been given a more individualistic name. As mentioned, the composer not infrequently draws on Hindustani musical traditions for her aesthetic and technological inspiration – this is evidenced by the names of her compositions (often using the name of a specific raga), invoking modes or the colouring of this music recreated using Western instrumentation, such as characteristic drones.

mic.lt

Prakanda (2025). In Sanskrit, 'Prakanda' is the trunk of a tree, from its root to its branches. Additionally, it can mean 'excellent', 'prominent', 'superior' and 'transcendent'. I explored ideas about trees by listening to various artists' recordings using contact microphones inside the trees. I also spent hours walking in ancient woodlands, listening and observing them. But I couldn't find what I wanted until, by accident, I discovered the most beautiful images of tree-rings. They reminded me of the surface of a desert, the ocean, the patterns of water; the references might be endless. Each tree-ring has its own structure, form and appearance and they became my main source of inspiration. In the music I have mapped these images into many sonic patterns, the music's structure based on independent melodic lines, each with its own time, pitch, timbre and articulation. The work was commissioned by the Lithuanian organization LATGA, by Music Authors Fund in 2025.

Egidija Medekšaitė

Michałas Jacaszekas (g. 1972) – kompozitorius, muzikantas ir prodiuseris, pastaisiais metais laikomas vienu originaliausių Lenkijos elektroninės, elektroakustinės ir avangardinės muzikos kūrėjų. Jis kuria iliustracinę muziką poezijai ir prozai, radijo pjesėms, teatrui bei kinui, bendradarbiauja su muzikantais, choreografais, naujųjų medijų menininkais ir atlikėjais, taip pat su dailininkais, poetais ir rašytojais. Jacaszekas yra vienas iš Club Contemporary Classical (C3) festivalio kuratorių ir Lenkijos elektroakustinės muzikos draugijos narys. Jo diskografija aprėpia tiek ankstyvuosius savarankiškai leistus CDR įrašus, tiek tarptautinę pripažinimą pelniusius darbus, kuriuose derinami elektronika, klasikiniai instrumentai ir sakralinės temos. Tarp svarbiausių albumų – „Treny“ (2008), tarptautiniu mastu įvertintas už minimalistinį, kontempliatyvų stilių; „Pentral“ (2009), atkuriantis gotikinių bažnyčių akustiką, ir „Glimmer“ (2011), kuriame elektroakustinės faktūros susilieja su klavesinu ir klarnetu. Vėlesni albumai, tokie kaip „Kwiaty“ (2017), „Bramy Nieba“ (2018) ir „Stutthof: Apel Cieni“ (2018), atskleidžia nuolatinę gamtos, dvasingumo ir atminties tyrinėjimo per garsą kryptį. Jacaszekas taip pat bendradarbiavo su ansambliu Kwartludium – kartu jie išleido albumą „Catalogue Des Arbres“ (2014). Čia muzikantai tyrinėjo gamtos garsų muzikinės reprodukcijos ir meninio apdorojimo idėją. Jacaszekas koncertavo Kinijoje, JAV, Kanadoje, Jungtinėje Karalystėje, Nyderlanduose, Belgijoje, Portugalijoje, Švedijoje, Slovakijoje, Vokietijoje, Lietuvoje, Ukrainoje, taip pat žymiausiuose Lenkijos festivaliuose: Off Festival, Tauron Nowa Muzyka, Unsound Festival, Astigmatic, Festiwal Ambientalny, Heineken Opener Festival ir Męskie Granie.

culture.pl

Catalogue des Arbres (2015). Kai poetai ir rašytojai deklaruoja savo susižavėjimą gamtos formomis, jie dažnai vartoja muzikinius terminus kaip metaforas. Vaizduojamojo meno kūriniai neretai primena grafines partitas, atkuriant kraštovaizdžių ritmus. Tam tikra prasme patvirtindami šias muzikines intuicijas, kompozitoriai kuria puikią muziką, įkvėptą paukščių giesmių, vėjo šnarėjimo, bangų pasikartojimų ir pan. Kurdamas **Catalogue des Arbres**, siekiau prisijungti prie plataus meno

judėjimo, skirto gamtos reiškiniams, ir rasti savo būdą aprašyti medžius: jų formas, atmosferą ir paslaptį. Pradėjau nuo „atviro lauko“ įrašų, fiksuodamas daugiausia lapų šnarėjimą – iš skirtingų atstumų, įvairiose vietose ir skirtingomis oro sąlygomis. Ši gamtos įrašų kolekcija buvo transformuota į tam tikrą „organinį droną“ ir tapo instrumentinių bei vokalių improvizacijų pagrindu. Mano pradinis įkvėpimo šaltinis čia buvo Olivier Messiaeno paukščių giesmių transkripcijos fortepijonui – savo albume perfrазavau kompozitoriaus kūrinių pavadinimą **Catalogue d'Oiseaux**. Kwartludium ansamblio atliekamos fortepijono, klarnetų, smuiko ir mušamųjų partijos buvo apdorotos elektroniškai, o vėliau visa ši elektroakustinė medžiaga buvo paversta aštuonių garsovaizdžių kolekcija – pamirštomis giesmėmis, slapta atliekamomis mano mylimų medžių.

Michał Jacaszek

Michał Jacaszek (b. 1972) is a composer, musician, and producer, considered one of the most original artists of Polish electronic, electro-acoustic, avant-garde music for the past few years. He creates illustrative music for poetry and prose, radio plays, and theatre and film, and collaborates with musicians, choreographers, new media artists, and performers, as well as painters, poets, and writers. Jacaszek is one of the curators of the Club Contemporary Classical (C3) Festival and a member of the Polish Society for Electroacoustic Music. The artist's discography spans from early self-released CDRs to acclaimed works blending electronics, classical instruments, and sacred themes. Highlights include *Treny* (2008), praised internationally for its minimal, contemplative style; *Pentral* (2009), evoking Gothic church acoustics; and *Glimmer* (2011), combining electroacoustic textures with harpsichord and clarinet. Later albums such as *Kwiaty* (2017), *Bramy Nieba* (2018), and *Stutthof: Apel Cieni* (2018) show his ongoing exploration of nature, spirituality, and memory through sound. He also collaborated with the Kwartludium ensemble, resulted in an album entitled *Catalogue Des Arbres* (2014). The musicians focused on the idea of the musical reproduction and artistic processing of the sounds of nature. Jacaszek has performed in China, the United States, Canada, the UK, the Netherlands, Belgium, Portugal, Sweden, Slovakia, Germany, Lithuania, Ukraine, as well as at the most important festivals in Poland: Off Festival, Tauron Nowa Muzyka, Unsound Festival, Astigmatic, Festiwal Ambientalny, Heineken Opener Festival, and Męskie Granie.

culture.pl

Catalogue des Arbres (2015). When poets and writers declare their enchantment for the forms of nature, they often use musical terms as metaphors. Visual artists' creations often resemble graphic partitas, when recapturing the rhythms of landscapes. Confirming, in a way, these musical intuitions, composers write great music deeply inspired by birdsongs, wind rustlings, waves repetitions, etc. Making **Catalogue des Arbres**, my ambition was to join this broad artistic movement devoted to natural phenomena and find my own way to describe trees: their forms, atmosphere and mystery. I have started with "open air" recordings, capturing mainly leaves rustlings – from different distances, in different locations and weather conditions. This collection of nature recordings was transformed into a kind of "organic drone" and became a main background for instrumental and voice improvisations. My initial inspiration here was Olivier Messiaen's bird songs' transcriptions for piano – the composer's work title **Catalogue d'Oiseaux** I have paraphrased on

my album. A piano, clarinets, violin and percussion parts, performed by the Kwartludium ensemble, were electronically processed, and afterwards all this electro-acoustic material was turned into a collection of 8 soundscapes – forgotten songs performed secretly by my beloved trees.

Michał Jacaszek

Atlikėjai | Performers

Kvartetą **Kwartludium** 2002 m. įkūrė Dagna Sadkowska (smuikas), Piotr Nowicki (fortepijonas), Michał Górczyński (klarnetas, bosinis klarnetas) ir Paweł Nowicki (perkusija). Ansamblis daugiausia dėmesio skiria jaunų kompozitorių kūriniams, parašytiems būtent šiai unikaliai sudėčiai. Kwartludium yra atlikęs dešimtį pasaulinių premjerų. Svarbią vietą jų veikloje užima ir šiuolaikinė improvizacinė muzika. Kolektyvas koncertavo daugybėje prestižinių festivalių, tarp jų – Varšuvos ruduo, Unsound Niujorke, Pekino modernios muzikos festivalis, Daegu šiuolaikinės muzikos festivalis, Ensemble Europa Kelne, Loop Festival Briuselyje, Svensk Musikkvår Stokholme, Klang Kopenhagoje, Musica Viva Lisabonoje, Contrasts Lvive, Arena Festival Rygoje, Musica Polonica Nova Vroclave, Audio-Art ir Sacrum Profanum Krokuvoje, Ad libitum Varšuvoje, New Music Days Gdanske ir kt. Ansamblio koncertavo Australijoje, Pietų Korėjoje, Kinijoje, JAV bei daugelyje Europos šalių. Kwartludium grojo kartu su Lenkijos radijo orkestru Varšuvoje, Lenkijos nacionaliniu radijo simfoniniu orkestru Katovicuose, NFM Leopoldinum orkestru Vroclave, Bergo orkestru Prahoje ir kt. Nuo 2014 m. ansamblis bendradarbiauja su Švedijos meno stipendijų komitetu. Šio bendradarbiavimo rezultatas – daugiau nei dvidešimt kūrinių, kuriuos sukūrė žymūs Švedijos kompozitoriai specialiai Kwartludium ansamblui.

Kwartludium was formed in 2002 by Dagna Sadkowska (violin), Piotr Nowicki (piano), Michał Górczyński (clarinet, bass clarinet), Paweł Nowicki (percussion). The ensemble focuses on performing works of young composers created specifically for this unique instrumental combination. Kwartludium has performed dozens of worldwide premieres. Also contemporary improvised music plays an important role in the group's activity. The group performed on numerous festivals such as: Warsaw Autumn, Unsound in New York, Beijing Modern Music Festival, Daegu Contemporary Music Festival, Ensemble Europa in Cologne, Loop Festival in Brussels, Svensk Musikkvår in Stockholm, Klang in Copenhagen, Musica Viva in Lisbon, Contrasts in Lviv, Arena Festival in Riga, Musica Polonica Nova in Wrocław, Audio-Art and Sacrum Profanum in Kraków, Ad libitum in Warsaw, New Music Days in Gdansk, to name a few. The ensemble performed in Australia, South Korea, China, USA, and many European countries. The ensemble performed together with the Polish Radio Orchestra in Warsaw, Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice, NFM Leopoldinum Orchestra in Wrocław, Berg Orchestra in Prague, etc. Since 2014 the Kwartludium has been collaborating with the Swedish Arts Grants Committee. As a result of this collaboration, over twenty pieces by significant Swedish composers dedicated to the Kwartludium ensemble have been composed.

Garsusis lietuvių pianistas | Famous Lithuanian pianist

LUKAS GENIUŠAS

Išskirtinis koncertas | Exclusive concert

+ 1

LUKAS GENIUŠAS (fortepijonas | piano)

ANNA GENIUSHENE (fortepijonas | piano)

GABRIEL PROKOFIEV (elektronika, Jungtinė Karalystė | electronics, UK)

Frederic Rzewski. *Winnsboro Cotton Mill Blues* (1979, versija dviem fortepijonams, premjera Lietuvoje | version for two pianos, Lithuanian premiere)

Colin McPhee. *Balinese Ceremonial Music* [I. Pemoengkah, II. Gambangan, III. Taboeh Teloe] (1934, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

John Adams. *Hallelujah Junction* dviem fortepijonams | for two pianos (1996)

Gabriel Prokofiev. *Howl* elektronikai ir fortepijonui | for piano and electronics [Separation, Swarm] (2013, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Gabriel Prokofiev. *Transhuman Etudes* fortepijonui ir elektronikai | for piano and electronics [*Kompute (Presto Molto Mechanico)*, *Mut-arpos-4H-#6c-sci (Allegro con Tenerezza)*, *Bi-Tona (Andante Animato)*] (2016, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Gabriel Prokofiev. *Techno Suite* fortepijonui ir elektronikai | for piano and electronics [Port Melancholia, DarkT Lights, CravenSpirals] (2019, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Gabriel Prokofiev. *Mobocracy* (2021, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Vestfilde, Masačusetse gimęs **Frederic Rzewski** (1938–2021) pirmiausia studijavo muziką pas Charlesą Mackey Springfilde, vėliau – pas Walterį Pistoną, Rogerį Sessionsą ir Miltoną Babbittą Harvardo ir Princetono universituose. 1960 m. jis išvyko į Italiją, kur studijavo pas Luigi Dallapiccola ir susipažino su Severino Gazzelloni, su kuriuo pasirodė keliuose koncertuose, taip pradėdamas karjerą kaip naujosios fortepijono muzikos atlikėjas. Rzewskio ankstyvos draugystės su Christianu Wolffu ir Davidu Behrmantu bei pažintys su Johnu Cage'u ir Davidu Tudoru stipriai paveikė jo tiek kaip kompozitoriaus, tiek kaip atlikėjo tobulėjimą. 1960-ųjų viduryje Romoje kartu su Alvinu Curranu ir Richardu Teitelbaumu jis įkūrė grupę MEV (Musica Elettronica Viva), kuri greitai išgarsėjo dėl savo novatoriškos veiklos gyvos elektronikos ir improvizacijos srityje. 1977 m. Rzewskis tapo kompozicijos profesoriumi Lježo Karališkojoje muzikos konservatorijoje Belgijoje.

Daugelį Rzewskio kūrinių įkvėpė pasaulietinės ir socioistorinės temos, jie atskleidžia gilų politinį sąmoningumą ir turi improvizacinių elementų. Tarp jo svarbesnių kūrinių – *The People United Will Never Be Defeated!* (36 variacijos pagal Sergio Ortigos

dainą), Samo Melville laiškų adaptacija *Coming Together* (1972), *North American Ballads* (1978–1979), grafine notacija užrašyti *The Price of Oil* (1980) ir *Le Silence des Espaces Infinis* (1980). Tarp vėlesnių Rzewskio kūrinių – *Nanosonatas* (2006–2010) ir *Cadenza con o senza Beethoven* (2003), sukurta Beethoveno Ketvirtajam koncertui fortepijonui.

The Winnsboro Cotton Mill Blues (1979) – tai daina, kurią 1930-aisiais tekstilės fabrike Pietų Karolinoje dainuodavo ir švilpaukavo ten dirbantys darbininkai. Rzewskio versijoje solo fortepijonui ši bliuzo melodija iškyla iš mechaninio fabriko triukšmo, kurį atlikėjas turi sukurti tiek pirštais, tiek dilbiais. 1979 m. sukurta pjesė yra vienas dažniausiai atliekamų Rzewski fortepijono kūrinių.

naxos.com, musicintheround.co.uk

Born in Westfield, Massachusetts, **Frederic Rzewski** (1938–2021) studied music at first with Charles Mackey of Springfield, and subsequently with Walter Piston, Roger Sessions, and Milton Babbitt at Harvard and Princeton Universities. He went to Italy in 1960, where he studied with Luigi Dallapiccola and met Severino Gazzeloni, with whom he performed in a number of concerts, thus beginning a career as a performer of new piano music. Rzewski's early friendship with Christian Wolff and David Behrman, and (through Wolff) his acquaintance with John Cage and David Tudor strongly influenced his development in both composition and performance. In Rome in the mid-sixties, together with Alvin Curran and Richard Teitelbaum, he formed the MEV (Musica Elettronica Viva) group, which

quickly became known for its pioneering work in live electronics and improvisation. In 1977 Rzewski became Professor of Composition at the Conservatoire Royal de Musique in Liège, Belgium.

Many of Rzewski's works were inspired by secular and socio-historical themes, show a deep political conscience and feature improvisational elements. His better-known works include *The People United Will Never Be Defeated!* (36 variations on the Sergio Ortega song), *Coming Together*, a setting of letters from Sam Melville (1972), *North American Ballads* (1978–79), *The Price of Oil* (1980), and *Le Silence des Espaces Infinis* (1980), both of which use graphical notation. Rzewski's later compositions include *Nanosonatas* (2006–2010) and *Cadenza con o senza Beethoven* (2003), written for Beethoven's Fourth Piano Concerto.

naxos.com, en.wikipedia.org

The Winnsboro Cotton Mill Blues (1979) was a song that workers would sing and whistle in the 1930s, whilst at work in a textile factory in South Carolina. In Rzewski's version for solo piano, the bluesy song emerges from the mechanical noise of the factory, which the performer has to create using their forearms as well as their hands. It is one of Rzewski's most widely performed piano works.

naxos.com, musicintheround.co.uk

Colinas Carhartas McPhee (1900–1964) buvo Kanados ir JAV kompozitorius bei etnomuzikologas. Jis geriausiai žinomas kaip pirmasis Vakarų kompozitorius, tyrinėjęs Balio muziką ir kartu su kompozitoriumi Lou Harrison sukūręs amerikietiskąją gamelano muzikos tradiciją.

McPhee studijavo fortepijoną ir kompoziciją Baltimorės Peabody konservatorijoje, kurią baigė 1921 m., po to studijavo fortepijoną Toronte. 1924 m. tęsti mokslų išvyko į Paryžių. Nuo 1926 m. bendradarbiavo su Edgaru Varèse, buvo jo asistentas rengiant naujosios muzikos koncertus Niujorke, kuriuose skambėjo tokių kompozitorių kaip Aarono Coplando ir Henry'io Cowello kūriniai, taip pat McPhee pats kūrė ir atliko muziką. Jis įsitraukė į eksperimentinių kompozitorių – vadintų „ultramodernistais“ – ratą ir kartu su Henry'iu Cowellu, Johnu J. Beckeriu bei Cowello mokiniu Lou Harrisonu ypač domėjosi tuo, kas vėliau buvo imta vadinti pasaulio muzika (*world music*). 1931–1938 m. McPhee gyveno Indonezijoje, daugiausia Balyje ir Javoje. Jo atlikti šių regionų muzikos, šokio ir teatro tyrimai pelnė jam tarptautinį autoritetą šiose srityse bei inspiravo kelis jo simfoninius ir chorinius kūrinius. Gamelano orkestro ritmika ir rezonansai ypač atspindi jo kūrinyje *Tabuh-Tabuhan*, tokatoje orkestrui ir dviem fortepijonams (1936).

Antrojo pasaulinio karo metais McPhee dirbo JAV karinės informacijos biuro muzikos patarėju. Taip pat jis išleido tris knygas apie savo gyvenimą Indonezijoje ir dėstė įvairiose institucijose, įskaitant Kalifornijos universitetą Los Andžele.

thecanadianencyclopedia.ca, en.wikipedia.org

McPhee kūrė tradicinės Vakarų muzikos formas ir transkribavo dešimtis Balio melodijų dviem fortepijonams. Trys **Balinese Ceremonial Music** dalys buvo sukurtos tarp 1934–1938 m. Kaip ir gamelano metalofonai, du fortepijonai skambėdami kartu sukuria „aidintį“ efektą, taip perkeldami gamelano skambesį į klaviatūrą. Pirmoji dalis *Pemoengkah* yra šešėlių teatro pjesės įžanga, čia naudojama populiariausia Balio gamelano forma – Kebyar stilius. Jis pasižymi staigiais ir laipsniškais tembro, dinamikos, tempo ir artikuliacijos pokyčiais bei sudėtingais tarpusavyje susipynusiais melodiniais ir ritminiais raštais. Antroji dalis *Gambang* vaizduoja senovinę muziką, naudojamą kremavimo ceremonijose („angklung“), ir kurioje, kaip ir Kebyar stiliuje, naudojama savita penkiagarsė gama. Paskutinė dalis *Taboeh Teloe* remiasi šventine muzika, atliekama gamelano gongo gedė, tai yra seniausias ir santūriausias gamelano stilius.

I. *Pemoengkah*

II. *Gambang*

III. *Taboeh Teloe*

laphil.com

Colin Carhart McPhee (1900–1964) was a Canadian-American composer and ethnomusicologist. He is best known for being the first Western composer to make a musical study of Bali, and to develop American gamelan along with fellow composer Lou Harrison.

He studied piano and composition at the Peabody Cons in Baltimore, where he graduated in 1921, and then studied piano in Toronto. In 1924, he went to Paris for further studies. He was involved with Varèse from 1926 on, as assistant in producing concerts of new music in New York by composers such as Aaron Copeland and Henry Cowell and as a composer/performer. McPhee joined the circle of experimental composers known as the “ultra-modernists” and was among those – along with Henry Cowell, John J. Becker, and Cowell protégé Lou Harrison – particularly interested in what would later become known as “world music”. In 1931–1938, he lived in Indonesia, particularly in Bali and Java. His studies of the music, dance, and theatre of these regions gained him international recognition as an authority on the subjects. They also influenced several of his symphonic and choral compositions. The rhythms and resonances of the gamelan orchestra are found particularly in *Tabuh-Tabuhan*, ‘toccata for orchestra and two pianos’ (1936).

During World War II, McPhee was a musical adviser to the US Military Information Office. As a writer, McPhee’s publications include three works dealing with his years in Indonesia. He taught at various institutions including the University of California in Los Angeles.

thecanadianencyclopedia.ca, en.wikipedia.org

McPhee wrote traditional Western forms, and transcribed dozens of Balinese melodies for two pianos. The three movements of **Balinese Ceremonial Music** were arranged between 1934 and 1938. Just as the metallophones of the gamelan do, the two pianos create a “ringing” effect together, transferring the gamelan sonorities to the keyboard. The first movement, ‘Pemoengkah,’ is the overture to a shadow puppet play, and makes use of the most popular form of gamelan in Bali, the “Kebyar” style. Kebyar is characterized by sudden and gradual changes in tone color, dynamics, tempo, and articulation, as well as by complex interlocking melodic and rhythmic patterns. The second movement, ‘Gambangan,’ is representative of the ancient music used in cremation ceremonies (“angklung”), and, as the Kebyar style does, uses its own five-note scale. The final movement, ‘Taboeh Teloe’ comes from the feast music played by Gamelan gong gedé, which is the oldest and most austere style of gamelan.

I. Pemoengkah
II. Gambangan
III. Taboeh Teloe

laphil.com

Kompozitorius, dirigentas ir mąstytojas **Johnas Adamsas** (g. 1947) užima svarbią vietą Amerikos muzikos pasaulyje. Jo operiniai ir simfoniniai kūriniai išsiskiria iš kitų šiuolaikinės muzikos kūrėjų kompozicijų savo išraiškos gelme ir garso skaidrumu, o savo tematika jie giliai humanistiški. Gimęs ir užaugęs Naujojoje Anglijoje (Vusteryje, Masačusetso valstijoje), Adamsas pradžioje mokėsi groti klarnetu, jo kaip menininko ir mąstytojo pasaulėžiūrą formavo Naujosios Anglijos intelektualinės ir meninės tradicijos, studijos Harvardo

universitete, vadovaujant amerikiečių kompozitoriams Leonui Kirchneriui ir Rogerui Sessionsui, lankymasis Bostono simfoninio orkestro koncertuose. 1982–1985 m. buvo San Fransisko simfoninio orkestro kompozitorius bei inicijavo koncertų seriją Naujoji ir neįprasta muzika. 2016–2017 m. buvo Berlyno filharmonijos orkestro reziduojantis kompozitorius.

Adamso opera *Nixon in China* 1988 m. pelnė apdovanojimą „Grammy“; jo Koncertas smuikui 1993 m. pelnė Luisvilio universiteto įsteigtą Grawemeyerio prizą. Už Niujorko filharmonijos užsakytą kompoziciją *On the Transmigration of Souls* orkestrui, mišriam chorui, vaikų chorui ir garso įrašui, skirtą rugsėjo 11-osios metinėms pažymėti (premjerą įvyko 2002 m. rugsėjo 19 d.), Adamsas 2003 m. pelnė Pulicerio premiją. Adamsas aktyviai reiškiasi kaip dirigentas bei plačiai vertinamas kaip provokuojantis rašytojas. Ankstyvajai jo kūrybai būdingas akademinis braižas, tačiau gana greitai kompozitorius pasuko link platesnių horizontų, pasitelkdamas pop, džiazo, elektroninės muzikos elementus. Šio autoriaus muzikoje dominuoja repetityviškumu ir paprastumu grįsta minimalistinė technika, kuri neretai praturtinama ekspresyviomis, netgi neoromantinėmis išraiškos priemonėmis. Kaip sako kompozitorius, jo minimalizmas kitoks, „ne toks, kokį visi žino ar įsivaizduoja“.

earbox.com, „Encyclopaedia Britannica“, „The Guardian“

Hallelujah Junction (1996) parašiau Granto Gershono ir Glorios Cheng prašymu – dviejų muzikantų, su kuriais mane sieja ilga ir vaisinga bendrystė. Kai jie paprašė sukurti „trumpą“ kūrinį ypatingam koncertui Getčio muziejuje 1998 m., tiesiog negalėjau atsisakyti.

Hallelujah Junction – tai mažytė sunkvežimių sustojimo vieta prie 49 kelio Nevados ir Kalifornijos pasienyje, netoli nuo mano turimos kalnų trobelės. Galima tik spėlioti apie šios vietos ištakas aukso karštinės ir ieškotojų laikais (nors neseniai apsilankęs nustebau, kad ten jau galima gauti kapučino). Tai – atvejis, kai puikus pavadinimas laukė savo kūrinio. Taigi dabar toks kūrinys egzistuoja: „junction“ (sankryža) reiškia tarpusavyje susipinantį rašymo stilių dviem fortepijonams, kur trumpi, ritmiškai išraiškingi motyvai šokinėja tarp fortepijonų griežtose sekose. Šį metodą pirmą kartą panaudojau 1982 m. kūrinyje *Grand Pianola Music* ir vėliau išplėtočiau orkestriniuose kūrinuose. „Hallelujah“ skirtas dar vienam Los Andželo draugui – Ernestui Fleischmannui. Kaip ir daugelis kompozitorių, dirigentų bei atlikėjų, aš daugybę metų gaudavau neįkainojamos naudos iš draugystės su Ernestu ir jo nepailstančio užtarimo. Atsigręždami į nepaprastą jo, kaip Los Andželo filharmonijos generalinio direktoriaus, tarnystės laikotarpį, matome, kad „hallelujah“ yra vienintelis tinkamas žodis. Visi jam esame giliai dėkingi.

Hallelujah Junction trunka apie penkiolika minučių ir yra sudarytas iš keturių tarpusavyje sujungtų dalių. Pirmoji dalis prasideda trumpa, šūksminga trijų natų figūra, kurią aš vadinu „-lelujah“ (be pradžios „Hal-“). Šis energingas, šviesus gestas ilgainiui auga ir plečiasi, kol pereina į ilgą, daugiasluoksnę „groove“ dalį. Antroji, ramesnė dalis yra labiau reflektivi ir pasižymi triolėmis judančių akordų bangomis, kylančiomis iš žemiausių klaviatūros registrų ir aukštumoje lūžtančiomis lyg bangos pakrantėje. Trumpas pereinamasis epizodas, naudojant glaudžiai tarpusavyje susipynusius fazičius raštus, nukreipia muziką į aktyvesnę atmosferą ir paruošia finalui. Finalinėje dalyje „hallelujah priedainis“ įsijungia visu pajėgumu. Čia Conlono Nancarrowo šmėkla stoja akis į akį su Nevados viešnamio pianola.

Composer, conductor, and creative thinker – **John Adams** (b. 1947) occupies a unique position in the world of American music. His works, both operatic and symphonic, stand out among contemporary classical compositions for their depth of expression, brilliance of sound, and the profoundly humanist nature of their themes.

Born and raised in New England, Adams learned the clarinet from his father and played in marching bands and community orchestras during his formative years. The intellectual and artistic traditions of New England, including his studies at Harvard University and attendance at Boston Symphony Orchestra concerts, helped shape him as an artist and thinker. He was a composer-in-residence of the San Francisco Symphony (1982–1985); in 1978 he founded and directed the San Francisco Orchestra's series New and Unusual Music. He was a composer-in-residence with the Berlin Philharmonic for the 2016–2017 season.

His opera *Nixon in China* won a 1988 Grammy Award as well as his Violin Concerto won the 1993 Grawemeyer Award. On the Transmigration of Souls for orchestra, chorus, children's choir, and prerecorded sound track, commissioned by the New York Philharmonic to commemorate the first anniversary of 9/11, received the 2003 Pulitzer Prize in Music. Adams is a much sought-after conductor, appearing with the world's major orchestras, as well as he is also a highly esteemed and provocative writer.

Although his early compositions were in an academic style, Adams soon began drawing on much broader sources, including pop, jazz, electronic music, and minimalism. His use of minimalist techniques – characterized by repetition and simplicity – came to be tempered by expressive, even neo-Romantic, elements. The composer states: "Minimalism, but not as you know it."

earbox.com, Encyclopaedia Britannica, The Guardian

***Hallelujah Junction* (1996)** was written at the request of Grant Gershon and Gloria Cheng, two musicians with whom I have had a long and fruitful history. When they asked me to compose a "short" piece for a special concert at the Getty Museum in 1998 I simply could not decline.

Hallelujah Junction is a tiny truck stop on Route 49 on the Nevada-California border, not far from where I have a small mountain cabin. One can only speculate on its beginnings in the era of prospectors and Gold Rush speculators (although a recent visit revealed that cappuccino is now available there). Here we have a case of a great title looking for a piece. So now the piece finally exists: the 'junction' being the interlocking style of two-piano writing which features short, highly rhythmicized motives bouncing back and forth between the two pianos in tightly phased sequences. This is a technique I first used in the 1982 *Grand Pianola Music* and later expanded in orchestral pieces.

The "hallelujah" is for another Los Angeles friend: Ernest Fleischmann. Like many composers, conductors, and performers, I have benefitted immeasurably over the years by Ernest's friendship and by his unflagging advocacy. As we all think back over the extraordinary tenure of his service as managing director of the Los Angeles Philharmonic, "hallelujah" seems to be the only appropriate word. We all owe him a debt of deep gratitude. *Hallelujah Junction* lasts approximately fifteen minutes and is in four parts, linked one to the other. The first section begins with a short, exclamatory three-note figure which I think of as "l-elujah" (without the opening "Hal-"). This energized, bright gesture grows in length and breadth and eventually gives way to a long, multifaceted "groove" section. A second, more relaxed part is more reflective and is characterized by waves of triplet

chord clusters ascending out of the lowest ranges of the keyboard and cresting at their peak like breakers on a beach.

A short transitional passage uses tightly interlocking phase patterns to move the music into a more active ambience and sets up the final part. In this finale, the "hallelujah chorus" kicks in at full tilt. The ghost of Conlon Nancarrow goes head to head with a Nevada cathouse pianola.

John Adams

Kurdamas muziką, kuri kartu aprėpia ir kvestionuoja Vakarų klasikinės muzikos tradicijas, **Gabrielis Prokofjevas** (g. 1975) iškilo kaip reikšmingas balsas, ieškant naujų požiūrių į klasikinę muziką XXI a. pradžioje. Baigęs muzikos studijas Birmingemo ir Jorko universitetuose, o taip pat nusivylęs, jo manymu, uždaru šiuolaikinės klasikinės muzikos pasauliu, paraleliai jis pradėjo karjerą kaip šokio, *grime*, *electro* ir hiphopo muzikos prodiuseris. Šios dvi – šokių muzikos ir klasikos – sritys Prokofjevo kūryboje susilieja, suteikdamos jo muzikai unikalų šiuolaikišką skambesį.

Jis sukūrė nemažai orkestrinių ir kamerinių opusų bei parašė septynis koncertus (tris iš jų su patefonais), taip pat daug elektronikos kūrinių, kuriuose dažnai sintezatorius ir semplūs jungia su klasikine instrumentuote.

Prokofjevo kūrinius atliko tokie orkestrai kaip Sietlo simfoninis, Detroito simfoninis, BBC filharmonijos, Kopenhagos filharmonijos, Liuksemburgo filharmonijos, Buenos Airių filharmonijos ir kt. Taip pat jis dažnai bendradarbiauja su šiuolaikinio šokio atlikėjais ir yra dirbęs su Štutgarto, Berno, Birmingemo karališkojo baleto trupėmis, „Rambert Dance“, Shobana Jeyasingh, Alexander Whitley Dance bei „Gandini Juggling“. 2019 m. Rėgensburgo operoje Bavarijoje buvo pastatyta jo pirmoji pilnos trukmės opera *Elizabetta*.

Prokofjevas taip pat yra renginių kuratorius, prodiuseris ir leidyklos bei klubinės muzikos renginių platformos Nonclassical įkūrėjas, subūręs daugybę konvencijas laujančių menininkų. Per Nonclassical jis tapo vienu svarbiausių iniciatorių, pristančių klasikinę muziką netradicinėse erdvėse. Taip pat jis reguliariai koncertuoja Rytų Londono naktiniuose klubuose, sandėliuose ir elektroninės muzikos festivaliuose, dažnai pats didžėjaudamas ar gyvai remiksuodamas ką tik atliktus kūrinius.

gabrielprokofiev.com

HOWL! elektronikai ir fortepijonui (2013)

II. Separation

III. Swarm

HOWL! buvo įkvėptas „Arabų pavasario“. Kūrinys tyrinėja naujų technologijų sprogimą kaip kanalą įvairioms protesto bei opozicinio judėjimo formoms, tačiau taip pat atskleidžia šių technologijų dvilypumą, polinkį į korupciją ir chaosą. Iš pradžių *HOWL!*

buvo parašytas kaip muzika amerikiečių choreografo Maurice'o Causey spektakliui ir pirmą kartą atliktas Liucernos baletu. Vėliau jis daug kartų skambėjo kaip savarankiškas kūrinys, įskaitant premjerą Honkonge 2019 m., vykusią vos už kelių šimtų metrų nuo prodemokratinio protesto.

Lėtojoje dalyje grėsmingas elektroninių osciliatorių spragsėjimas ir žemų dažnių pulsacijos kontrastuoja su solinio sintezatoriaus ir fortepijono duetu – skaitmeninio „didžiojo brolio“ tamsa priešpriešinama jautriai, vienišai žmogaus išraiškai.

Greitojoje dalyje motorinis, post-techno stiliaus iškraipytų sintezatorių linijų srautas stumia kūrinių į priekį tarsi protestuotojų minia, o fortepijonas grumiasi su nenugalimu elektronikos veržlumu. Daugelis elektroninių garsų yra skaitmeniškai iškraipyti – taip, kaip dažnai iškraipomi mobiliojo ryšio, „YouTube“ vaizdo įrašų ar „Skype“ skambučių signalai. Tos pačios šiuolaikinės komunikacijos priemonės, kurios pastarąjį dešimtmetį padėjo politiniams aktyvistams, vis dažniau imamos išnaudoti piktybinių politinių jėgų.

Transhuman Etudes fortepijonui ir elektronikai

I. *Kompute (Presto Molto Mechanico)*

II. *Mut-arpos-4H-#6c-sci (Allegro con Tenerezza)*

III. *Bi-Tona (Andante Animato)*

Šių trijų kūrinių koncepcija remiasi idėja, kad ateityje atsiras trans-žmogiški muzikantai, turintys papildomas rankas ar pirštus, leidžiančius vienu metu groti daug daugiau klavišų ir taip atlikti muziką, kurios anksčiau nebuvo įmanoma pagroti. Šie etiudai iš pradžių buvo sukurti fortepijonui keturiomis rankomis, tačiau naujojoje versijoje jie specialiai pritaikyti duetui tarp Luko Geniušo ir mechaninio pianisto (valdomo Gabrielio), kuris groja filtruotu, iškraipytu ir apdorotu fortepijonu.

Rezultatas – kūrinys, nuo fortepijono dueto peraugantis į futuristinę kovą tarp sekvencinių elektronikos garsų ir fortepijono. Daugybė balsų ir poliritmai sluoksniuojami taip, kad sukurtų iliuziją apie žmogui neįmanomas muzikines tekstūras, susipynusias su elegantiškomis melodinėmis struktūromis, kokias galėtume tikėtis rasti XIX a. pabaigos–XX a. pradžios etuduose. Nors kūrinys iš prigimties mechanistinis, kiekviena dalis parašyta tradicine etiudo forma, perteikia skirtingas nuotaikas ir naudoja muzikinę įtampą, keliaujant link žmogiškumo akimirkų.

Techno Suite fortepijonui ir elektronikai (2019)

I. *Port Melancholia*

II. *DarkT Lights*

III. *CravenSpirals*

Didžiąją gyvenimo dalį Gabrielis plėtojo dvi lygiagrečias karjeras – klasikinės ir šokių muzikos srityse. Į savo klasikinės muzikos kompozicijas, ypač baletus, jis dažnai įpindavo elektroninės šokių muzikos elementų. Naujausi pavyzdžiai – *Dark Glow* (2017) Štutgarto baletui ir *Sense of Time* (2019) Birmingamo karališkam baletui; abu kūriniai sukurti simfoniniam orkestrui ir gyvai elektronikai.

Kūrinyje *Techno Suite* kompozitorius tiesiogiai jungia mechaninę elektroninės šokių muzikos kalbą ir „acid“ garsus su klasikiniu fortepijonu bei kameriniu ansambliu (šiam koncerte aranžuotu sintezatoriums). Jis pats šį kūrinių apibūdina kaip „barokinę / klasikinę šokių siuitą XXI amžiui, paremtą mūsų laikų šokių ritmais taip, kaip savo kūriniuose tai darė Couperinas, vėliau – Mozartas, Chopinas ar Bartókas“.

Elektroninei muzikai kurti Prokofjevas daugiausia naudoja modulinius sintezatorius – tai specialiai sukonstruoti analoginiai bei „pasidaryk pats“ tipo skaitmeniniai garso generatoriai (ypač retas SYSTEM MØFFENZEEF). Jais kūrėjas išgauna labai trūkčiojančius, „glitch“ pobūdžio ritminius modelius, pabrėžiančius mechanizuotą elektroninių ritmų prigimtį. Visa *Techno Suite* versija buvo išleista kaip albumas *Dark Lights* šių metų spalį leidykloje „Nonclassical“.

Mobocracy (2021) yra kūrinys iš naujausio Gabrielio albumo *Breaking Screens*, kuriame nagrinėjami šiuolaikinio skaitmeninio gyvenimo dilemos, iššūkiai ir džiaugsmai. Žodis *Mobocracy* reiškia „minios valdžia“ – deja, tai vis dažniau pasitaikantis reiškinys šiandieniniame pasaulyje.

Composing music that both embraces and challenges western classical traditions, **Gabriel Prokofiev** (b. 1975) has emerged as a significant voice in new approaches to classical music at the beginning of the 21st century. After completing his musical studies at Birmingham and York Universities, and dissatisfied with the seemingly insular world of contemporary classical music, he developed a parallel music career as a dance, grime, electro and hip-hop producer. This background in dance music combined with his classical roots gives his music a unique and truly contemporary sound. Gabriel has built up a large body of orchestral and chamber works and has composed seven concertos (three featuring turntables), as well as many electronic works, often combining synthesisers and samples with classical instrumentation. His works have been performed internationally by orchestras including Seattle Symphony, Detroit Symphony, BBC Philharmonic, Copenhagen Phil, Luxembourg Philharmonique, Buenos Aires Filharmonica, etc. Also, he frequently collaborates with contemporary dancers and has worked with companies including Stuttgarter Ballet, Rambert Dance, Bern Ballet, Shobana Jeyasingh, Birmingham Royal Ballet, Alexander Whitley Dance and Gandini Juggling. In 2019, his first full-length opera *Elizabetta* was premiered by Regensburg Opera in Bavaria.

Gabriel is also an events curator, producer and founder of the Nonclassical record label and club night, home to a host of artists who defy conventions. Through Nonclassical, he has been one of the leading proponents of presenting classical music in non-traditional venues; and he regularly performs in East London nightclubs, warehouses and electronic music festivals, often DJing and doing live remixes of the works just performed.

gabrielprokofiev.com

HOWL! for electronics and piano (2013)

II. *Separation*

III. *Swarm*

HOWL! for electronics & piano was initially inspired by the 'Arab Spring', and it explores the explosion of recent technologies as a conduit for protest and opposition movements of all kinds, but also those technologies ambivalence and tendency towards corruption and confusion. Composed at first as a score for American choreographer, Maurice Causey, and premiered by Luzerner Ballet, the piece then evolved over multiple live performances, including its Hong Kong premiere in 2019, which took place just a few hundred metres from the pro-democracy protests.

In the slow movement, menacing electronic clicking oscillators under-pinned by sub-bass throbs, are contrasted against a duet between the solo synthesiser and piano; the dark spectre of the digital big-brother contrasting against sensitive and lonely human expression.

In the fast movement, motoric, post-techno, distorted synth-lines, drive the piece forward like a swarm of protestors. With the piano competing with the inexorable drive of the electronics. Many of the electronic sounds are digitally degraded, in the same way that the digital signals on mobile phones, youtube videos, and skype calls are often distorted and degraded – those same modern means of communication that have aided political activists over the last 10 years, but more recently become abused by malign political forces.

Transhuman Etudes for piano and electronics

I. *Kompute (Presto Molto Mechanico)*

II. *Mut-arpos-4H-#6c-sci (Allegro con Tenerezza)*

III. *Bi-Tona (Andante Animato)*

The concept behind these three pieces is the idea that in the future, there will be trans-human musicians who have additional arms or fingers, allowing them to play many more keys at once, therefore playing previously unplayable music. These etudes were originally composed for for four-hands piano, but in this new version, which was specially arranged as a duet between Lukas Geniusas and a machine pianist (controlled by Gabriel) playing filtered, distorted & processed piano. The result is a work that warps from piano duet through to futuristic battle between sequenced electronics and piano. Multiple voices and polyrhythms are layered in such a way as to create the illusion of humanly impossible musical textures, mashed up against elegant melodic structures one might expect in etudes from the late 19th and early 20th centuries. Although mechanistic in nature, each piece also embraces traditional etude forms, casting different moods and using musical tension to build towards moments of humanity.

Techno Suite for piano and electronics (2019)

I. *Port Melancholia*

II. *DarkT Lights*

III. *CravenSpirals*

Throughout most of his life Gabriel has had parallel careers in both the classical & dance music genres, and he has often incorporated elements of electronic dance in his classical compositions, in particularly in his works for ballet; most recently *Dark Glow* for Stuttgart Ballet (2017) and *Sense of Time* (2019) for Birmingham Royal Ballet (both being scores for symphony orchestra with live electronics).

With *Techno Suite* Gabriel directly combines the mechanical language and acidic sounds of electronic dance music with classical piano and chamber ensemble (which in this concert re-arranged for synthesisers). He describes this work as a “baroque/classical dance suite but for the 21st century, drawing of the dance rhythms of our time just as Couperin, then Mozart, Chopin, Bartók did in their day”. To create the electronics Prokofiev mainly uses Modular Synthesiser equipment, that is to say, custom-built modules of analogue and DIY-digital sound generators (in particular the very rare: SYSTEM MØFFENZEEF) to create very glitchy rhythmic patterns, often revelling in

the mechanised nature of electronic beats. The complete *Techno Suite* was released as an album called *Dark Lights* on the Nonclassical label this October (2025).

Mobocracy (2021) is from Gabriel recent album: *Breaking Screens*, which explores the dilemmas, struggles and joys of contemporary digital life. Mobocracy means ‘rule by the mob’; which sadly seems to be a growing phenomenon around the world these days.

Atlikėjai | Performers

Pianistas **Lukas Geniušas** (g. 1990) yra įsitvirtinęs kaip vienas įdomiausių ir ryškiausių savo kartos pianistų. Giriamas už savo talentą ir brandą („The Guardian“), jis yra nuolat kviečiamas atlikti rečitalius prestižiškiausiose pasaulio koncertų salėse, tokiose kaip Londono „Wigmore Hall“, Amsterdamo „Concertgebouw“, Paryžiaus „Salle Gaveau“, „Louvre Auditorium“, Niujorko „Frick Collection“ ir kt. Geniušas koncertuoja solo su žymiais orkestrais, tarp jų – Prancūzijos radijo filharmonijos, Liono nacionaliniu, NHK simfoniniu, Birmingemo simfoniniu, Kremerata Baltica, Toronto simfoniniu ir kt. orkestrais diriguojant Esa-Pekka Salonenui, Charlesui Dutoit ir kt. Būdamas atsidavęs kamerinės muzikos atlikėjas, Geniušas reguliariai įrašinėja ir koncertuoja su smuikininku Aylenu Pritchinu, savo žmona, pianiste Anna Geniushene ir ypač – su sopranu Asmik Grigorian. Su šiais scenos partneriais pianistas pasirodo prestižinėse Europos scenose: Zalcburgo ir Provanso Ekso festivaliuose, Ciuricho, Ženevos, Frankfurto ir Milano La Scala operos teatruose, Hamburgo Elbės filharmonijoje, Vienos Konzerthaus ir kt. Jo gausi ir kritikų pripažinta diskografija pelnė jam „Diapason CD of the Year“ (už Prokofjevo sonatų įrašą), „Gramophone CD of the Year“ dainų kategorijoje (už albumą *Dissonance* su Asmik Grigorian) ir daugybę kitų apdovanojimų. Tarp pastarųjų metų akcentų – pasirodymai Barbican Centre Londone ir Hamburgo Elbės filharmonijoje, koncertų serija JAV, įskaitant debiutą Carnegie Hall, ir sugrįžimas į Japoniją pasirodymams Hirošimoje ir Tokijuje.

geniusas.com

Praised for his “brilliance and maturity” (The Guardian), pianist **Lukas Geniušas** (b. 1990) has firmly established himself as one of the most exciting and distinctive

artists of his generation. He is invited to give recitals in the most prestigious venues all over the world such as the Wigmore Hall, Concertgebouw Amsterdam, Salle Gaveau, Louvre Auditorium, Frick Collection New York, and others. He performs with numerous orchestras, including the Orchestre Philharmonique de Radio France, the Orchestre national de Lyon, the NHK Symphony Orchestra, the City of Birmingham Symphony Orchestra, Kremerata Baltica, and Toronto Symphony, under the batons of conductors such as Esa-Pekka Salonen, Charles Dutoit, etc. A dedicated chamber musician, he records and performs regularly with the violinist Aylen Pritchkin, with his wife, the pianist Anna Geniushene and notably with the soprano Asmik Grigorian in some of Europe's most prestigious venues including the Salzburg and Aix-en-Provence Festivals, the Zurich, Geneva and Frankfurt Opera houses, the Elbphilharmonie, Hamburg and La Scala in Milan and the Vienna Konzerthaus. It is the latest in a large and critically acclaimed discography, which has earned Lukas the Diapason CD of the Year (Prokofiev sonatas), the Gramophone CD of the Year in the Song Category (Dissonance with Asmik Grigorian) amongst many accolades. Recent highlights include performances at the Barbican Centre in London and the Elbphilharmonie Hamburg. He also gave a series of concerts in the U.S., including his debut at Carnegie Hall, and returned to Japan for performances in Hiroshima and Tokyo.

geniusas.com

Annos Geniušienės (g. 1991 m.) šviežios, daugiasluoksnės ir galingos interpretacijos 2022 m. Van Cliburn tarptautiniame pianistų konkurse pelnė jai sidabro medalį bei gerbėjų visame pasaulyje. Gerų žodžių negailėjo ir kritikai, girdami jos „galingą garsą, stiprią muzikinę asmenybę ir gryną virtuozškumą“ („Musical America“). Tarp

pastarojo meto pianistės pasirodymų – debiutiniai rečitaliai Vašingtono scenos menų Kenedžio centre ir Vienos Konzerthaus, debiutiniai koncertai Ciuricho Tonhalle ir Bazelio Stadtcasino bei nemažai kitų kolaboracijų. 2023 m. pasirodė Annos albumas „Berceuse“ su įvairių kompozitorių lopšinėmis fortepijonui, o šį pavasarį leidykla „Alpha Classics“ išleido debiutinį Annos ir Luko Geniušų dueto albumą „Hallelujah Junction“ su Adamso, Stravinskio, Gershwinio ir Coplando kūrinių dviem fortepijonams. Anna susikūrė įvairialypę menininės karjerą, koncertavo pagrindinėse Šiaurės ir Pietų Amerikos, Europos ir Azijos salėse bei

pasirodė su tokiais garsiais dirigentais kaip Marin Alsop, Edwardas Gardneris, Nicholas McGeganas. Taip pat daug dėmesio pianistė skiria kamerinei muzikai, glaudžiai bendradarbiauja su Quartetto di Cremona, groja fortepijoniniame duete su Luku Geniušu. Anna Geniušienė 2015 m. baigė Maskvos Čaikovskio konservatoriją, o 2018 m. Londono Karališkojoje muzikos akademijoje su pagyrimu baigė magistro studijas. Taip pat ji aktyviai dėsto, veda meistriskumo kursus ir teisėjauja konkursuose. Šiuo metu su vyru ir dviem mažamečiais sūnumis gyvena Lietuvoje.

annageniushene.com

Anna Geniushene's (b. 1991) fresh, layered, and powerful interpretations defined her participation at the 2022 Van Cliburn International Piano Competition – and won her the coveted silver medal and the adoration of fans around the globe. And the critics couldn't get enough, praising her "powerhouse sound, forceful musical personality, and sheer virtuosity" (Musical America). Recent and upcoming engagements are highlighted by debut recitals for Washington Performing Arts at the Kennedy Center, Wiener Konzerthaus, debut concerts at Tonhalle Zurich and Stadtcasino Basel, and many other collaborations. In 2023, she released the album Berceuse, featuring lullabies for piano by various composers, and this spring the label Alpha Classics released the debut album by Anna and Lukas Geniušas duo, Hallelujah Junction, with works for two pianos by Adams, Stravinsky, Gershwin, and Copland. Anna has developed a diverse and versatile career as an artist, performing in major venues throughout North and South America, Europe, and Asia, and appearing with famous conductors such as Marin Alsop, Edward Gardner, and Nicholas McGegan. Also, she has a dedication to chamber music, including close collaborations with Quartetto di Cremona and in duo piano repertoire with Lukas Geniušas.

Anna Geniushene graduated from the Moscow Tchaikovsky Conservatory in 2015 and completed her Master's with Distinction and Advanced Diploma from the Royal Academy of Music (London) in 2018. Also an enthusiastic teacher, she actively teaches masterclasses and adjudicates competitions. She currently resides in Lithuania with her husband and their two young sons.

annageniushene.com

Garsusis lietuvių tenoras | Famous Lithuanian tenor
EDGARAS MONTVIDAS
& LKO | LCO

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS | LITHUANIAN CHAMBER ORCHESTRA

Solistas | Soloist **EDGARAS MONTVIDAS** (tenoras | tenor)

Dirigentas | Conductor **CHRISTIAN JOST** (Vokietija | Germany)

Christian Jost. *Ghostsong* kameriniam orkestrui | for chamber orchestra
(2017, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Christian Jost. *Dichterliebe* pagal Roberto Schumanno „Dichterliebe“ op. 48,
Heinricho Heinės eilės | after Robert Schumann's *Dichterliebe* op. 48 on texts
by Heinrich Heine

Luciano Berio. *The Beatles Songs* (1965, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

.....

Christianas Jostas (g. 1963) studijavo kompoziciją, analizę ir dirigavimą Kelne pas Bojardą Dimovą bei San Fransisko konservatorijoje pas Davidą Sheinfeldą. Jostas sukėlė sensaciją 1992 m., kai Darmštato valstybinis teatras atliko jo simfoninį kūrinį *Magma*. Vėliau jis gavo užsakymų iš Berlyno Vokietijos simfoninio orkestro, Berlyno filharmonijos, Brėmeno Vokietijos kamerinės filharmonijos, Dižono šiuolaikinės muzikos festivalio, Hagos reziduojančio orkestro ir kt. Šiandien kompozitorius taip pat dažnai pasirodo kaip dirigentas su Brėmeno filharmonijos, Hamburgo filharmonijos valstybiniu, Eseno filharmonijos ir Graco operos orkestrais. Jostas gyvena Berlyne kaip laisvai samdomas kompozitorius ir dirigentas.

Vienas pagrindinių Josto kūrybos žanrų – solinis koncertas. Jo kūriniams būdinga orkestriškai apmąstyta atmosferiškas spalvinis tirštumas. Pagrindinis kompozitoriaus kūrybinis impulsas – siekis supažindinti klausytoją su nežinomybe, individualizmu ir psichologinių ribų patirtimis, pasitelkiant patrauklią meninę formą.

Dar viena svarbi Josto kūrybos sritis – sceninė muzika. 2005 m. buvo pastatytos dvi Josto operos: pilnametražė *Vipern* ir vienaveiksmė *Death Knocks*. 2006 m. jis sukūrė visiškai originalų muzikinio teatro kūrinį – chorinę operą *Angst*, kurioje visą siužetą pasakoja vien tik choras. Tarp pastarojo meto svarbiausių darbų – opera *Egmont* (2020, Vienos teatro užsakymas), *Reise der Hoffnung* (premjera 2023 m.), taip pat baletai *DnA – six images of love* (2012), *Lover* (2014) ir *Rotkammertraum* (2015).

schott-music.com

GhostSong (2017). Kūrinio pavadinimas – nuoroda į Jimo Morrisono iš grupės The Doors eilėraštį *GhostSong*. Jimo Morrisono eilėraštyje yra kažkas patrauklaus – siurrealistinis kvietimas pasiduoti gyvenimo magijai. Tai poetiška supaprastintos formulės „make love, not war“ kulminacija, gimusi šeštajame dešimtmetyje. Tačiau Morrisonas atranda kur kas daugiau asociatyvių vaizdinių, kuriais kuria savo himną gyvenimui, net jeigu pats pavadinimas *GhostSong* pranašauja tragišką nuopuolį. Čia aprašomi dvasiniai regėjimai, vaikystės sapnai susipina su Amerikos indėnų dvasiomis, pabrėžiamas kalbėjimo ritmas, pranašaujantis vėliau išskylančią giesmę. Tokiu būdu visas tekstas įgauna tikros galios ir suteikia sukurtiems vaizdiniais tikro nuotyčio ir patyrimo reikšmę. Visa tai įsilieja į mano *GhostSong* arba randa grynai muzikinius atitikmenis. Mano kūrinį persmelkia ritminis impulsas – toks pat kviečiantis, kaip ir Morrisono eilėraštis. Ritminės struktūros čia tankėja kontrpunktiškai persidengiančios arba įgauna ritualinį pobūdį dėl pasikartojančios sandaros, kuri, panašiai kaip aprašytas vaikystės sapnas, susiformuoja lopšinės bangose. Nepaisant efemeriškos

pabaigos, mano kūrinys struktūriškai išlaiko panašų gyvybingumą, kaip ir Morrisono *GhostSong* tekstas. Muzikinės energijos kaita panaši į metaforinių scenarijų kaitą, kurią savo eilėraštyje plėtoja Jimas Morrisonas. Vis dėlto mano kvarteto lyrinis pagrindas tėra įkvėpimo šaltinis ir iš esmės nėra reikšmingas tiesioginei klausymosi patirčiai.

Dichterliebe (2017). Meilė, vienvietė ir žmogaus laikinumas – šios amžinos temos persmelkia regimai paprastą, folkloristinį pagal Heinricho Heine's eiles parašyto Roberto Schumanno garsiojo dainų ciklo *Dichterliebe* toną. Šios dainos yra garsinė suskilusios sielos vaizduotės išraiška – paslaptingos sielos, dainuojančios apie savo meilę, tačiau paliekančios mus nežinioje, ar tai buvo tikras praeities įvykis, ar tik sapnas. Schumanno ciklo dainos yra savarankiškos, tuo tarpu mano kūrinys šešiolika dainų tampa tarsi atskiros salos, organiškai jaustos į didesnę, naujai sukurtą kompoziciją. Schumanno harmonijos ir melodijos sudaro mano kūrinio pagrindą, veikdamos kaip versmė mano garsinei tėkmei. Visi Heine's tekstai ir Schumanno melodinės linijos išlieka, nors kai kurie teksto fragmentai pakartojami ar įgyja naujus akcentus. Čia viskas išlieka tekančioje būsenoje – pasąmonės garsinėje tėkmėje. Kartu su asociatyvia vizualizacija mano kūrinys nupasakoja chronologinės istorijos, bet netikėtai atveria atskirus žmogaus sielos langus. Turinio ir harmonijos numatymo principas persmelkia visą mano ciklą, taip pat ir atskirų dainų tarpusavio ryšius. Naujos pereinamosios dalys, kurių originale nėra, sudaro harmoningą jūrą, kurioje kiekviena daina gali išsiskleisti tarsi sala, kompleksiskai plėtojant Schumanno pradinę struktūrą.

Christian Jost (b. 1963) studied composition, analysis and conducting in Cologne with Bojidar Dimov and with David Sheinfeld at the San Francisco Conservatory of Music. Jost first caused a sensation in 1992 with the performance of his orchestral work *Magma*, a commission by the State Theatre Darmstadt. The composer received further commissions from the Deutsche Symphonie Orchester Berlin, the Berlin Philharmonic, Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, the Festival de la musique

contemporaine Dijon and the Residentie Orkest Den Haag. The composer now also frequently makes appearances as a conductor, e.g. with the Bremer Philharmoniker, the Philharmonisches Staatsorchester Hamburg, the Essener Philharmoniker and the Oper Graz. Jost lives as a freelance composer and conductor in Berlin.

The solo concerto is a core genre in Jost's oeuvre. A characteristic of his works is an orchestrally conceived atmospheric tonal density. Jost's compositional impulse primarily consists of the wish to acquaint the listener with the unknown, individualism and psychological borderline experiences in a fascinating guise. In 2005, two of Jost's operas were staged: the full-length *Vipern* and the one-act *Death Knocks*. In 2006, Jost produced a completely original contribution to the genre of music theatre with his choral opera *Angst*, where all the events are exclusively communicated by the chorus. More recent highlights are opera *Egmont* (2020, commissioned by the Theater an der Wien), *Reise der Hoffnung* (premiered in 2023), as well as ballets such as *DnA – six images of love* (2012), *Lover* (2014) and *Rotkammertraum* (2015).

schott-music.com

GhostSong (2017). The title refers to the poem *GhostSong* by Jim Morrison of the DOORS. There is something inviting about Jim Morrison's poem. A surreal call to surrender to the magic of life. A poetic climax of the simplified formula "make love, no war", which emerged in the sixties. Morrison, however, finds far more associative images to compose his hymn to life, even if the title *GhostSong* already anticipates the tragic fall. Spiritual appearances are described, childhood dreams mingle with Native American spirits, the rhythm of speech is accentuated and anticipates the chant that emerges later. This way, the entire text gains a real power and gives the conjured images the magnitude of actual adventure and experiences.

All of this flows into my *GhostSong* or finds here its purely musical equivalents. My work is permeated by a rhythmic urge, an urge that similarly has something inviting in it. Rhythmic patterns that build up to dense intensifications through contrapuntal superimpositions, or develop a ritualistic character due to repeated design, which then, similarly to the described childhood dream, form in waves of a lullaby. Despite the ethereal ending, my piece has a structurally similar liveliness to the lyrics of Morrison's *GhostSong*. The alternation of musical energy-streams is similar to the alternation of metaphorical scenarios that Jim Morrison develops in his poem. Nevertheless, the lyrical template of my quartet remains only a source of inspiration and remains basically irrelevant for the direct listening experience.

Christian Jost

Dichterliebe (2017). Love, solitude and human transience: these timeless themes pervade the seemingly simple, folkloristic tone of the sixteen lieder in Robert Schumann's famous song cycle *Dichterliebe* with poems by Heinrich Heine. These lieder are the tonal realisation of the imagination of a disjointed soul – an enigmatic soul singing of his love, leaving us unclear as to whether this was a genuine event in the past or merely a dream.

Schumann's lieder in his cycle are each self-contained, whereas the sixteen songs are featured in my work as individual islands woven organically into a larger, newly created composition. Schumann's harmonies and melodies form the basis of my work,

acting as a wellspring for my tonal stream. All Heine's texts and Schumann's melodic lines are retained, although certain text passages are repeated or given new focal points. Here everything remains in a state of flux: a tonal stream of the subconscious. Accompanied by associative visualisation, my work does not narrate a chronological story, but unexpectedly opens individual windows in the human soul.

The principle of thinking ahead in content and harmony runs through my entire cycle as well as through the connections of the individual songs with each other. The newly composed transitions, which do not exist in the original, as each individual song is self-contained, thus form the harmonious sea on which each song can spread out like an island in a complexly expanding progression of Schumann's original structure.

schott-music.com

Luciano Berio (1925–2003) buvo italų kompozitorius, teoretikas, dirigentas ir pedagogas, laikomas vienu ryškiausių muzikinio avangardo atstovų. Jo stilius išsiskiria lyrinių ir ekspresyvių muzikos bruožų derinimu su pažangiausiomis elektroninės bei aleatorinės muzikos technikomis.

Berio studijavo kompoziciją ir dirigavimą Milano Giuseppe Verdi konservatorijoje, o 1952 m. gavo Koussevitzky fondo stipendiją studijuoti Tanglewoode, Masačusetse,

kur mokėsi pas įtakingą kompozitorių Luigi Dallapiccola. Kartu su kitu žymiu italų kompozitoriumi Bruno Maderna Berio 1954 m. įkūrė Studio di Fonologia Musicale Milano radijuje. Iki 1959 m. vadovaujant Berio, ši studija tapo vienu svarbiausių elektroninės muzikos centrų Europoje.

Visoje jo kūryboje logiškos ir aiškos konstrukcijos laikomos itin kūrybingomis ir poetiškomis, o stiliščių elementų kompozitorius sėmėsi iš tokių kompozitorių kaip Igoris Stravinskis ir Antonas Webernas. 1958 m., sukūręs *Sequenza I* fleitai, Berio pradėjo tyrinėti individualių instrumentų idiomatinės galimybes – šios paieškos išaugo į 14

solinių kūrinių ciklą *Sequenze*. Šis ciklas, kartu su giminingais *Chemins*, atspindi Berio požiūrį į kompoziciją kaip į „nebaigtą kūrinių“ – potencialiai nesibaigiantį komentarų ir plėtotės procesą, kai vienas kūrinys kyla iš kito.

Berio muzikiniai tyrinėjimai pasižymi pusiausvyra tarp jautraus tradicijos suvokimo ir polinkio eksperimentuoti su naujomis muzikinės komunikacijos formomis. Muzikinis teatras taip pat buvo viena esminių jo kūrybinio tyrinėjimo sričių.

Berio dėstė prestižinėse institucijose Europoje ir JAV – Darmštate, Dartingtone, Tanglewoode, Mills College, Juilliard School, Harvardo universitete.

lucianoberio.org, britannica.org

The Beatles Songs (1965). Luciano Berio „Beatles“ dainų aranžuotčių istorija pasakoja apie tai, kaip vaikiškas, nekaltas susižavėjimas populiariomis dainomis paskatino vieno svarbiausių XX a. kompozitorių kūrybinį atsaką. Italų kompozitoriaus Luciano Berio ir jo žmonos, amerikiečių soprano Cathy Berberian, dukra Cristina Berio

buvo beveik paauglė, kai 7-ajame dešimtmetyje pasaulį užvaldė „bitlomanija“. Jai pasidavė ir Cristina, kuri taip nepaliaujamai dainuodavo „Beatles“ dainas, kad jos galiausiai patraukė garsiosios mamos ausį. Galiausiai Berberian nusprendė, kad privalo įtraukti šias dainas į savo koncertinį repertuarą, ir 1966 m. paprašė įvairių kompozitorių, tarp jų ir Luciano Berio, aranžuoti kelias dainas jos pasirodymui 1967 m. Venecijos bienalėje. Berio aranžuotėse buvo panaudotos įvairios pučiamųjų ir styginių kombinacijos iš kamerinio ansamblio, akompanavusio Berberian rečitaliui. Dainos, kurias 1965 m. sukūrė John Lennon ir Paul McCartney, o Luciano Berio aranžavo balsui ir instrumentams:

Michelle I – balsui ir 3 instrumentams

Michelle II – balsui ir 7 instrumentams

Ticket to Ride – balsui ir 8 instrumentams

Yesterday – balsui ir 3 instrumentams

lucianoberio.org, soundstreams.ca

Luciano Berio (1925–2003) was an Italian musician, whose success as theorist, conductor, composer, and teacher placed him among the leading representatives of the musical avant-garde. His style is notable for combining lyric and expressive musical qualities with the most advanced techniques of electronic and aleatory music.

Berio studied composing and conducting at the Conservatorio Giuseppe Verdi in Milan, and in 1952 he received a Koussevitzky Foundation scholarship at Tanglewood, Massachusetts, where he studied under the influential composer Luigi Dallapiccola. With another leading Italian composer, Bruno Maderna, he founded (1954) the Studio di Fonologia Musicale at Milan Radio. Under Berio's direction until 1959, it became one of the leading electronic music studios in Europe.

In all his work Berio's logical and clear constructions are considered highly imaginative and poetic, drawing elements of style from such composers as Igor Stravinsky and Anton Webern. In 1958, with *Sequenza I* for flute, he began an exploration of the idiomatic potential of individual instruments which was to produce the 14 *Sequenze* for solo instruments. This series of solo works with the relative *Chemins* exemplifies Luciano Berio's approach to composition as “work in progress”, conceived as a potentially never-ending process of comment and elaboration which continues and proliferates from one piece to the next.

Berio's musical research is characterised by his attainment of an equilibrium between a keen awareness of tradition and a propensity to experiment with new forms of musical communication. Also, music theatre constituted a fundamental focus for Berio's research and poetics.

Besides composition, he taught at prestigious musical and academic institutions in Europe and the USA (Darmstadt, Dartington, Tanglewood, Mills College, Juilliard School, Harvard University).

lucianoberio.org, britannica.org

The Beatles Songs (1965). The story behind Luciano Berio's settings of Beatles songs is one in which a child's innocent infatuation with pop songs triggered a response from this major 20th-century composer. Cristina Berio, the daughter of Italian composer Luciano Berio and his wife, the American soprano Cathy Berberian, was in her pre-teens when Beatlemania swept the world in the 1960s. Cristina was caught up

as well, and she sang Beatles songs so persistently that they eventually captivated the ear of her famous mom. Berberian eventually decided she needed to add some of these songs to her recital repertoire, and in 1966 she asked various composers, including Luciano Berio, to arrange some of them for an upcoming performance at the 1967 Venice Biennale. Berio's arrangements used various combinations of winds and strings from the chamber ensemble accompanying Berberian's recital. Songs by John Lennon and Paul McCartney (1965) arranged for voice and instruments by Luciano Berio:

Michelle I for voice and 3 instruments
Michelle II for voice and 7 instruments
Ticket to Ride for voice and 8 instruments
Yesterday for voice and 3 instruments

lucianoberio.org, soundstreams.ca

Atlikėjai | Performers

Garsiausių pasaulio operos teatrų scenas užkariavęs **Edgaras Montvidas** mokėsi legendinio tenoro prof. Virgilijaus Noreikos klasėje Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, kur studijas baigė 2001 m. Netrukus po to įsibėgėjo ir tarptautinė dainininko karjera: 2001–2003 m. atlikėjas stažavosi viename garsiausių operos teatrų, Londono Karališkojoje operoje „Covent Garden“. Čia jis atliko keletą vaidmenų Verdi operose – Alfredą *Traviatoje*, Arminio *Plėšikuose* ir Fentoną *Falstafe*, taip pat Marčelą bei Laertą Thomaso operoje *Hamletas*. Po stažuotės Edgaras Montvidas trejus metus buvo pakviestas tapti solistu Frankfurto operoje.

Per 26-erius savo sceninės karjeros metus solistas sukūrė daugiau nei 40 vaidmenų, tarp kurių – Alfredas (Verdi *Traviata*), Don Chosė (Bizet *Karmen*), Hercogas (Verdi *Rigoletto*), Verteris (Massenet *Verteris*), Rudolfas (Puccini *Bohema*), Alwa (Bergo *Lulu*) ir daugelis kitų. Šiuos vaidmenis Edgaras Montvidas atliko prestižinėse pasaulio operos scenose, tarp kurių – Anglijos nacionalinėje operoje, Karališkojoje operoje „Covent Garden“, Sinsinačio, Santa Fe, Berlyno „Komische“ ir „Staatsoper“, Paryžiaus „Opera Comique“, Briuselio „La Monnaie“ operos teatruose, Provanso Ekso festivalyje ir kt.

Šalia intensyvaus darbo teatre Edgaras Montvidas aktyviai dalyvauja ir koncertuose. Tenoras nuolat pasirodo su didžiausiais simfoniniais orkestrais garsiausiose Europos, JAV ir Japonijos koncertų salėse – Berlyno filharmonijoje, Vienos „Musikverein“, Amsterdamo „Concertgebouw“, Bostono, Londono, Paryžiaus pagrindinėse koncertų salėse ir kt. Solistas yra bendradarbiavęs su eile žymiausių šiandienos batutos meistrų, tarp kurių – dirigentai seras Simonas Rattle'as, Charles Dutoit, seras Antonio Pappano, Pierre'as Boulezas, seras Johnas Eliotas Gardineris, Gianandrea Noseda, Kirill Petrenko ir daugelis kitų.

Solistas reguliariai koncertuoja ir Lietuvoje – rengia savo rečitalius, atlieka operų vaidmenis, pasirodo su garsiausiais šalies orkestrais, o nuo 2020 m. yra Pažaislio muzikos festivalio meno vadovas.

edgarasmontvidas.com

Edgaras Montvidas, who has conquered the stages of the world's most renowned opera houses, studied in the class of legendary tenor Prof. Virgilijus Noreika at the Lithuanian Academy of Music and Theatre, where he graduated in 2001. Soon after, his international singing career gained momentum: from 2001 to 2003, he was an intern at the Royal Opera House Covent Garden in London. There, he performed several roles in Verdi's operas – Alfredo in *La Traviata*, Arminio in *I Masnadieri*, and Fenton in *Falstaff*, as well as Marcello and Laertes in Thomas's opera *Hamlet*. After the internship, Edgaras Montvidas was invited to become a soloist at the Frankfurt Opera for three years.

Over his 26-year stage career, the soloist has created more than 40 roles, including Alfredo (Verdi's *La Traviata*), Don José (Bizet's *Carmen*), the Duke (Verdi's *Rigoletto*), Werther (Massenet's *Werther*), Rodolfo (Puccini's *La Bohème*), Alwa (Berg's *Lulu*), and many others. Edgaras Montvidas has performed these roles on prestigious opera stages around the world, including English National Opera, Royal Opera House Covent Garden, Cincinnati and Santa Fe Operas, Berlin's Komische Oper and Staatsoper, Paris's Opéra Comique, Brussels's La Monnaie, the Aix-en-Provence Festival, and more. In addition to his intense work in theatre, Edgaras Montvidas actively performs in concerts. The tenor regularly appears with major symphony orchestras in the most famous concert halls in Europe, the USA, and Japan – Berlin Philharmonie, Vienna's Musikverein, Amsterdam's Concertgebouw, and the principal concert halls of Boston, London, Paris, and others. The soloist has collaborated with many of today's most renowned conductors, including Sir Simon Rattle, Charles Dutoit, Sir Antonio Pappano, Pierre Boulez, Sir John Eliot Gardiner, Gianandrea Noseda, Kirill Petrenko, and many more.

Montvidas also performs regularly in Lithuania – he gives recitals, performs in operas, and sings with the country's leading orchestras. Since 2020, he has been the Artistic Director of the Pažaislis Music Festival.

edgarasmontvidas.com

Lietuvos kamerinis orkestras, žr. p. 48 |
Lithuanian chamber orchestra, see page 49

Christian Jost, žr. p. 91 | see page 92

Pasaulinio garso pianistas | World-famous pianist

FAZIL SAY & LNSO

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS | LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

Solistai | Soloists:

FAZIL SAY (fortepijonas, Turkija | piano, Turkey)

ARVYDAS KAZLAUSKAS (saksofonas | saxophone)

Dirigentas | Conductor MODESTAS PITRĖNAS

Anders Hillborg. *Cold Heat* simfoniniam orkestrui | for symphony orchestra (2010, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Mārtiņš Viļums. Koncertas saksofonui ir orkestrui | Saxophone Concerto *Sometimes A Wild God* (2022, pasaulinė premjera | world premiere)

Fazil Say. Koncertas fortepijonui ir orkestrui | Piano Concerto *Mother Earth* (2024, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Anders Hillborg, žr. p. 6 | see page 7

***Cold Heat* (2010).** Hillborgas iš esmės sujungia du žanrus: jo muzika savo mastu dažnai primena Sibeliuso kūrybą, todėl gali būti pagrįstai apibūdinama kaip simfoninė – tačiau yra XIX a. simfoninės poemos apimties. Trylikos minučių trukmės *Cold Heat* siūlo tai, kas geriausia iš abiejų pasaulių.

Cold Heat bendrai užsakė Berlyno filharmonijos fondas, Ciuricho Tonhalės draugija ir Suomijos radijo simfoninis orkestras. Kūrinio premjera nuskambėjo Berlyno filharmonijoje, grojant Berlyno filharmonijos orkestru, kuriam dirigavo Davidas Zinmanas (kuriam ir buvo dedikuota ši partitūra). Tai buvo pirmasis Hillborgo kūrinys Berlyno filharmonijai – ir pirmas šios institucijos užsakymas švedų kompozitoriui per 124 metų istoriją. Klausdamas Zinmano, kokio kūrinio norėtų, Hillborgas į el. paštą gavo tokį atsakymą: „Būtų nuostabu, jei tai būtų tikra rokenrolo stiliaus, ritminga, kojas kilnojanti muzika be jokių lėtų dalių!“ Kompozitorius pasakoja, kad jie, matyt, susitiko pusiaukelėje – kūrinys kupinas energijos, bet taip pat neatsisakoma kontrasto su lėta muzika.

Martin Anderson

Cold Heat (2010). Hillborg is, in effect, fusing two genres: his music usually creates a Sibelian sense of scale, and thus can reasonably be described as symphonic, but he does so within the span of the nineteenth-century symphonic poem. At thirteen minutes in length, Cold Heat once again offers the best of both worlds.

A joint commission of the Stiftung Berliner Philharmoniker, the Tonhalle-Gesellschaft Zürich and The Finnish Radio Symphony Orchestra, Cold Heat was first performed in the Philharmonie in Berlin with the Berlin Philharmonic Orchestra conducted by David Zinman, to whom the score is dedicated. It was the first work Hillborg has written for the Berlin Philharmonic – and he is the first Swedish composer to receive a commission from the Orchestra in its 124-year existence. When Hillborg asked Zinman what kind of piece he wanted, he received a response by e-mail: „It would be great if it could be a really rock ‘n roll-ish super, toe-tapping, rhythmic sort of piece, with NO slow music whatsoever!“ „I guess I met him halfway“, the composer comments: much of the work heaves with energy, but he has not denied himself the contrast of slow music.

Martin Anderson

Kompozitorius **Mārtiņš Viļums** gimė 1974 m. Rygoje. 1996–1997 m. jis studijavo akordeoną Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje bei kompoziciją pas Osvaldą Balakauską, vėliau tęsė studijas tik kompozicijos srityje pas Julijų Juzeliūną ir Rimantą Janeliauską 2001 m. įgijo bakalauro laipsnį, o 2004 m. pas Rimantą Janeliauską baigė magistro studijas. 2011 m. Viļums apsigynė humanitarinių mokslų daktaro disertaciją tema Kompoziciniai muzikinio erdvėlaikio artikuliacijos principai (garso parametrų suerdvinimo aspektai XX a. II pusės–XXI a. pradžios muzikoje).

Nuo 2020 m. jis eina profesoriaus pareigas Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje. Kompozitoriaus styginių kvartetas *Sansara* pelnė pirmąją premiją Latvijos filharmonijos ir Latvijos kompozitorių sąjungos konkurse (1996); šis kūrinys taip pat buvo įvertintas UNESCO Tarptautinėje kompozitorių tribūnoje Paryžiuje (1997). Daugelio jo kūrinių premjeros buvo atliktos Latvijoje, Lietuvoje, Nyderlanduose, Vokietijoje, Norvegijoje ir Estijoje. Kompozicija *Le temps scintilla* laimėjo Grand Prix UNESCO Tarptautinėje kompozitorių tribūnoje Vienoje (2005).

Kamerinė simfonija *Tvyjoraan* 2012 m. pelnė Latvijos Didįjį muzikos apdovanojimą. Kūrinys *Abar panjom ardiģ abāģ ģāw ēk-dād kard* 24 balsams buvo atrinktas ir atliktas ISCM Pasaulio muzikos dienoje 2019 m. Daug Viļumso kompozicijų sukurtos glaudžiai bendradarbiaujant su Latvijos radijo choru ir dirigentu Kasparu Putniņu, šie kūriniai skambėjo daugelyje muzikos festivalių visame pasaulyje. 2022 m. bendradarbiavimą su Latvijos radijo choru vainikavo išleista kompaktinė plokštelė su Mārtiņo Viļumso muzika chorui.

Sometimes a Wild God (2025). Kūrinio idėjos pagrindas siejamas su netiesiogine tokio paties pavadinimo Tomo Hironso poemos interpretacija. Už būties šydo slypi bauginanti visata. Mes pamaloninti, jausdami lengvus virpesius už matomumo sienų, tačiau bijome atverti šydą tam, kas gali mus sunaikinti. Visgi kartais „nelauktas svečias“ patenka į mūsų virtuvę ir daiktai ima keistis, formų kismas laipsniškai naikina sąmonę neaprepties srovėse. Laukinis dievas – simbolis, nuoroda į pirmapradės, pamirštos (svetimos?) kultūros griuvėsius, iš kurių dvelkia traukianti ir bauginanti nežinomybė. Imituojant senųjų muzikos kultūrų tradicijas, kūrinio melika ir harmonija perspalvinama mikrochromatiškai modifikuotų dermių (modusų) bei išdėrintų spektrų pagalba. Saksofono solo partiją čia įsivaizduoju kaip tarsi virš bedugnės tyvrančią, galbūt pasmerktą žmogiškąją būtį. Todėl pagrindines garsų judėjimo kryptis solisto partijoje siekiau išreikšti kaip egzistencinės priešpriešos matus – čia pakilimas ir kritimas keičiami tarpinėmis būsenomis, kurios realizuojamos multifonijomis ir kitomis išplėstinių technikų priemonėmis.

Mārtiņš Viļums

The composer **Mārtiņš Viļums** was born in 1974 in Riga. He studied accordion at the Lithuanian Academy of Music and Theatre and composition with Osvaldas Balakauskas (1996–1997) and then focused only on composition with Julius Juzeliūnas and Rimantas Janeliauskas (1997–2001) obtaining his bachelor's degree, and continued studies in the master's program with Rimantas Janeliauskas. In 2011, he received his PhD in Humanitarian Sciences, and the subject of his dissertation was The Compositional Principles of Articulation of the Musical Timespace (the aspects of spatialization of sound parameters in music in the second half of the 20th century and at the beginning of the 21st century). From 2020, he takes the position of professor at the Lithuanian Academy of Music and Theatre. The string quartet *Sansara* by Viļums obtained first prize in the Latvian Philharmonic and Latvian Composers' Union's organized competition (1996); the work also received wide acceptance at the UNESCO International Rostrum of Composers in Paris (1997). Many of his works have received premieres in Latvia, Lithuania, The Netherlands, Germany, Norway and Estonia. The composition *Le temps scintilla* has won Grand Prix at the UNESCO International Rostrum of Composers in Vienna (2005) in the general category. His chamber symphony *Tvyjoraan* received the Latvian Great Music Award in 2012. His composition *Abar panjom ardiģ abāģ ģāw ēk-dād kard* for 24 voices was selected and performed at ISCM World Music Days 2019. Many of his musical works were created in close collaboration with the Latvian Radio Choir and conductor Kaspars Putniņš and were performed worldwide in many music festivals. In 2022, the collaboration with the Latvian Radio Choir resulted in publishing CD of Mārtiņš Viļums's choir music.

Sometimes a Wild God (2025). The concept of the work is linked to an indirect interpretation of Tom Hiron's poem of the same title. Behind the veil of existence lies a terrifying universe. We are gratified by faint tremors felt beyond the walls of visibility, yet we fear lifting the veil to what might destroy us. Still, at times an "unexpected guest" enters our kitchen, and things begin to change—shifting forms gradually erode consciousness in the currents of the immeasurable. The wild god becomes a symbol, a reference to the ruins of a primordial, forgotten (alien?) culture, from which emanates

both an alluring and frightening unknown. Imitating the traditions of ancient musical cultures, the melody and harmony of the piece are re-colored through microchromatically modified modes and detuned spectra. I imagine the solo saxophone part as a human existence hovering above an abyss, perhaps condemned. For this reason, I sought to express the main directions of sound movement in the solo part as measures of existential opposition—where ascent and descent are replaced by intermediate states realized through multiphonics and other extended techniques.

Mārtiņš Viļums

Fazilo Say (g. 1970) muzikinę karjerą apibrėžia jo dvigubas vaidmuo – kaip kompozitoriaus ir kaip tarptautiniu mastu pripažinto pianisto. Jo muzikines idėjas stipriai paveikė gilus susidomėjimas džiazu ir improvizacija, kuriuos jis dažnai integruoja į savo kūrybą, sukurdamas virtuoziškas adaptacijas fortepijonui – pvz., džiazio fantaziją pagal Mozarto *Alla Turca* (1993), *Paganini Jazz* (1995) ar *4 Pieces for DJ and Piano* (2003).

2008 m. Fazilas Say sukūrė savo pirmąjį koncertą smuikui vaizdingu pavadinimu *1001 Nights in the Harem*, kuris tapo vienu dažniausiai atliekamų XXI a. koncertinių kūrinių. Ne mažesnės sėkmės jis sulaukė ir kaip simfoninės muzikos autorius: jo pirmoji simfonija *Istanbul Senfonisi* (2010) buvo atlikta daugiau nei 100 kartų. Naujausios Say simfonijos ir koncertai nagrinėja temas nuo orientalizmo paveldo ir astronomijos iki politinių neramumų, terorizmo, Covid-19 pandemijos ir karo Ukrainoje. Ateinančią vasarą Šlėzvingo-Holšteino muzikos festivalyje įvyks Avi Avitalio užsakyto Koncerto mandolinai premjera. Tarp kitų numatomų premjerų – „Goldmund Quartet“ užsakytas styginių kvartetas ir Koncertas senovinei lyrai, kurį užsakė Salonikų valstybinis orkestras; šio kūrinio premjera nuskambės Vienos „Musikverein“.

Fazilas Say yra gavęs užsakymų iš prestižinių institucijų, tokių kaip Bostono simfoninis orkestras, „Orpheus Chamber Orchestra“, BBC, Zalcburgo festivalis, Vakarų Vokietijos radijo orkestras, Miuncheno filharmonija, Šlėzvingo-Holšteino muzikos festivalis, Vienos koncertų rūmai, Drezdeno filharmonija, „Fondation Louis Vuitton“ ir kt. Jo kūrybinį palikimą šiuo metu sudaro šešios simfonijos, dvi oratorijos, koncertai solo instrumentams bei gausybė fortepijoninių ir kamerinės muzikos kūrinių.

Fazil Say's (b. 1970) musical career is characterised by his double role as composer and internationally renowned pianist. His musical concepts are influenced by his great interest in jazz and improvisation and he frequently incorporates these elements into his compositions, producing highly virtuosic adaptations of works for piano such as the jazz fantasy based on Mozart's *Alla Turca* (1993), *Paganini Jazz* (1995) or the *4 Pieces for DJ and Piano* (2003).

Fazil Say composed his first violin concerto with the allusive title *1001 Nights in the Harem* in 2008, and the piece became one of the most frequently performed concert works of the 21st century. Say enjoyed similar success as a symphonic composer: The first symphony *Istanbul Senfonisi* (2010) has been performed over 100 times. Fazil Say's recent symphonies and concertos engage with themes ranging from oriental heritage and astronomy to political unrest, terrorism, the Covid-19 pandemic, and the war in Ukraine. His Mandolin Concerto - commissioned by Avi Avital - will be premiered at the Schleswig-Holstein Musik Festival in the 2025/2026 season. Additional premieres include a string quartet commissioned by the Goldmund Quartet and a

concerto for ancient lyre, commissioned by the Thessaloniki State Orchestra, which will be premiered at Vienna's Musikverein.

As a composer, Fazil Say has received commissions from leading institutions including the Boston Symphony Orchestra, Orpheus Chamber Orchestra, the BBC, Salzburg Festival, WDR, Munich Philharmonic, Schleswig-Holstein Music Festival, Wiener Konzerthaus, Dresden Philharmonic, and the Fondation Louis Vuitton, among others. His oeuvre encompasses six symphonies, two oratorios, several solo concertos, as well as numerous works for piano and chamber ensembles.

Fazil Say savo septynių dalių fortepijono koncertu ***Mother Earth (2024)*** sukūrė dramatišką įspėjimą siekiant išvengti klimato krizės. Preliude (I) solo fortepijonas išreiškia šį raginimą pagrindine tema, kuri persmelkia visą kūrinį. II, III, V ir VI dalys vaizduoja gamtą, jos destrukciją ir griaujamąją jėgą: žemės drebėjimus ir nuošliaužas (*II. Žemė*), miško gyvenimą, gyvūnų garsus ir miškų gaisrus (*III. Miškas*) bei gyvybės suteikiančią vandens jėgą kartu su sausromis ir potvyniais (*V. Jūra* ir *VI. Upė*). Interliude (IV) ir Postliude (VII) Say įtraukia itin simbolines citatas iš savo gedulingo kūrinio solo fortepijonui *Black Earth (Juodoji žemė)*.

schott-music.com

Fazil Say has composed a dramatic wake-up call in the fight to avoid a climate crisis with his seven-movement piano concerto entitled ***Mother Earth (2024)***. In the Prelude (I), the solo piano voices this call in the form of a principal theme which runs through the entire work. The movements II, III, V and VI describe nature, its destruction and its destructive force: earthquakes and landslides (*II Earth*), life in the forest, animal sounds and forest fires (*III Forest*) and the life-sustaining power of water alongside drought and flooding (*V Sea* and *VI River*). In the Interlude (IV) and Postlude (VII), Say incorporates highly symbolic quotations from his work of lamentation for solo piano *Black Earth*.

schott-music.com

Atlikėjai | Performers

Fazilas Say savo išskirtiniais pianistiniais gabumais jaudina publiką ir kritikus jau daugiau nei dvidešimt penkerius metus. Koncertai su šiuo atlikėju – labiau betarpiški, atviresni, įdomesni; kitaip tariant, jie eina tiesiai į širdį.

Pirmąsias fortepijono pamokas būsimam atlikėjui vedė Mithatas Fenmenas, kuris pats mokėsi pas Alfredą Cortot Paryžiuje. Galbūt nujausdamas, kokį talentingą mokinį turi, šalia įprastų pratimų ir kūrinių mokymosi Fenmenas paprašė berniuko kiekvieną dieną improvizuoti kasdienio gyvenimo temomis. Šis susidūrimas su laisvais kūrybiniais procesais bei formomis ir laikomas didžiulio improvizacinio talento ir estetikos šaltiniu, dėka kurio Fazilas Say šiandien yra toks, koks yra – tiek kaip pianistas, tiek kaip kompozitorius. Jam užsakė kūrinius Zalcburgo ir Šlėzvigo-Holšteino muzikos festivaliai, Vienos Konzerthaus, Drezdeno filharmonija ir BBC. Fazilo Say kūryba apima keturias simfonijas, dvi oratorijas, įvairius solinius koncertus ir daugybę kūrinių fortepijonui bei kamerinėms sudėtims. Pianistas groja su žymiais Amerikos ir Europos orkestrais bei daugybe iškilusių dirigentų ir suformavo įvairiapusį repertuarą nuo Bacho iki Vienos klasikų ir romantikų iki šiuolaikinės muzikos, įskaitant ir jo paties kūrinius fortepijonui. Fazilas Say gastroliavo daugybėje šalių penkiuose žemynuose. Jis taip pat nuolat atlieka kamerinę muziką: daug metų grojo duete su smuikininke Patricia Kopatchinskaja, taip pat muzikavo drauge su Maksimu Vengerovu, Minetti kvartetu, Nicolas Altstaedu ir Marianne Crebassa.

fazilsay.com

With his extraordinary pianistic talents, **Fazil Say** (b. 1970) has been touching audiences and critics alike for more than twenty-five years. Concerts with this artist are something different. They are more direct, more open, more exciting; in short, they go straight to the heart.

Fazil Say had his first piano lessons from Mithat Fenmen, who had himself studied with Alfred Cortot in Paris. Perhaps sensing just how talented his pupil was, Fenmen asked the boy to improvise every day on themes to do with his daily life before going on to complete his essential piano exercises and studies. This contact with free creative processes and forms are seen as the source of the immense improvisatory talent and the aesthetic outlook that make Fazil Say the pianist and composer he is today. He has been commissioned to write music for, among others, the Salzburger Festspiele, the WDR and the Schleswig-Holstein Musik Festival, the Konzerthaus Wien, the Dresdner Philharmonie, and the BBC. His oeuvre includes four symphonies, two oratorios, various solo concertos and numerous works for piano and chamber music. He has played with all of the renowned American and European orchestras and numerous leading conductors, building up a multifaceted repertoire ranging from Bach, through the Viennese Classics (Haydn, Mozart and Beethoven) and the Romantics, right up to contemporary music, including his own piano compositions. Guest appearances have taken Fazil Say to countless countries on all five continents. He also performs chamber music regularly: for many years he was part of a duo with the violinist Patricia Kopatchinskaja. Other notable collaborators include Maxim Vengerov, the Minetti Quartet, Nicolas Altstaedt and Marianne Crebassa.

fazilsay.com

Arvydas Kazlauskas (g. 1982) yra vienas iš žymiausių saksofono atlikėjų Latvijoje. Jis neapsiriboja vien akademine / klasikine muzika ir yra žinomas dėl savo kūrybinio smalsumo. Atlikėjas visuomet pasiruošęs netikėtiems muzikinės kūrybos nuotykiams, bendradarbiaudamas su kitų žanrų muzikantais bei tyrinėdamas dar neatrastus muzikos laukus. Kazlauskas atlikimas apibūdinamas kaip turintis „... išskirtines garso, artikuliacijos ir emocinių niuansų savybes“ (A. Znotiņš, Diena).

Kazlauskas gimė Vilniuje, kur įgijo pirmąją muzikinę išsilavinimą. Vėliau jis baigė Jāzeps Vītols Latvijos muzikos akadēmiją Rygoje, kur šiuo metu jis yra saksofono docentas. Kaip solistas jis pasirodė su Latvijos nacionaliniu simfoniniu, Lietuvos valstybiniu simfoniniu, Sevilijos miesto simfoniniu, Latvijos valstybiniu kameriniu orkestru, Sinfonietta Riga, simfoniniu ansambliu Riga, Orchestra Sinfonia Concertante ir Šv. Kristoforo kameriniu orkestru.

Jis atliko Jachino Poussono, Lindos Leimane, Gabrielio Jacksono, Edgaro Raginskio, Ilonos Breĝe, Rolando Kronlako kūrinių premjeras, taip pat pirmasis atliko Andrio Dzeničio, Justės Janulytės ir Vinetos Līce koncertus saksofonui bei Līgos Celma-Kursietė ir Gabrielio Jacksono kūrinius saksofonui ir chorui. Kazlauskas bendradarbiavo su dainininkėmis Gunta Davidcuka ir Baiba Berke, pianistais Reiniu Zarinu ir Agnese Eglina, Sinfonietta Riga styginių kvartetu, Sinfonietta Riga medinių pučiamųjų kvintetu, vokaline grupe Putnī, Dirt Nonet, DJ Kri, vargonininku Baliu Vaitkumi ir valstybiniu choru „Latvija“.

2016 m. atlikėjas įkūrė Atomos saksofonų kvartetą, taip pat jis yra elektroakustinės improvizacijos grupių Woodpecker Project ir Endless Roar narys.

jvlna.lv/en

Arvydas Kazlauskas (b. 1982) is one of the leading saxophone players in Latvia. Trained as an academic musician, Arvydas doesn't limit himself only to academic/classical music, and is known for his creative curiosity. Arvydas is always up for unexpected musical adventures resulting in collaborations with musicians of other genres and explorations of yet-unknown musical territories. Arvydas Kazlauskas' playing has been described as having „...exceptionally high qualities in sound, articulation and emotional nuances“ (A. Znotiņš, Diena).

A. Kazlauskas was born in Vilnius, Lithuania, where he received his basic musical education. Then he graduated from Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music in Riga, where he now serves as a saxophone docent. As a soloist Arvydas has performed with the Latvian National Symphony Orchestra, Lithuanian State Symphony Orchestra, Municipal Symphonic Band of Seville, Latvian State chamber orchestra Sinfonietta Riga, Symphonic Band Riga, Orchestra Sinfonia Concertante and and St. Christopher Chamber Orchestra.

He has given premiere performances of music by Jachin Pousson, Linda Leimane, Gabriel Jackson, Edgars Raginskis, Ilona Breĝe, Rolands Kronlaks as well as saxophone

concertos by Andris Dzenītis, Juste Janulyte and Vineta Līce and pieces for saxophone and choir by Līga Celma-Kursiete and Gabriel Jackson. Arvydas has collaborated with singers Gunta Davidcuka and Baiba Berke, pianists Reinis Zarins and Agnese Eglina, Sinfonietta Riga string quartet, Sinfonietta Riga woodwind quintet, vocal group Putni, Dirt Nonet, DJ Kri, organist Balys Vaitkus, and state choir "Latvia". In 2016 Arvydas founded Atomos Saxophone Quartet. He is also a member of electro-acoustic improvisation bands Woodpecker Project and Endless Roar.

jvlma.lv/en

Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras, žr. p. 31

Lithuanian National Symphony Orchestra, see page 32

Vienas ryškiausių mūsų šalies dirigentų **Modestas Pitrenas** (g. 1974) nuo 2015 m. rudens yra Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro vyriausiasis dirigentas ir meno vadovas. 2009–2014 m. jis buvo Latvijos nacionalinės operos (LNO) vyriausiasis dirigentas, 2006–2011 m. – Kauno simfoninio orkestro vyr. dirigentas. Nuo 2018 m. rugpjūčio maestro yra Sankt Galeno (Šveicarija) operos teatro ir simfoninio orkestro vyriausiasis dirigentas. Pitrenas kviečiamas diriguoti Lietuvos, Latvijos, Lenkijos, Vokietijos, Suomijos nacionaliniuose operos teatruose, Varšuvos Didžiajame teatre, Dusseldorfo Deutsche Oper am Rhein, Berlyno Deutsche Oper. 2014 m. jo diriguojama Richardo Wagnerio opera „Rienzi“ tapo vienu svarbiausių Rygos – Europos kultūros sostinės 2014 renginių.

Maestro yra įrašęs daugiau kaip 15 chorinės ir simfoninės muzikos kompaktinių plokštelių. Dirigavimą Pitrenas studijavo Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (prof. L. Abariaus ir prof. J. Domarko kl.) ir Zolcburgo Mozarteume. Pitrenas yra LMTA Dirigavimo katedros docentas, kviečiamas dalyvauti tarptautinių konkursų žiuri veikloje. 2012 m. Pitrenui paskirtas aukščiausias Lietuvos apdovanojimas – Nacionalinė

kultūros ir meno premija. Už indėlį į Latvijos muzikinę kultūrą maestro yra pelnęs Latvijos muzikos apdovanojimų, jam įteiktas valstybinis apdovanojimas – Latvijos Pripažinimo kryžius. 2015 m. Rygoje jungtinė Baltijos Asamblėjos žiuri jam paskyrė Baltijos Asamblėjos meno premiją. 2019 m. Pitrenas apdovanotas ordino Už nuopelnus Lietuvai Karininko kryžiumi.

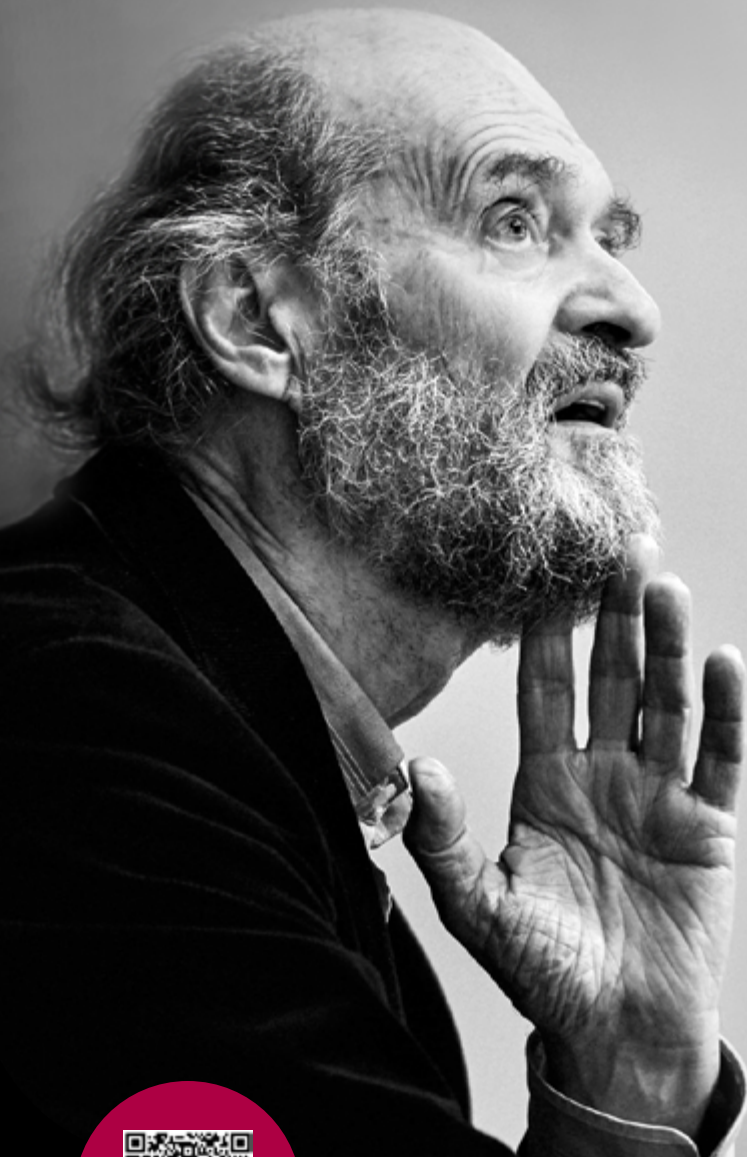
filharmonija.lt

One of the leading Lithuanian conductors **Modestas Pitrenas** (b. 1974) has taken the duties of the chief conductor and artistic director of the Lithuanian National Symphony Orchestra (LNSO) in the autumn of 2015. From 2009 to 2014, he served as the chief conductor of the Latvian National Opera (LNO). From 2006 to 2011, he was the chief conductor of the Kaunas City Symphony Orchestra. Since 2018, he has been the chief conductor at the St. Gallen Opera Theatre. Maestro is invited to perform in opera theatres of Lithuania, Latvia, Poland, Germany, Finland, Deutsche Oper am Rhein in Dusseldorf, Deutsche Oper in Berlin, etc. In 2014, he conducted *Rienzi* by Richard Wagner in Riga, it was one of the main events for Riga – the European Capital for Culture.

Pitrenas has recorded over 15 CDs of choral and symphonic music. He studied choral and opera conducting at the Mozarteum Salzburg and the Lithuanian Academy of Music and Theatre (LAMT, under prof. Lionginas Abarius and prof. Juozas Domarkas). Pitrenas has taught conducting at the LAMT Conducting Department and participated as a jury member for international competitions. In 2012, he was honored with the Lithuanian National Culture and Art Prize. For his contribution to Latvian music culture, Pitrenas was awarded the Latvian Music Prize and the prize of Valdis Zatler, the President of Latvia. In 2015, he was a laureate of the Baltic Assembly Prize, and in 2019, he was awarded the Order for Merits to Lithuania.

filharmonija.lt

ARVO PÄRT 90

Koncertas legendinio kompozitoriaus jubiliejui |
Concert for the legendary composer's jubilee:

GRAMMY laimėtojas | winner

LATVIJOS RADIO CHORAS | LATVIAN RADIO CHOIR

Dirigentas | Conductor KASPARS PUTNIŅŠ

Arvo Pärt. *Kanon pokajenen* (1997, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Vienas žymiausių dabarties kompozitorių **Arvo Pärtas** (g. 1935) patenka į didžiausio pripažinimo ir pasaulinio populiarumo sulaukusių šių laikų kūrėjų gretas. Estų kompozitorius pelnė pripažinimą dėl savo unikalaus muzikinio stiliaus „tintinnabuli“ (lot. „varpeliai“), kuris jo kūrybą garsina visame pasaulyje jau beveik pusę amžiaus.

Jaunystėje, pabaigęs Talino valstybinę konservatoriją, A. Pärtas parašė eilę kūrinių, kuriuose vienas pirmųjų Estijoje panaudojo anuomet modernius kompozicijos stilius: neoklasicizmą, dodekafoniją, serializmą, sonorizmą, aleatoriką ir koliažą. Nors kūriniai sulaukė aukšto įvertinimo, nė vienas iš šių stilių A. Pärto ilgam nesudomino. Tačiau šiose kompozicijose jau buvo ryšku tai, kas išliko ir vėliau kuriant minimalistinį „tintinnabuli“ stilių: galinga, paveiki dramaturgija, koncentruota muzikinė medžiaga ir išplėtotą formą.

Iki 1976 m. A. Pärtas ilgai ieškojo savo naujo kūrybinio kelio, kuris geriau atspindėtų jo pasaulėjautą. Kompozitorius atsigrėžė į senąją muziką ir pasinėrė į grigališkojo choralo, Notre Dame mokyklos ir Renesanso polifonijos studijas. Šių intensyvių kūrybinių paieškų rezultatas – būtent „tintinnabuli“ stilius, kuriuo A. Pärtas sėkmingai kuria iki šių dienų. Pirmą kartą šis stilius pasirodė trumpoje pjesėje fortepijonui *Für Alina* (1976). „Tintinnabuli“ stiliumi parašytose kompozicijose muzikinė medžiaga – itin koncentruota ir išreiškia ypatingą kompozitoriaus santykį su tyla.

Pasaulinės šlovės A. Pärtas sulaukė 1984 m., kai leidykla „ECM Records“ išleido kūrinių *Tabula rasa* įrašą. Netrukus kompozitoriaus muzika plačiai pasklido į daugelio žymiausių festivalių, orkestrų ir ansamblių programas, taip pat į televizijos ir radijo laidas. Kūrinius A. Pärtui užsako aukščiausio kalibro institucijos – pvz., 2015 m. Los Andželo filharmonija jam užsakė opusą *Greater Antiphons*, kurio premjerą atliko garsiojo Gustavo Dudamelio diriguojamas „LA Phil“ orkestras.

***Kanon pokajenen* (1997)**, sukurtas pagal Atgailos kanono tekstą, yra stambiausias Arvo Pärto kūrinytis chorui *a cappella*.

Ortodoksų bažnyčios kanoną sudaro devynios giesmės (odės) pagal trumpais Biblijos tekstais grindžiamas posmų eilutes, o antroji giesmė tradiciškai praleidžiama, kaip ir Pärto kūrinys. Kiekviena giesmė prasideda irmu, liaupsinančiu Viešpatį (dažniausiai

iš Senojo Testamento), po kurio seka troparijai, išreiškiantys atgailą ir sielvartą dėl silpnumo. Pärto kūrinyje aiškus muzikinis kontrastas atspindi skirtumą tarp irmų ir troparijų.

Kūrinio premjera įvyko 1998 m. kovo 17 d. Vokietijoje, koncerte, skirtame Kelno katedros 750-osioms metinėms paminėti. Jį atliko Estijos filharmonijos kamerinis choras, vadovaujamas Tõnu Kaljuste, kuriems (dirigentui ir chorui) kūrinys buvo skirtas. *Kanon pokajenen* struktūra leidžia dirigentui pasirinkti, kuriuos kūrinio fragmentus pristatyti klausytojams, tačiau net ir sutrumpinus formą, kūrinio esmė išlieka nepakitusi.

Kaip yra pastebėjęs rašytojas Uwe Schweikert, tai „muzika, kupina asketiško, skausmingo grožio“.

arvopart.ee, ecmrecords.com

One of the most famous composers of the present, **Arvo Pärt** (b. 1935) ranks among the most recognized and popular composers of today. The Estonian composer has earned recognition for his unique musical style –tintinnabuli (Latin: „bells“), which has been making his work famous all over the world for almost half a century.

After graduation from the Tallinn State Conservatoire, Pärt wrote a series of works in which he was among the pioneers in Estonia to use modern composition styles: neoclassicism, dodecaphony, serialism, sonorism, aleatoric and collage. Although the works earned recognition, none of these styles interested Pärt for long. However, these compositions contained something that remained later in the works written in the minimalist tintinnabuli style: there was powerful, influential dramaturgy, concentrated musical material, and developed form.

Until 1976, Pärt had long been looking for his new creative path to better reflect his worldview. The composer turned to ancient music and immersed himself in the study of Gregorian chant, Notre Dame School and Renaissance Polyphony. The result of these intense creative searches is tintinnabuli –the style that Pärt successfully continues using to this day. At first, this style appeared in a short piano piece *Für Alina* (1976). Tintinnabuli style is characterized by highly concentrated musical material and expresses the composer's special relationship to silence.

Pärt became globally famous in 1984, when ECM Records published a record of the work *Tabula Rasa*. Soon the composer's music was widely spread to many of the most famous festivals, orchestras and ensemble programs, as well as television and radio shows. He gets commissions from the top classical music institutions –e.g., Los Angeles Philharmonic commissioned him *Greater Antiphons* (2015) that was performed by the LA Philharmonic orchestra conducted by Gustav Dudamel.

***Kanon pokajenen* (1997)**, composed using the text of the Canon of Repentance, is the most extensive a cappella choir piece by Arvo Pärt.

A canon in the Orthodox Church has nine odes of short Biblical-based stanzas, with the second ode traditionally omitted, as in Pärt's composition. Each ode begins with an irmos praising the Lord (usually from the Old Testament), followed by troparia expressing repentance and lamentation. In Pärt's work, a clear musical contrast mirrors that between irmos and troparia.

The composition was premiered on 17 March 1998 in Germany, at a concert celebrating the 750th anniversary of the Cologne Cathedral. It was presented by the Estonian Philharmonic Chamber Choir conducted by Tõnu Kaljuste, to whom (the choir and

the conductor) the piece was also dedicated. The way *Kanon pokajenen* is composed gives a conductor the freedom to choose which parts of the composition he or she wishes to bring to the audience. However, regardless of its shortened form, the essence of the piece remains the same.

As writer Uwe Schweikert has noted, it is „music full of austere, painful beauty“

arvopart.ee, ecmrecords.com

Atlikėjai | Performers

Latvijos radijo choras – 1940 m. įkurtas profesionalų kolektyvas, šiandien garsėjantis ypatingu universalumu ir „šiaurietišku skambesiu“. Choras yra sukaupęs platų repertuarą nuo senosios muzikos iki šiuolaikinių opusų ir yra tarsi kūrybinė laboratorija kompozitoriams, skatinanti praplėsti klasikinio vokalo atlikimo ribas.

Latvijos radijo choras yra išleidęs eilę pripažinimą pelniusių albumų su tokiomis leidyklomis kaip „Ondine“, „Hyperion“, „Deutsche Grammophon“, „ECM“, „BIS“, „Naïve“, „Prima Classica“ ir „SKANI“. Pernai Latvijos radijo choras išleido dar du didelio dėmesio sulaukusius įrašus: „Aletheia Choral Works“ (2024) su lietuvių kompozitorės Žibuoklės Martinaitytės kūriniais „NPR“ įtraukė į 2024 m. geriausių klasikinės muzikos albumų dešimtuką, o „Angele Dei“ su latvių šiuolaikine muzika pateko tarp žurnalo „Gramophone“ geriausiai įvertintų 2024 m. albumų.

2014 m. choras laimėjo „GRAMMY“ už A. Pärto kūrinio „Adam's Lament“ įrašą, o 2023 m. pelnė „Gramophone“ apdovanojimą už albumą „John Cage: Choral Works“. Kolektyvas yra surengęs pasirodymus prestižinėse koncertų salėse – Amsterdamo „Concertgebouw“, Hamburgo Elbės filharmonijoje, Paryžiaus filharmonijoje ir „Théâtre des Champs-Élysées“, Berlyno „Konzerthaus“, taip pat dalyvavo svarbiausiuose klasikinės muzikos festivaliuose – Zolcburgo, Lucernos, „BBC Proms“ ir kt.

Founded in 1940, The **Latvian Radio Choir** (LRC) is a distinguished and award-winning ensemble of professional singers celebrated for its extraordinary versatility and “Nordic sound”. The choir offers audiences a truly diverse repertoire ranging from early music to contemporary works. The Latvian Radio Choir serves as a creative laboratory for composers, encouraging them to push the boundaries of classical vocal performance.

The Latvian Radio Choir has collaborated with renowned recording labels, including Ondine, Hyperion Records, Deutsche Grammophon, ECM, BIS, Naïve, Prima Classica, and SKANI, producing albums that consistently garner international acclaim. In 2024, the choir released two acclaimed albums: *Aletheia Choral Works* (Ondine), featuring works by Lithuanian-American composer Žibuoklė Martinaitytė, and *Angele Dei* (SKANI), showcasing contemporary Latvian composers. *Aletheia* was included in NPR’s “10 Best Classical Albums of 2024”, and *Angele Dei* was named one of the Best Albums of 2024 in the prestigious Gramophone Editor’s Choice Awards Issue.

The choir received a Grammy Award in 2014 for Arvo Pärt’s *Adam’s Lament* (2012, ECM) in the “Best Choral Performance” category. In 2023, it received the prestigious Gramophone Award in the “Best Choral Music Album” category.

The choir has performed in some of the world’s most renowned concert venues, including Amsterdam’s Concertgebouw and Muziekgebouw, Hamburg’s Elbphilharmonie, Théâtre des Champs-Élysées in Paris, and Philharmonie de Paris. The choir has appeared at prestigious festivals, including the BBC Proms, Salzburg Festival, Lucerne Festival, Klangspuren, the Baltic Sea Festival in Stockholm, and Klangvokal in Dortmund.

Kaspars Putniņš nuo 2020–2021 m. yra Švedijos radijo choro vyriausiasis dirigentas, o nuo 2024 m. – Latvijos radijo choro meno vadovas. 2014–2021 m. jis ėjo Estijos filharmonijos kamerinio choro (EPCC) vyriausiojo dirigento pareigas. Latvijos dirigentas reguliariai pasirodo su tokiais kolektyvais kaip RIAS Kammerchor, SWR Vokalensemble Stuttgart, Collegium Vocale Gent, Danijos nacionalinis vokalinis ansamblis ir choras, Nyderlandų radijo choras, NDR Vokalensemble Hamburg, Flandrijos radijo choras ir kt.

Nors Kasparo Putniņšo repertuaras apima platų chorinės muzikos spektrą – nuo Renesanso polifonijos iki romantizmo – svarbiausias jo tikslas visada buvo populiarinti naują, išskirtinę chorinę kūrybą. Jis yra užmezgęs glaudžius ryšius su daugybe Baltijos ir Šiaurės šalių kompozitorių, tarp jų Maija Einfelde, Mārtiņš Vīlumsu, Gundega Šmite, Toivo Tulevu, Lasse Thoresenu, Gavinu Bryarsu ir Andriu Dzeničiu, o jo interpretacijos tapo pavyzdinėmis. Putniņš taip pat inicijavo kelis dramos projektus bendradarbiaudamas su vizualiųjų menų ir teatro kūrėjais.

vinu Bryarsu ir Andriu Dzeničiu, o jo interpretacijos tapo pavyzdinėmis. Putniņš taip pat inicijavo kelis dramos projektus bendradarbiaudamas su vizualiųjų menų ir teatro kūrėjais.

Jo gausioje diskografijoje – Gavino Bryarso, Jonathano Harveyo, Pēterio Vasko, Ēriko Ešenvaldo, Arturo Maskato ir Valentino Silvestrovo kūrinių įrašai su Latvijos radijo choru, taip pat kompaktinė plokštelė New Latvian Harvest su šiuolaikine latvių muzika, įrašyta su Latvijos radijo kamerinės muzikos dainininkais.

2018 m. Putniņšas kartu su Estijos filharmonijos kameriniu choru pelnė Gramophone ir Diapason d’Or apdovanojimus už albumą su Alfredo Schnittke’s ir Arvo Pārto muzika. Jo pirmasis albumas su Švedijos radijo choru – Roberto Schumanno Missa Sacra – buvo apdovanotas Preis der Deutschen Schallplattenkritik 1/2024 prizų.

hoertnagel.com

Kaspars Putniņš is Chief Conductor of Swedish Radio Choir since 2020/21 and Artistic Director of Latvian Radio Choir since 2024. He held the position of Chief Conductor of the Estonian Philharmonic Chamber Choir (EPCC) from 2014 to 2021. The Latvian conductor regularly appears with the RIAS Kammerchor, SWR Vokalensemble Stuttgart, Collegium Vocale Gent, Danish National Vocal Ensemble & Choir, Netherlands Radio Choir, NDR Vokalensemble Hamburg, Flemish Radio Choir, among others.

Whilst Kaspars Putniņš’ work encompasses a wide range of choral repertoire from the polyphony of the Renaissance period through to romantic music, his foremost goal has always been to promote new outstanding choral music. He has forged close relationships with many Baltic and Nordic composers including Maija Einfelde, Mārtiņš Vīlums, Gundega Šmite, Toivo Tulev, Lasse Thoresen, Gavin Bryars and Andris Dzenitis and has set standards with his interpretations. Putniņš has initiated several drama projects in collaboration with visual and theatre artists.

His large discography includes recordings of works by Bryars, Harvey, Vasks, Ešenvalds, Maskats and Silvestrov, all with the Latvian Radio Choir as well as the CD New Latvian Harvest with contemporary Latvian music with the Latvian Radio Chamber Singers.

In 2018, Putniņš and the Estonian Philharmonic Chamber Choir were awarded both the Gramophone Award and the Diapason d’Or for an album featuring music by Schnittke and Pärt. His album with Swedish Radio Choir, Schumann Missa Sacra, for BIS was awarded the Preis der Deutschen Schallplattenkritik 1/2024.

hoertnagel.com

Lapkričio 7, penktadienis, LVSO koncertų salė, 19:00

November 7, Friday, LVSO Concert Hall, 7 PM

Pasaulinio garso alto virtuozas | World-famous viola virtuoso

LAWRENCE POWER & LVSO | LSSO

LIETUVOS VALSTYBINIS SIMFONINIS ORKESTRAS | LITHUANIAN STATE
SYMPHONY ORCHESTRA

Solistai | Soloists:

LAWRENCE POWER (altas, Jungtinė Karalystė | viola, UK)

ZBIGNEVAS IBELHAUPTAS (fortepijonas | piano)

Dirigentas | Conductor ROBERTAS ŠERVENIKAS

Pascal Dusapin. *A Linea* simfoniniam orkestrui | for symphony orchestra (2022, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Anders Hillborg. Koncertas fortepijonui ir orkestrui | Piano Concerto MAX (2023, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Arvydas Malcys. *Zodiacus* simfoniniam orkestrui | for symphony orchestra (2025, pasaulinė premjera | world premiere)

Anders Hillborg. Koncertas altui ir orkestrui | Viola Concerto (2021, premjera Lietuvoje | Lithuanian premiere)

Pascal Dusapin, žr. p. 8 | see page 9

A Linea (2022). „Kai pradėjau rašyti šią orkestrinę partitūrą, norėjau girdėti paprastą liniją. Mano pradinė mintis buvo sukurti visą kūrinį vienoje natos eilutėje visiems muzikantams. Orkestras kaip vienas balsas, visi vienu metu dainuojantys tą pačią natą – man tai labai patiko...“

Dusapinas nusprendė pasinaudoti nuolatinio unisono neįmanomybe, nes instrumentai skamba ne tame pačiame registre: kūrinyje *A Linea* žemo registro instrumentai kartais pratęsia aukštų instrumentų pradėtą melodiją, kai pastarieji negali nusileisti žemiau (linijos vienybė yra tiek tikra, tiek iliuzinė); bet svarbiausia – linija dalijasi į kelias linijas, yra praturtinama ornamentais, keičia tembrą pagal derinius ir kartais sugrįžta į unisoną, tarsi priversta priimti savo paradoksus.

A Linea paskutiniame trečdalyje Dusapinas po penklinėmis įrašė įvykių datas, nutikusias partitūros užbaigimo metu: *In nomine Lucis* antros versijos paruošimas Panteone (sausio 2 d.); kompozitoriaus George'o Crumbo mirtis (vasario 6 d.) ir André Wilms, režisavusio jo operas *Medeamaterial* ir *Momo*, mirtis (vasario 9 d.); Rusijos invazija į Ukrainą (vasario 24 d.); jo instaliacijos *Mille Plateaux* atidarymas Anžė mieste (kovo 2 d.); Bučos žudynės Ukrainoje (balandžio 3 d.). „Pabaigoje niekas neprimena pradžios,“ *A Linea* muziką komentuoja Dusapinas. Eiti link linijos reiškia įsirašyti į istorijos ir jos tragedijų tėkmę. Tai reiškia priimti laiko negrįžtamumą.

philharmoniedeparis.fr

A Linea (2022). „When I began this orchestral score, I wanted to hear a simple line. My initial intuition was to compose an entire piece on a single staff for all the musicians. The orchestra as a single voice, all singing the same note together, I really liked that...” Dusapin decided to exploit the impossibility of a constant unison, since the instruments do not all evolve in the same register: in *A Linea*, low instruments sometimes prolong the melody started by high instruments, when the latter cannot descend any further (the unity of the line is both real and illusory); but above all, the line divides into several lines, is enriched with ornamental groups, changes timbre according to the alloys, sometimes returns to a unison, as if forced to assume its paradoxes.

In the last third of *A Linea*, he inscribed under the staves the dates of events that occurred while the score was being finalized: the preparation of the second version of *In nomine Lucis* at the Panthéon (January 2); the death of composer George Crumb (February 6) and that of André Wilms, who had staged his operas *Medeamaterial* and *Momo* (February 9); the Russian invasion of Ukraine (February 24); the inauguration of his installation *Mille Plateaux* in Angers (March 2); the Boutcha massacre in Ukraine (April 3). “At the end, nothing resembles the beginning,” Dusapin remarks about the music of *A Linea*. To go to the line is to inscribe oneself in the course of history and its tragedies. It is to accept the irreversibility of time.

philharmoniedeparis.fr

Anders Hillborg, žr. p. 6 | see page 7

Antrojo mano koncerto fortepijonui MAX (2023) paantraštė byloja, kad jis buvo sukurtas Emanueliui – Manny – Axui. Ji, rašoma didžiosiomis raidėmis, perteikia šio iškilus pianisto veržlumą ir nuoširdumą.

Kūrinį Emanueliui Axui užsakė San Fransisko simfoninis orkestras, dosniai remiamas Johno Kongsgaardo. Koncertas atspindi įvairius ryšius tarp solisto, orkestro, užsakovo ir manęs paties. Mano ryšys su Esa-Pekka Salonenu siekia daugiau nei 40 metų – jis yra neįkainojamas bendražygis tiek kaip kompozitorius, dirigentas, tiek kaip draugas. Mūsų pokalbiai per tuos metus smarkiai paveikė mano muzikinį mąstymą.

Kaip ir mano koncertai altui (2021) bei violončelei (2020), šis koncertas fortepijonui parašytas viena nenutrūkstama tėkme, susidedančia iš ryškiai kontrastuojančių epizodų. *Grand Piano* pradeda kūrinį spindesiu, aprėpiančiu beveik visą klaviatūros diapazoną; orkestro mediniai pučiamieji atsako savo šuoliuojančiais arpedžio, kol fortepijonas įveda džiugią temą. Tuomet padalintų styginių forma įsivyrėja rūkas – *Mist*. Iš rūko išnyra žvangantis žaislinis pianinas – *Toy Piano*, kuriame solisto muzikinę dėžutę atkartoja pučiamieji. Rūkas sugrįžta prieš *Chorales and echo chamber*, kur fortepijono kvazibarokinės faktūros akcentus atkartoja mediniai pučiamieji. Tuo pat metu fortepijonas pina lyrinę, melizmatinę liniją, kuri išauga į spindinčią kulminaciją su mažaisiais cimbalais, varpeliais ir metalofonu.

Po šio šurmulio vėl pasigirsta žaislinis pianinas – *Toy Piano*, o tuoj po to pradinė kūrinio tema nulydi į *Hard Piano* – tokatos pobūdžio virtuozišką, kampuotą faktūrą, vedančią į kūrinio kadenciją. Tarsi padrąsintas šio virtuozinio pasirodymo, orkestras susijungia su fortepijonu, iškilmingai ir aistringai pakartodamas pradinę temą. Energija išsisklaido *Soft Piano*, kur virpančius fortepijono arpedžio apšviečia aukšti, ilgai laikomi styginių garsai. Prieš pat finalą sugrįžta *Chorales and echo chamber*

subtili melodinė faktūra, o plačiai nuvilnijantis *Ascending Piano* finalas užbaigia kūrinį: solisto paskutinis didingas gestas išnyksta toluoje.

Anders Hillborg

Koncertas altui (2021) buvo parašytas Lawrence’ui Poweriui. Atlikėjas norėjo užsakyti koncertą, kuris atskleistų herojiškas alto savybes, o ne stereotipiškai vaizduotų jį kaip raudantį ar elegišką instrumentą.

Rezultatas – 20 minučių trukmės kūrinys iš septynių nepertraukiamų dalių. Jis prasi-veržia solisto grojamomis įnirtingomis šešioliklinėmis dalyje *Rage*, prie kurių netrukus prisijungia orkestro styginiai. Toliau seka *Fade*, kai muzika nurimsta, o dar labiau nusistovi *Still*, kur altas pakyla į stratosferines aukštumas. Po išlėtos kadencijos pasirodo vienintelė Hillborgo išimtis melancholiškam instrumento aspektui – *Odobenus Lachrymae*, kurioje taip pat girdima solo alto kuriama nežemiška teremino imitacija. Užuomina į populiarią dainą primena Hillborgo praeitį popmuzikos grupėje. Tuomet seka *Ascension*, kūrinį užbaigiant įnirtingomis pradinio epizodo šešioliklinėmis. Hillborgo orkestruotėje dažnai juntamas kamerinis intymumas. Audringesnėmis akimirkomis orkestro stygininkai daug savo instrumentus bambukiniais vamzdeliais. Ypatingas dėmesys skiriamas sopraniniam saksofonui. Čia jis dvigubina arba atkartoja solo alto partiją, sukuriant savitą tembrų susitikimą.

The subtitle of my **Piano Concerto No. 2 MAX (2023)** tells us that it was written for Emanuel – Manny – Ax. It suggests – with the power of ALL CAPS – the exuberance and geniality of this outstanding pianist.

The piece was commissioned for Emanuel Ax by the San Francisco Symphony with the generous support of John Kongsgaard. It reflects various interconnections between soloist, orchestra, commissioner, and myself. My relation with Esa-Pekka Salonen goes back more than 40 years, he’s an invaluable partner in crime both as a composer, conductor and friend, and our discussions through the years have had a massive impact on my musical thinking.

Like my recent concertos for viola (2021) and cello (2020), my piano concerto is cast in one unbroken span comprising episodes of vivid contrast. ‘Grand piano’ opens the work with a flourish traversing almost the entire range of the keyboard; the orchestral woodwinds reply with their own leapfrogging arpeggios, before the piano states its jubilant theme. ‘Mist’ then settles in the form of divided strings. Out of the mist emerges a tinkling ‘Toy Piano’, which sees the soloist’s music-box shadowed by winds. The mists drift back in before ‘Chorales and echo chamber’, in which the accents in the quasi baroque texture in the piano are echoed in the woodwinds. All the while the piano spins a lyrical, melismatic line which builds to a glittering climax with crotales, bells, and glockenspiel.

‘Toy Piano’ reappears from this tumult, before the opening figure of the piece ushers in ‘Hard Piano’, a toccata-like sequence of brilliant, jagged passagework that plunges into the work’s cadenza. As if encouraged by the virtuoso display, the orchestra joins the piano for a grand, passionate statement of the opening theme. Its energies dissipate into ‘Soft piano’, with fluttering piano arpeggios backlit by high, sustained strings, before the filigree melody figuration of ‘Chorales and echo chamber’ returns before the sweeping finale of ‘Ascending piano’: a final grand gesture from the soloist gives way to an ending that recedes into the distance.

Anders Hillborg

Viola Concerto (2021) was composed for Lawrence Power. He sought to commission a concerto that spoke to the heroic qualities of the viola, rather than typecasting it as lachrymose or elegiac.

The result is a 20-minute work cast in seven unbroken parts. It bursts into life with frantic semiquavers from the soloist in 'Rage', soon joined by orchestral strings. 'Fade' follows, as the music subsides and further settles into 'Still', which sees the viola climb to stratospheric heights. An extensive cadenza follows, succeeded by Hillborg's only concession to the instrument's melancholy aspect in 'Odobenus Lachrymae', which also contains an unearthly imitation of the theremin from the soloist. An allusion to a hit song recalls Hillborg's background in a pop band. 'Ascension' follows, before the ferocious semiquavers of the beginning bookend the piece.

Hillborg's orchestration in the concerto often has a chamber-like intimacy. In more agitated moments the orchestral strings batter their instruments with bamboo pipes. There is a spotlight on the soprano saxophone which doubles or echoes the solo viola in a distinctive meeting of timbres.

Arvydas Malcys (g. 1957) 1975 metais baigė Kauno J. Gruodžio konservatoriją. Lietuvos muzikos akademiją baigė du kartus: 1980 m. –prof. Domo Svirskio violončelės klase, 1989 m. –prof. Vytauto Laurušo kompozicijos klase.

Arvydo Malcio opusai skambėjo tarptautiniuose festivaliuose „Gaida“, „Jauna muzika“, „Iš arti“, Gento šiuolaikinės muzikos festivalyje, ISCM pasaulio muzikos dienoje Liublianoje, „Kammermusikfest Lockenhaus“, Šlėzvingo-Holšteino ir Uzedomo muzikos festivaliuose (Vokietijoje), Echternacho muzikos festivalyje (Liuksemburgas), muzikos festivaliuose Tel Avive, Ankaroje, Seule, Berlyne, Leipzige, Roterdame, Haifoje, Kosta Rikoje. Kompozitoriaus kūriniai skambėjo trisdešimtyje Europos, Azijos, Šiaurės ir Pietų Amerikos šalių, įskaitant prestižiškiausias koncertų sales –nuo Niujorko „Carnegie hall“, Paryžiaus „Théâtre des Champs-Élysées“ iki Šanchajaus „Symphony Hall“.

Arvydo Malcio kūrybiniai partneriai –pasaulyje žinomi atlikėjai, tarp jų Sergej Krylov, David Geringas, Jurij Bašmet, Camilla Hoitenga, Mark Grauwels. Arvydo Malcio kūriniai yra atlikę per trisdešimt simfoninių ir kamerinių orkestrų: Leipzigo MDR simfoninis orkestras, Berlyno Camerata, Hamburgo Camerata, Kijivo Camerata, Lilio nacionalinis simfoninis orkestras ir kt.

Arvydo Malcio kūryboje vyrauja instrumentinė muzika. Grynosios muzikos raiška jo kūryboje dera su ekspresionistiniu vaizdingumu ir impresionistine garsų poezija, neoklasicistinis formos pojūtis – su aleatorikos ir sonoristikos elementais. Turėdamas išlavintą tembrinę klausą, kompozitorius daug dėmesio skiria instrumentų, įvairių jų registrų skambesio spalvoms. Gerai išmanydamas instrumentų specifiką, Malcys operuoja įvairiausiomis jų raiškos, tarpusavio derinimo galimybėmis, kuria ryškius personifikuotus, „teatrališkus“ instrumentų charakterius. Kompozitoriaus kūryboje apstu kontrastingų sugretinimų, grotesko ir ironijos. Originalumą kompozitorius supranta

ne kaip poreikį išsiskirti ar būti novatoriumi, o bandydamas apčiuopti savo ir aplink vykstančių įvairių reiškinių šaknis. Kompozitoriui neįdomios tos šiuolaikinio meno tendencijos, kurios teigia elitiškumą, atsiribojimą, abstraktumą.

mic.lt

Zodiacus simfoniniam orkestrui (2025). Kūrinio konstrukcija – tai pasikartojančios archetipinės geometrinės formos, savotiški pusemėnuliai, ratai, spiralės, piramidės. Jos, kaip ir likusi erdvė, pripildoma elementų, jungiančių praeities ir dabarties muzikinį pulsą. Kūrinio leitmotyvai sukasi užburtame rate, neturinčiame nei pradžios, nei pabaigos.

Stengiausi įsiklausyti į menininko ryšį su gamta ir kosmosu, jo filosofine problematika: juk Čiurlioniui buvo svarbu pajusti žmogų kaip Visatos dalį, jį domino žmogaus ir Absoliuto santykis. Sugretinau Čiurlionio muzikos skambesį su šių dienų ir to meto simfoninės muzikos skambesiu. Kūrinyje naudojami keli fragmentai iš Čiurlionio simfoninio ciklo „Pasaulio sutvėrimas“, taip pat skamba instrumentuota ir išplėta Čiurlionio pjesė „Lakštingala“ bei dar keletas Čiurlionio muzikos fragmentų.

Kūrinys parašytas „Gaidos“ festivalio ir Lietuvos kompozitorių sąjungos užsakyму.

Arvydas Malcys (b. 1957) graduated from the Kaunas J. Gruodis Conservatory in 1975, and twice from the Lithuanian Academy of Music, receiving diplomas both in cello playing (under Prof. Domas Svirskis) in 1980, and composition (under Prof. Vytautas Laurušas) in 1989.

The works by Arvydas Malcys have been showcased at the international festivals Gaida, Jauna muzika, Iš arti, Ghent Contemporary Music Festival, ISCM World Music Days in Ljubljana, Kammermusikfest Lockenhaus, Schleswig-Holstein Festival, Useedom Music Festival, Echternach Music Festival (Luxembourg), as well as music festivals in Tel Aviv, Ankara, Seoul, Berlin, Leipzig, Rotterdam, Haifa and Costa Rica. His works were performed in the most prestigious concert venues such as New York Carnegie Hall, ParisThéâtre des Champs-Élysées, Shanghai Symphony Hall.

Arvydas Malcys has collaborated with a number of renowned performers including Sergei Krylov, David Geringas, Yuri Bashmet, Camilla Hoitenga, Mark Grauwels. His works were performed by over thirty symphony and chamber orchestras including Leipzig MDR Symphony Orchestra, Berlin Camerata, Hamburg Camerata, Kyiv Camerata, Orchestre National de Lille, etc.

Instrumental music makes up the most significant part of Arvydas Malcys' creative output. In a number of his works for various instrumental settings, the tendencies of absolute music fit well with nearly expressionistic imagery and sound poetry reminiscent of the impressionism; a feel for neoclassical forms with aleatory and a penchant for colourful textures and specific sound effects. Having a discriminating ear, he takes special interest in timbre possibilities of different instruments in various registers of their range. Well familiar with peculiarities of instruments, Arvydas Malcys manipulates manifold expressional possibilities of individual instruments and their combinations, and thereby shapes them to serve as strongly-flavoured personifications, well-nigh „theatrical“ characters. His music is fraught with contrast, grotesque and irony. The composer sees originality not as a need to be different or „innovative“, but rather as an attempt to grasp his own roots and origins of different phenomena surrounding him. The composer is not interested in contemporary art tendencies proclaiming elitism, distance and abstraction.

Zodiacus for symphony orchestra (2025). The structure of the work consists of recurring archetypal geometric forms—crescent shapes, circles, spirals, pyramids. These, along with the surrounding space, are filled with elements that connect the musical pulse of the past and the present. The leitmotifs revolve in an enchanted cycle, without beginning or end.

I sought to attune myself to the artist's bond with nature and the cosmos and to its philosophical concerns: after all, for Čiurlionis it was essential to perceive the human being as part of the Universe, and he was deeply interested in the relationship between humanity and the Absolute. I juxtaposed the sound of Čiurlionis's music with both contemporary and his era's symphonic music. The composition incorporates several fragments from Čiurlionis's symphonic cycle *The Creation of the World*, as well as an orchestrated and expanded version of his piece *The Nightingale*, along with several other excerpts from his music.

The work was commissioned by the "Gaida" Festival and the Lithuanian Composers' Union.

Atlikėjai | Performers

Tarptautiniu mastu pripažintas altininkas **Lawrence'as Poweris** garsėja išgaunamu sodriu skambesiu, techniniu meistriškumu ir aistringa atsivadimu šiuolaikinei muzikai. Poweris populiarią altą tiek savo nepriekaištingais pasirodymais, tiek savo iniciatyva *Viola Commissioning Circle* (VCC), kuri skatina žymiausių šiandienos kompozitorius kurti gausų naujo repertuaro lobyną šiam instrumentui. Altininkas atliko tokių kompozitorių kaip Jamesas MacMillanas, Markas-Anthony Turnage'as, Julianas Andersonas, Alexanderis Goeris kūrinių premjeras, o per VCC programą užsakė kūrinius Andersui Hillborgui, Thomui Adèsui, Geraldui Barry, Cassandrai Miller ir Magnusui Lindbergui.

Pastarąjį dešimtmetį Poweris nuolat pasirodo su aukščiausio lygio orkestrais – Čikagos simfoniniu, Bostono simfoniniu, BBC simfoniniu, Filharmonijos, BBC Škotijos simfoniniu, Karališkuoju Liverpulio filharmonijos, Karališkuoju Concertgebouw, Bavarijos radijo, Stokholmo, Bergeno ir Varšuvos filharmonijos orkestrais. Jis griežė kartu su tokiais batutos meistrais kaip Osmo Vänska, Lahavas Shani, Parvo Järvi, Vladimiras Jurowskis, Andrew Manze, Edwardas Gardneris, Nicholas Collonas, Ilanas Volkovas ir Esa-Pekka Salonen.

Itin paklausus Poweris yra ir kaip kamerinės muzikos atlikėjas: altininkas nuolat koncertuoja Verbje, Zalcburgo, Aspeno, Oslo ir kituose festivaliuose kartu su tokiais atlikėjais kaip Stevenas Isserlis, Nicholas Alstaedt, Simonas Crawfordas-Phillipsas, Vilde Frang, Maksimas Vengerovas ir Joshua Bellas. Taip pat Poweris mėgsta pats diriguoti orkestrams, grodamas tiek smuiku, tiek altu.

askonasholt.com

Internationally-acclaimed viola player **Lawrence Power** is widely heralded for his richness of sound, technical mastery and his passionate advocacy for new music. Lawrence has advanced the cause of the viola both through the excellence of his

performances, whether in recitals, chamber music or concertos and the creation of the Viola Commissioning Circle (VCC), which has led to a substantial body of fresh repertoire for the instrument by today's finest composers. Lawrence has premiered concertos by leading composers such as James MacMillan, Mark-Anthony Turnage, Julian Anderson, Alexander Goer, and through the VCC has commissioned works by Anders Hillborg, Thomas Adès, Gerald Barry, Cassandra Miller and Magnus Lindberg. Over the past decade, Lawrence has become a regular guest performer with orchestras of the highest calibre, from Chicago Symphony, Boston Symphony, Royal Concertgebouw, Bayerischer Rundfunk, Stockholm, Bergen and Warsaw Philharmonic orchestras to the Chamber Orchestra of Europe, BBC Symphony, Philharmonia, BBC Scottish Symphony and Royal Liverpool Philharmonic orchestras, with conductors such as Osmo Vänska, Lahav Shani, Parvo Järvi, Vladimir Jurowski, Andrew Manze, Edward Gardner, Nicholas Collon, Ilan Volkov and Esa-Pekka Salonen.

Lawrence enjoys play-directing orchestras from both violin and viola. As a chamber musician he is in much demand and regularly performs at Verbier, Salzburg, Aspen, Oslo and other festivals with artists such as Steven Isserlis, Nicholas Alstaedt, Simon Crawford-Phillips, Vilde Frang, Maxim Vengerov and Joshua Bell.

askonasholt.com

Zbignevas Ibelhauptas (g. 1961) – lietuvių pianistas, pedagogas. 1984 m. baigė Lietuvos konservatoriją (K. Grybausko klasė), 1988 m. – jos stažuotę. Nuo tada dėsto Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, yra Fortepijono katedros profesorius, 2011–2021 m. buvo LMTA rektorius.

1988 m. Z. Ibelhauptas su Rūta Riktere subūrė fortepijoninį duetą, kuris yra pagrindinė Z. Ibelhaupto kaip atlikėjo veiklos sfera. Duetas nuo to laiko sukaupė nepaprastai įvairų ir įdomų repertuarą – nuo baroko epochos iki mūsų dienų. Duetas į savo programas įtraukia retai atliekamus opusus, plačiai propaguoja XX a. muziką, yra daugelio lietuvių kompozitorių kūrinių iniciatoriai ir pirmieji atlikėjai. 1997 m. dueto menas įvertintas Lietuvos nacionaline premija. Duetas koncertuoja Lietuvoje ir užsienyje, dalyvauja tarptautiniuose festivaliuose. Duetas pirmasis Lietuvoje atliko A. Schnitke's, G. Ligeti, V. Barkausko, V. Bartulio, V. Germanavičiaus, R. Merklio, G. Sodeikos kūrinių.

vle.lt

Zbignevas Ibelhauptas (b. 1961) is a Lithuanian pianist and pedagogue. He graduated from the Lithuanian Conservatory (now Lithuanian Academy of Music and Theatre) in 1984 (studying under K. Grybaskas) and completed a postgraduate course there in 1988. Since then, he has taught at the Lithuanian Academy of Music and Theatre, where he is a professor in the Piano Department, and served as rector from 2011 to 2021.

In 1988, Z. Ibelhauptas, together with Rūta Rikterė, founded a piano duo, which has remained the main focus of his performing career. Since then, the duo has built an extraordinarily diverse and engaging repertoire, ranging from Baroque to contemporary music. Their programs often feature rarely performed works, with a strong emphasis on 20th-century music, and they have premiered works by many Lithuanian composers. In 1997, the duo was awarded the Lithuanian National Prize for Culture and Arts for their artistic achievements. They perform regularly in Lithuania and abroad and take part in international festivals. The duo gave the Lithuanian premieres of works by A. Schnittke, G. Ligeti, V. Barkauskas, V. Bartulis, V. Germanavičius, R. Merkelis, and G. Sodeika.

vle.lt

Lietuvos valstybinį simfoninį orkestrą (LVSO) 1988 m. subūrė jo meno vadovas ir vyriausiasis dirigentas Gintaras Rinkevičius. Nuo 1999 m. LVSO pasirodymus rengia Vilniaus kongresų rūmų koncertų salėje, koncertuoja Lietuvoje ir svetur (Prancūzijoje, Italijoje, Vokietijoje, Olandijoje, Ispanijoje, Didžiojoje Britanijoje, Taivane ir kt.), dalyvavo prestižiniuose festivaliuose, tarp kurių – Varšuvos ruduo Lenkijoje, Europamusicale Vokietijoje, Estorilio pakrantės Portugalijoje, Santa Kruso ir Santandero Ispanijoje, Nijono Šveicarijoje, Čičesterio bei Lidso Didžiojoje Britanijoje. Su LVSO yra koncertavę iškili solistai ir dirigantai. LVSO kūrybinėje veikloje – unikalios teminės programos, lietuviškų partitūrų premjeros, atliktos visos Gustavo Mahlerio ir Ludwigo van Beethoveno simfonijos. Gausų simfoninės muzikos repertuarą papildo koncertiniai ir sceniniai operų pastatymai, parengta daugiau kaip 20 operų, 2007 m. atlikta pusiau sceninė Juliaus Juzeliūno operos *Žaidimas* premjera. Nuo 2006 m. bendradarbiaudamas su režisiere Dalia Ibelhauptaite ir kostimų

dailininku Juozu Statkevičiumi LVSO kasmet pastato bent po vieną naują operos spektaklį. LVSO diskografijoje daugiau kaip 20 kompaktinių plokštelių, nuo 2005 m. įgyvendinamas išskirtinis užmojis Lietuvos muzikos istorijoje įrašyti ir išleisti visus Mahlerio simfoninius kūrinius. 2006 m. orkestrui suteikta Japonijos vyriausybės kultūrinė parama – daugiau kaip 1 mln. litų vertės nauji muzikos instrumentai.

lvso.lt

The Lithuanian State Symphony Orchestra (LSSO) was founded in 1988 upon the initiative of Rinkevičius, its artistic director and principal conductor. Since 1999, the LSSO has been based in Vilnius's Congress Concert Hall. The orchestra gives concerts in Lithuania and abroad (France, Italy, Germany, the Netherlands, Spain, Great Britain, Taiwan, etc.), has taken part in prestigious festivals, including Warsaw Autumn and Europamusicale in Munich and locations such as the Estoril Coast in Portugal, Santa Cruz and Santander in Spain, Nyon in Switzerland, and Chichester and Leeds in Great Britain. The LSSO has collaborated with prominent soloists and conductors. The LSSO has presented many unique thematic programs, premiered Lithuanian works, and performed complete symphonies by Gustav Mahler and Ludwig van Beethoven. The orchestra's symphonic repertoire is complemented by concert versions of staged operas – about 20 in total. In 2007, the orchestra premiered *Žaidimas* (*The Game*), a semi-staged opera by Julius Juzeliūnas. In 2006, the LSSO commenced collaboration with theater director Dalia Ibelhauptaitė and costume designer Juozas Statkevičius. The team annually produces at least one new opera. The LSSO's discography amounts to more than 20 CDs. Since 2005, the orchestra has been carrying out an exceptional project in Lithuania – to record and release Mahler's complete symphonic works. In 2006, the orchestra was granted Japanese governmental cultural support – over a million litas for the purchase of new musical instruments.

lvso.lt

Elektroninės muzikos legenda | Electronic music legend

CARL CRAIG

(JAV | USA)

Hybrid Set

Intro:

Maria Paskevici (LT): *Club Edits: XX* (2025, pasaulinė premjera | world premiere)

„Detroito techno antrosios bangos lyderis“ („Mixmag“), 1980–1990-ųjų sandūroje išgarsėjęs **Carlos Craigas** (g. 1969) kuria techno stiliaus muziką, įkvėptą platesnės žanrų amplitudės – soulo, džiaz, *new wave*, *industrial* ir *krautrock*. Nors techno yra jo kūrybos ašis, Carlo Craigo muzikoje suskamba ir *ambient* techno, *breakbeat*, *house*, klasikos elementai ir moduliniai sintezatoriai. Pasak „Vinyl Me, Please“, jis „ne tik sugėbėjo praplėsti Detroito techno ribas, bet ir įnešė veržlumo bei melodingumo į IDM pasaulį“.

Carlos Craigas po įvairiais pseudonimais yra išleidęs šešis pilnos trukmės albumus ir parengęs daugiau nei 600 remiksų. Už savo meistriškus remiksus jis yra sulaukęs įvertinimo – 2008 m. už remiksuotą „Junior Boys“ dainą „Like a Child“ atlikėjas buvo nominuotas „Grammy“ apdovanojimui. Carlos Craigas yra pasirodęs žymiausiuose elektroninės muzikos festivaliuose: „Time Warp“, „Sónar“, „Dekmantel“, „Nuits Sonores“, „Mutek“, taip pat „Glastonbury“ ir „Coachella“ festivalių elektroninės muzikos scenose. Kai kurie jo albumai peržengia elektroninės muzikos pasaulį: pavyzdžiui, bendradarbiaudamas su *dub* techno pionieriumi Moritzu von Oswaldu atlikėjas išleido plokštelę „ReComposed“ (2008), kurioje skamba Berlyno filharmonijos orkestro atliekamų klasikų kūrinių remiksai. O albume „Versus“ (2017) svarbiausi Carlo Craigo diskografijos takeliai suskamba aranžuoti simfoniniam orkestrui.

Carlos Craigas nuolat plečia savo veiklą platesniame meno spektre. 2020 m., bendradarbiaudamas su garsia šiuolaikinio meno institucija „DIA:Beacon“, menininkas pristatė instaliaciją „Party/After-Party“. 2022 m. Carlos Craigas surengė specialų pasirodymą 59-ojoje Venecijos bienalėje, o jo įkurtas „Carl Craig Synthesizers Ensemble“ pasirodė žymiosios koncertų salės „Carnegie Hall“ surengtame „AFROFUTURISM“ festivalyje. 2024 m. pasirodė dokumentinis filmas apie atlikėjo gyvenimą „Desire: The Carl Craig Story“ (rež. Jean-Cosme Delaloye), kurio premjera įvyko garsiajame Tribekos kino festivalyje Niujorke.

“A leading figure in Detroit techno’s second generation,” (Mixmag), **Carl Craig** (b. 1969) became famous at the turn of the 1980s and 1990s. He creates techno music inspired by a broader range of genres – soul, jazz, new wave, industrial, and krautrock. While techno remains the core of his work, Carl Craig’s music also incorporates

elements of ambient techno, breakbeat, house, classical music, and modular synthesizers. According to Vinyl Me, Please, he “managed to not only push the boundaries of Detroit techno, he also introduced an urgency and melodic richness to the sometimes navel-gazing world of IDM.”

Carl Craig has released six full-length albums under various pseudonyms and has crafted more than 600 remixes. His masterful remixes have earned him recognition – in 2008, he was nominated for a Grammy for his remix of Junior Boys’ song “Like a Child”. Carl Craig has performed at the most renowned electronic music festivals, including Time Warp, Sónar, Dekmantel, Nuits Sonores, Mutek, as well as on the electronic music stages of Glastonbury and Coachella.

Some of his albums go beyond electronic music: in collaboration with dub techno pioneer Moritz von Oswald, Craig released *ReComposed* (2008), an album that features remixes of classical music compositions performed by the Berlin Philharmonic Orchestra. On *Versus* (2017), key tracks from Carl Craig’s discography are arranged for a symphony orchestra.

Carl Craig continuously expands his activity within the broader art scene. In 2020, in collaboration with the renowned contemporary art institution DIA:Beacon, he presented the installation *Party/After-Party*. In 2022, Craig played a special DJ set at the 59th Venice Biennale, as well as his Carl Craig Synthesizers Ensemble performed at Carnegie Hall’s AFROFUTURISM festival. In 2024, a documentary about his life, *Desire: The Carl Craig Story* (directed by Jean-Cosme Delaloye), was released, premiering at the famed Tribeca Film Festival in New York.

Maria Paskeviciute (Marija Paškevičiūtė) yra lietuvių kompozitorė, kurianti įvairių žanrų muziką – nuo muzikos teatrui ir šiuolaikiniam šokiui iki klubinės muzikos. Marijos stiliaus formavimuisi įtakos turėjo tiek avangardinės muzikos kompozitorių kūryba, tiek reiuose skambantys kūriniai; ši patirtis apjungiamą elektroninės medžiagos plėtojime, formoje ir muzikos tėkmėje. Ryškiausias Marijos darbas akademinėje scenoje – muzika Martyno Rimeikio baletui „Dienos, minutės“ (Lietuvos nacionalinis operos ir baleto teatras, 2019), už kurį ji buvo apdovanota Auksiniu scenos kryžiumi.

Marija taip pat sukūrė muziką įvairiems spektakliams dramos teatruose: Augusto Gornatkevičiaus spektakliui „Taisykla“ (Nacionalinis Kauno dramos teatras), Pauliaus Tamolės spektakliui „Gyvulių ūkis. XXI amžius“ (Lietuvos nacionalinis dramos teatras), Uršulės Bartoševičiūtės dviejų dalių spektakliui „Sprendžiant Hedą“ pagal Jono Kleino pjesę (Valstybinis Vilniaus mažasis teatras), elektroninės muzikos epizodus Mindaugo Urbaičio baletui „Procesas“ pagal Franco Kafkos romaną (choreografas Martynas Rimeikis, LNOBT) ir kt.

Klubinėje scenoje Marija yra žinoma kaip Maria Paskeviciute. Jos DJ setai pasižymi dinamišku ir nenusipėjimu pobūdžiu bei gebėjimu sujungti skirtingus žanrus į darnią

visumą; juose skamba techno, trance, breaks ir IDM. Į savo miksus ji įžūri kaip kompozitorė: melodijos susipina, elementai sugrįžta lyg leitmotyvai, o galutinis rezultatas – polistiliškas, tačiau vieningas kūrinys.

Marija yra rezidentė klubuose „Elastica“ ir „Auditorija“. Ji reguliariai pasirodo renginiuose „Prisukamas Abrikosas“ ir festivalyje „Audra“, yra grojusi su tokiais klubinės muzikos scenoje žinomais vardais kaip Anetha, Metaraph, Young Marco, Courtesy, Hector Oaks, Kl/Kl ir kitais. „Radio Vilnius“ ji turi laidą „Rave Academia“, kurios metu klubinė muzika miksuojama taip, kad būtų įdomi ne tik šokiui, bet ir klausymuisi. Marijos klubinės muzikos kūrinius yra išleidusios Vokietijos įrašų kompanijos Boisha ir Ismus.

Club Edits: XX (2025) modernistinių XX a. kompozicijų fragmentai perkuriami ir pateikiami šiuolaikinės elektroninės muzikos kontekste. Avangardinės muzikos elementai tampa organiška klubinės muzikos dalimi. Projektas įtraukia modernistinius garsus į šiuolaikinį muzikinį kontekstą, atverdamas naujas jų skambesio galimybes.

Maria Paskeviciute (Marija Paškevičiūtė) is a Lithuanian composer whose versatile body of work spans various genres – from music for theatre and contemporary dance to club bangers. Marija’s style has been shaped by both the work of avant-garde composers and tracks heard at raves; this experience is reflected in her development of electronic material, musical form, and flow. Her most acclaimed piece to date is the electroacoustic score for the ballet *Days, Minutes*, which premiered at the Lithuanian National Opera and Ballet Theatre in 2019 and earned her the prestigious Golden Stage Cross award.

Marija has also composed music for various drama theater productions: Augustas Gornatkevičius’ *The Repair Shop* (National Kaunas Drama Theatre), Paulius Tamolės’ *Animal Farm. 21st Century* (Lithuanian National Drama Theatre), Uršulė Bartoševičiūtė’s *Solving Heda* based on a play by Jonas Kleinas (The State Small Theatre of Vilnius), electronic music episodes for Mindaugas Urbaitis’ ballet *The Trial* after Franz Kafka’s novel (choreographer Martynas Rimeikis, LNOBT), among others.

On the club scene, Marija is known as Maria Paskeviciute. She is celebrated for her high-energy and unpredictable sets, blending techno, trance, breaks, and IDM. Her DJing style is characterized by an adventurous spirit and a fusion of sonic influences. She treats her mixes with a composer’s mindset: melodies blend, elements return like leitmotifs, and the result is a polystylistic yet unified piece.

Marija is a resident DJ at Elastica and Auditorija. She regularly performs at events such as Prisukamas Abrikosas and the Audra festival and has played alongside well-known club music artists such as Anetha, Metaraph, Young Marco, Courtesy, Hector Oaks, Kl/Kl, and others. She hosts the radio show Rave Academia on Radio Vilnius, where club music is mixed to be engaging not only for dancing but also for listening. Marija’s club music productions have been released by the German labels Boisha and Ismus.

In **Club Edits: XX (2025)**, fragments of modernist 20th-century compositions are reworked and presented within the context of contemporary electronic music. Elements of avant-garde music become an organic part of club music. The project integrates modernist sounds into a contemporary musical context, opening up new possibilities for their sonic expression.

Festivalio meno vadovas ir direktorius | Head of the Festival

Remigijus Merkelys

Festivalio projektų kuratorius | Curator of the Festival's Projects

Vytautas V. Jurgutis

Festivalio komanda | Team of the Festival

Greta Šenderovienė

Goda Bumbliauskaitė

Kamilė Runovičiūtė

Orinta Budrevičiūtė

Jolanta Galvydienė

Festivalio atstovė spaudai ir bukletų sudarytoja |

Festival's Public Relations & Booklet Compiler

Paulina Sofija Godliauskė

Koncertų vedėjos | Presenters of Concerts

Gerūta Griniūtė

Rasa Murauskaitė-Juškienė

2025

www.gaidafest.lt

www.vilniusfestivals.lt